

ΑΠΟΦΑΣΗ

του 12^{ου} Συνεδρίου
της ΚΝΕ

Πιο πολλοί και πιο ικανοί, ανοίγουμε τον δρόμο
για το πραγματικά σύγχρονο και νέο,

**για έναν κόσμο «στο μπόι
των ονείρων και των ανθρώπων»,
τον Σοσιαλισμό!**

ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2019

Απόφαση του 12^{ου} Συνεδρίου της ΚΝΕ Αθήνα 15-17 Φλεβάρη 2019

Πραγματοποιήθηκε το 12^ο Συνέδριο της ΚΝΕ, στις 15-17 Φλεβάρη 2019, στην Αθήνα στην αίθουσα Συνεδρίων της ΚΕ του ΚΚΕ. Το Συνέδριο συζήτησε για τη δράση και την ισχυροποίηση της Οργάνωσης, παίρνοντας υπόψη την πλούσια προσυνηδριακή συζήτηση που προηγήθηκε στις ΟΒ και τις Συνδιασκέψεις, στο δημόσιο προσυνηδριακό διάλογο και στις εκδηλώσεις που πραγματοποίησαν οι Οργανώσεις συζητώντας με πολλούς νέους και νέες. Στο επίκεντρο του προβληματισμού τέθηκε το πώς η ΚΝΕ δυναμώνει ολόπλευρα ως νεολαία του ΚΚΕ και αποκτά την ικανότητα να εκπληρώσει τον πρωτοπόρο ρόλο της, για να συμβάλλει με νεανικές δυνάμεις στην ανασύνταξη του εργατικού και λαϊκού κινήματος, να συνδέει τις ανησυχίες, την ανάπτυξη αγώνων των νέων από τις πιο μικρές ηλικίες με την προώθηση της αντικαπιταλιστικής - αντιμονοπωλιακής πάλης, στα πλαίσια της κοινωνικής συμμαχίας, την πάλη ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, για την εργατική εξουσία. Στη βάση αυτής της συζήτησης και της αποδοχής των Θέσεων του ΚΣ από τα μέλη της Οργάνωσης, καθόρισε τα καθήκοντα της ΚΝΕ μέχρι το 13^ο Συνέδριο. Το Συνέδριο υπερψήφισε τις Θέσεις του ΚΣ.

ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΝΕΠΑΡΟΥΜΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ, ΜΕ ΟΠΛΑ ΤΙΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΣ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΓΙΑ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

Τα μέλη και τα στελέχη της ΚΝΕ δίνουμε την μάχη με αισιοδοξία ότι οι νέοι και οι νέες μπορούμε να ανοίξουμε τον δρόμο σε αυτό που πραγματικά είναι αναγκαίο και πρωτοπόρο, ένα μέλλον με σύγχρονα δικαιώματα στη μόρφωση, τη δουλειά, τη ζωή μας. Οι λαοί δεν έχουν πει την τελευταία τους λέξη. Δεν πρόκειται να κάνουμε βήμα πίσω από τη μεγάλη πρόκληση της εποχής μας, να δυναμώσει ο αγώνας για να φτιάξουμε έναν κόσμο στο μπόι των ονείρων και των ανθρώπων, τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

Η ΚΝΕ είναι η μοναδική ζωντανή δύναμη στη νεολαία που παλεύει οργανωμένα και μαχητικά ενάντια στη χειροτέρευση της ζωής της, που μπορεί να εναντιωθεί στα σχέδια που έχει το σημερινό σύστημα για αυτή, να εμπνεύσει και να συσπειρώσει γύρω της ευρύτερες νεανικές δυνάμεις για το άνοιγμα του δρόμου για την επαναστατική ανατροπή.

Παλεύουμε να φτάσουν οι θέσεις, η ιδεολογία, η ιστορία του ΚΚΕ σε ευρύτερα τμήματα της νεολαίας, να ισχυροποιηθεί η ΚΝΕ. Έχουμε οδηγό το σύγχρονο, επαναστατικό Πρόγραμμα του ΚΚΕ, τις αποφάσεις του 20^{ου} Συνεδρίου του Κόμματος, την απόφαση της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης για τη νεολαία, συνολικά τις επεξεργασίες του Κόμματος, τις οποίες έχουμε ευθύνη να εξειδικεύσουμε προσεγγίζοντας τους νέους και τις νέες των εργατικών - λαϊκών δυνάμεων.

Τα επόμενα χρόνια, μέχρι το 13^ο Συνέδριο της Οργάνωσής μας, βάζουμε ψηλά τον πήχη των προσπαθειών μας για να αντεπεξέλθουμε σε υψηλούς και απαραίτητους στόχους:

● **Να φτιάξουμε γερές, μεγάλες Οργανώσεις, ριζωμένες σε κάθε σχολείο, σχολή, τμήμα, χώρο δουλειάς και γειτονιά, πόλη και χωριό, δίνοντας και με αυτό τον τρόπο “πνοή”, ζωντάνια, ελπίδα στους νέους που θέλουν να αλλάξουν τον κόσμο, «που δεν βολεύονται με λιγότερο ουρανό».** Να σταθεροποιηθούν τα θετικά, αλλά μικρά ακόμα βήματα στην οικοδόμηση και ανάπτυξη και κυρίως για να ανέβουν αποφασιστικά οι ρυθμοί στρατολογίας σε όλες τις Οργανώσεις της

χώρας. Να επιμείνουμε στην πιο ορμητική ανάπτυξη των μαθητικών δυνάμεων, με οικοδόμηση νέων ΟΒ σε ΕΠΑΛ, Λύκεια και Γυμνάσια όλης της χώρας. Να γίνει πιο αποφασιστικό βήμα στην ανάπτυξη της ΚΝΕ στους χώρους μαθητείας και κατάρτισης που μαζικοποιούνται, στις επιχειρήσεις που συγκεντρώνουν νέους εργαζόμενους. Να αντιστραφούν οι χαμηλοί ρυθμοί στρατολογίας στα μικρότερα έτη των ΤΕΙ και των Πανεπιστημίων. Να αυξηθεί η φροντίδα για την αφομοίωση και διαπαιδαγώγηση κάθε νέου που κάνει το βήμα να οργανωθεί στην ΚΝΕ.

● **Με αγωνιστική έμπνευση και πνοή από την πρωτοπόρα θεωρία μας να γίνουμε πιο ικανοί στο να κερδίσουμε περισσότερους νέους και νέες με τις επαναστατικές ιδέες του ΚΚΕ, για τον όμορφο σκοπό της πολιτικής και κοινωνικής αλλαγής.** Μαθαίνουμε πώς να αλλάξουμε τον κόσμο, μελετώντας την επαναστατική ιδεολογία, συμμετέχοντας στην καθημερινή πάλη, αφομοιώνοντας την πείρα και τα συμπεράσματα από την ιστορία του κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος, αναβαθμίζοντας την εσωοργανωτική μόρφωση, παρακολουθώντας τις εξελίξεις της επιστήμης και της τεχνικής, κατακτώντας με αγώνα, συλλογική και ατομική προσπάθεια το αναγκαίο μορφωτικό και επιστημονικό επίπεδο, με βάση τις ανάγκες της εποχής και της πάλης, σε επαφή με το μαρξιστικό βιβλίο και την πρωτοπόρα λογοτεχνία.

● **Να διαπαιδαγωγούμαστε ως επαναστατική νεολαία του ΚΚΕ, να κατακτήσουμε τις αρετές και τα χαρακτηριστικά του κομμουνιστή, του επαναστάτη ικανού να δρα μέσα σε όλες τις συνθήκες, της αντοχής σε “βαριές και στατικές εποχές”, της ετοιμότητας για πιο απότομες καμπές και εξελίξεις. Ταυτόχρονα, ασκώντας τον δικό μας σημαντικό ρόλο στην οργάνωση και ανάπτυξη αγώνων των νέων εργατικής - λαϊκής καταγωγής, εκπαιδευόμαστε στις απαιτήσεις και τα καθήκοντά μας, με βάση τον υψηλό στόχο, που έχουμε όλοι και όλες, να γίνουμε μέλη του ΚΚΕ.**

● **Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για να δυναμώσει και να ισχυροποιηθεί η Οργάνωσή μας με πλούσια δραστήρια εσωοργανωτική ζωή και λειτουργία, που να καλλιεργεί την ενιαία θέληση και πρωτοπόρα δράση, ανεβάζοντας την ικανότητα κομμουνιστικής διαπαιδαγώγησης όλων των μελών της ΚΝΕ.**

● **Να διευρύνουμε τους αγωνιστικούς - ιδεολογικούς - πολιτικούς δεσμούς και την επικοινωνία μας με τη νεολαία.** Να ανέβει η ικανότητά μας στις σημερινές συνθήκες, στο πώς δεν θα αφήνουμε κανέναν στα “νύχια” του συστήματος, θα αποκτήσουμε κοινή δράση με νέες δυνάμεις, στο πώς θα διευρύνεται ο περίγυρος της ΚΝΕ γύρω από κάθε ΟΒ, θα ατσαλώνεται και θα δρα πρωτοπόρα ένα σημαντικό τμήμα νέων σε όλους τους χώρους.

● **Επιδιώκουμε κάθε Οργάνωση της ΚΝΕ να δρα σε κάθε χώρο με σχέδιο οργανωμένης παρέμβασης** αγωνιστικών διεργασιών και κινητοποιήσεων, συσκέψεων, εκδηλώσεων που θα στηρίζονται στην επεξεργασία κατάλληλου περιεχομένου, επιχειρημάτων, συνθημάτων, στόχων πάλης και δράσεων διεκδίκησης, που θα αφορά όλες τις πλευρές της ζωής της νεολαίας, τις σύγχρονες ανάγκες της, τους όρους μόρφωσης, εργασίας, την πρόσβαση στον πολιτισμό και τον αθλητισμό, την πάλη ενάντια στα ναρκωτικά, ώστε να εμπνέει τη συμμετοχή δυνάμεων στον αγώνα και να δυναμώνει η πεποίθηση από όλο και περισσότερους ότι είναι αναγκαία η ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας.

Η Οργάνωσή μας μέσα στο 2018 συμπλήρωσε 50 χρόνια αγωνιστικής δράσης στο πλευρό του ηρωικού ΚΚΕ, που εδώ και 100 χρόνια, συνεχίζει να γράφει Ιστορία, παραμένοντας το πιο νέο Κόμμα στην ελληνική κοινωνία, ακριβώς γιατί παλεύει για το πραγματικά σύγχρονο και νέο: την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, τον σοσιαλισμό – κομμουνισμό, την κοινωνία της πραγματικής ελευθερίας. Η νιότη και η φρεσκάδα των ιδεών του πηγάζουν και από την πολιτική και ιδεολογική του ωρίμανση, βασισμένη στην 100χρονη πορεία του.

Η 50χρονη πορεία της ΚΝΕ είναι η νεανική έφοδος στο μέλλον για αυτή τη νέα κοινωνία! Η πάλη για να κερδίσουμε το μυαλό, τη συνείδηση, την καρδιά, τη στάση και δράση των νέων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων είναι καθοριστικό στοιχείο της ταξικής πάλης, της κοινωνικής συμμαχίας ενάντια στους καπιταλιστές.

A. ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΖΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ - ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ

Η προσπάθεια της ΚΝΕ, στο πλευρό του ΚΚΕ, να αντεπεξέλθει στις προκλήσεις της εποχής μας διεξάγεται σε σύνθετες συνθήκες, μέσα σε εξελίξεις που επιδρούν αντιφατικά στη συνείδηση των νέων των εργατικών και λαϊκών δυνάμεων. Τα μέλη και τα στελέχη της ΚΝΕ δουλεύουμε επίμονα, γνωρίζοντας ότι αυτή η κατάσταση στους χώρους όπου ζει, μορφώνεται και εργάζεται η νεολαία δεν είναι αναλλοίωτη, μπορεί να αλλάξει.

Στο έδαφος των εξελίξεων και των καινούργιων στοιχείων που έχουν εμφανιστεί τα τελευταία χρόνια, επεξεργαζόμαστε σχέδιο δράσης για τις σύγχρονες ανάγκες της μαθητικής και φοιτητικής νεολαίας εργατικής - λαϊκής καταγωγής, των νέων της κατάρτισης και της μαθητείας, των νέων εργαζομένων, καθώς και των μικρότερων ηλικιών της νεολαίας, που θα συγκρούεται και θα αντιμετωπίζει την παρέμβαση του αντιπάλου στην νεολαία, όποια κανάλια και αν χρησιμοποιεί, ώστε να συμβάλλουμε στο να πολλαπλασιάζονται οι εστίες αντίστασης, να ανεβαίνει η μαζικότητα και η οργάνωση των αγώνων.

Συγκρουόμαστε σε όλους τους χώρους όπου συγκεντρώνεται νεολαία, με τους θεσμούς του αστικού κράτους, που παρεμβαίνουν μέσα από προγράμματα, σεμινάρια, μαθήματα και άλλες δραστηριότητες. Με αυτό τον τρόπο επιδρούν πιο στοχευμένα και επεξεργασμένα στους νέους και τις νέες, στο έδαφος της κυριαρχίας της αστικής ιδεολογίας διαμορφώνουν συνειδήσεις και τρόπο ζωής.

Σηκώνουμε την αντιπαράθεση στους χώρους εκπαίδευσης, με το περιεχόμενο και τις κατευθύνσεις στην εκπαίδευση, με τον πυρήνα του περιεχομένου των σχολικών και πανεπιστημιακών συγγραμμάτων, των μαθημάτων. Αναδεικνύουμε την σύνδεση της εκπαίδευσης με την οικονομία και την αστική πολιτική.

Αντιμετωπίζουμε την προσπάθεια της εργοδοσίας, που με διάφορους τρόπους προσπαθεί να καλλιεργήσει την άποψη ότι οι εργαζόμενοι έχουν κοινά συμφέροντα με τους εκμεταλλευτές τους, ότι υπάρχουν “καλοί” και “κακοί” εργοδότες. Δυναμώνουμε την κόντρα με τις δυνάμεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, που ενισχύουν τη λογική του “κοινωνικού εταιρισμού” και προωθούν τον συμβιβασμό στην πάλη του εργατικού κινήματος.

Διαμορφώνουμε σχέδιο αντιπαράθεσης και σύγκρουσης με την παρέμβαση των πολιτικών νεολαιών. Οι προσπάθειες να στηθεί οργάνωση νεολαίας του κυβερνώντος κόμματος μπορεί να μην έχουν καρποφορήσει, αλλά δεν πρέπει να υποτιμάται η επίδραση της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ σε νεότερες ηλικίες. Η ΟΝΝΕΔ, νεολαία της ΝΔ, ειδικά στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ (ΔΑΠ), αλλά προσπαθώντας και στους μαθητές (ΜΑΚΙ), ευθαρσώς προτάσσει τα αιτήματα των καπιταλιστών ως αναγκαίες “τομές”, ως τον σύγχρονο δρόμο που δήθεν συμφέρει τη νεολαία να βαδίζει. Σε αυτό το παιχνίδι, αν και όχι με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, συμβάλλουν και όσες δυνάμεις έχουν παραμείνει στη νεολαία ΠΑΣΟΚ, με παρουσία και δράση κυρίως σε ΑΕΙ και ΤΕΙ (ΠΑΣΠ), ενώ το τελευταίο διάστημα κάνουν μία προσπάθεια για παρέμβαση στα σχολεία. Ειδικό ρόλο αναχώματος στη ριζοσπαστικοποίηση και συμπόρευση νέων δυνάμεων με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ, στην παρεμπόδιση του ζωντανέματος, της οργάνωσης και της κατεύθυνσης που χρειάζεται σήμερα να πάρει το κίνημα βάζουν

διάφορα ομπορτουνιστικά σχήματα, αναρχοαυτόνομες δυνάμεις. Απαιτείται συνεχές οξυμένο μέτωπο και απομόνωση της Χ.Α. και άλλων φασιστικών μορφωμάτων που παρεμβαίνουν σχεδιασμένα στη νεολαία, ιδιαίτερα στις λαϊκές περιοχές. Αντιμετωπίζουμε την παρέμβαση της Εκκλησίας που με ειδικό, πολύμορφο τρόπο επιχειρεί να επιδρά σε νέους και νέες από τη μικρή τους ηλικία. Αντιμετωπίζουμε την αυτοτελή ιδεολογική – πολιτική – πολιτιστική παρέμβαση του κεφαλαίου, μέσω των ΜΜΕ, της τέχνης και του πολιτισμού κ.τ.λ. Πάμε κόντρα στις αξίες που προβάλλουν και είναι εμπόδια για την ανάπτυξη του κινήματος.

Οι ανάγκες και τα όνειρα της νεολαίας δε χωράνε στις συμπληγάδες του καπιταλισμού

Στα μάτια ενός νέου σήμερα εμφανίζεται ένας κόσμος με περιτύλιγμα, που πολλές φορές μπορεί να είναι παραπλανητικό, να κρύβει τον εκμεταλλευτικό και εν τέλει επικίνδυνο χαρακτήρα του σημερινού συστήματος. Την ίδια ώρα, η εικόνα του “ακίνητου”, αλλά και “ανίκητου” καπιταλισμού, μετά τις ανατροπές των σοσιαλιστικών χωρών εδώ και 30 χρόνια, σίγουρα επιδρά ανασταλτικά στην ορμή της πάλης ενάντιά του. Ιδιαίτερα επιδρά η απόσταση, λόγω ηλικίας, που έχει η σημερινή νεολαία από περιόδους ανόδου της ταξικής πάλης και επαναστατικών αλλαγών σε μια σειρά χώρες, επιδρά η ιστορικά προσωρινή, όμως ταυτόχρονα μακροχρόνια στα πλαίσια του κύκλου της ανθρώπινης ζωής, υποχώρηση του επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα και διεθνώς.

Οι ίδιες οι αντιθέσεις του καπιταλισμού είναι που γεννούν κρίσεις, πολέμους, φτώχεια, ανεργία και κάνουν πιο επιτακτικό το δυνάμωμα της πάλης για την ανατροπή του.

Στη σημερινή κοινωνία, η δυνατότητα του ανθρώπου να γνωρίζει τον κόσμο και να παράγει τα πιο σύγχρονα και καινοτόμα επιτεύγματα και ανακαλύψεις της επιστήμης και της τεχνολογίας δεν αντιμετωπίζονται ως παράγοντες που μπορούν να ανεβάσουν το επίπεδο ζωής, να βελτιώσουν αλματωδώς το περιεχόμενο και τον τρόπο της εκπαίδευσης, να αναπτύξουν ένα σύγχρονο και δωρεάν, δημόσιο σύστημα υγείας και πρόνοιας, να μειώσουν τον χρόνο εργασίας εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα δουλειά σε όλους, να αναπτύξουν υποδομές για την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου, να προστατεύουν και να διαχειρίζονται το περιβάλλον με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες. Αντιθέτως, στα χέρια των καπιταλιστών και του κράτους τους γίνονται παράγοντες έντασης της εκμετάλλευσης, αύξησης της κερδοφορίας τους.

Αυτός είναι ο κόσμος του καπιταλισμού, όπου η ανάπτυξη της ρομποτικής και της τεχνητής νοημοσύνης, η ανάπτυξη της παραγωγικότητας, αντί να φέρει γενική μείωση του εργάσιμου χρόνου και αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, φέρνει ανεργία, υποαπασχόληση και επιδείνωση των όρων ζωής. Η έρευνα σε μια σειρά τομείς των επιστημών, όπως της ιατρικής για την αντιμετώπιση ασθενειών, η υποδομή σε έργα αντιπλημμυρικής, αντιπυρικής και αντισεισμικής προστασίας εξαρτώνται από το αν είναι κερδοφόρα ή όχι για την τάξη των καπιταλιστών. Όχι τυχαία, μια σειρά νέες ανακαλύψεις “πατεντάρονται” από μονοπώλια μένοντας αναξιοποίητες για το σύνολο της ανθρωπότητας.

Η αιτία δεν είναι άλλη παρά η αντίθεση του καπιταλιστικού συστήματος. Το γεγονός ότι από τη μία βαθαίνει ο κοινωνικός χαρακτήρας της εργασίας (δηλαδή η εργασία του καθενός εξαρτάται από πολλών άλλων) και από την άλλη η ατομική ιδιοποίηση του αποτελέσματός της. Αυτή είναι η σαπίλα του συστήματος. Η μείωση του χρόνου εργασίας, η μείωση του ορίου συνταξιοδότησης, η ανάπτυξη του ελεύθερου χρόνου, η ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας του κάθε ανθρώπου, η αξιοποίηση όλων των σύγχρονων δυνατοτήτων μπορεί να ικανοποιηθεί μόνο από μια άλλη οργάνωση της κοινωνίας και της οικονομίας, μόνο στη σοσιαλιστική - κομμουνιστική κοινωνία.

Αποκαλύπτουμε τον χαρακτήρα των διεθνών ενώσεων των καπιταλιστών, ενισχύουμε το μέτωπο ενάντιά τους

Ο λαός και η νεολαία δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα προς όφελός μας από τις διεθνείς ενώσεις και συμμαχίες των καπιταλιστών, όπως είναι η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, γενικότερα από τα σχέδια των καπιταλιστών. Όσο και να προσπαθούν να πείσουν η κυβέρνηση και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα ότι ΕΕ, ΝΑΤΟ, ΗΠΑ «μας προστατεύουν», γνωρίζουμε ότι κανένας σύμμαχος δεν υπάρχει για τον λαό μας στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες, κανένας λαός δεν προστατεύθηκε από τις συμμαχίες με τα καπιταλιστικά κέντρα. Αυτό διδάσκουν με τραγικό τρόπο τα εγκλήματα στη Συρία, τη Λιβύη, την Ουκρανία και αλλού, όπου τα κανόνια του πολέμου των ιμπεριαλιστών σαρώνουν τους λαούς. Αυτό διδάσκει η εμπειρία των λαών των χωρών, που στο όνομα άλλοτε της “οικονομικής/νομισματικής ολοκλήρωσης” και άλλοτε της “οικονομικής βοήθειας” από διάφορα κοράκια, όπως η ΕΕ, το ΔΝΤ και άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα και οργανισμούς, ακολουθείται πιστά ο δρόμος της σφαγής των λαϊκών δικαιωμάτων για την εξασφάλιση των κερδών των λίγων.

Το ΝΑΤΟ αποτελεί μία ιμπεριαλιστική πολεμική μηχανή, επικίνδυνη για όλους τους λαούς. Από την ίδρυσή του έως και τις μέρες μας το ΝΑΤΟ έχει χαράξει με το αίμα δεκάδων λαών τον δρόμο για να “περάσουν” τα κέρδη των μονοπωλίων. Για τον ίδιο λόγο το ΝΑΤΟ εντείνει σήμερα την παρουσία και παρέμβασή του στα Δυτικά Βαλκάνια (ΠΓΔΜ, Αλβανία κ.λπ.), στο Αιγαίο και τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, στη Μέση Ανατολή και αλλού.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένωση καπιταλιστικών κρατών, από τη φύση της αντιλαϊκή, εχθρική στις ανάγκες της νέας βάρδιας των εργαζομένων όλων των κρατών-μελών της. Η επίθεση στη ζωή και το μέλλον κάθε νέου και νέας των λαϊκών οικογενειών, το χτύπημα των εργατικών - λαϊκών δικαιωμάτων και ελευθεριών, η ένταση της καταστολής ενάντια στο εργατικό – λαϊκό κίνημα, οι αντιδραστικές αλλαγές στην εκπαίδευση και την υγεία στην Ελλάδα και τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν τη σφραγίδα της ΕΕ.

Η ΕΕ δεν είναι το σπίτι κανενός λαού, είναι η φυλακή των λαών γιατί είναι ένωση των καπιταλιστών. Από αυτούς φτιάχτηκε, γι’ αυτούς και τα συμφέροντά τους λειτουργεί, αυτούς προστατεύει κι ενισχύει με τεράστια ποσά και προνόμια παράλληλα με το χτύπημα στα δικαιώματα του λαού, των εργαζομένων, της νεολαίας. Η ΕΕ δεν μπορεί να εξασφαλίσει την οικονομική σύγκλιση, τη συνοχή ανάμεσα στα κράτη-μέλη της και στο εσωτερικό του καθενός ξεχωριστά, όπως προβάλλεται στους νέους και μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα. Την ίδια στιγμή που εξελίσσονται διεργασίες για διεύρυνσή της, δυνάμωμα των δεσμών των κρατών-μελών της, των αρμοδιοτήτων της, εντείνονται και οι συγκρούσεις και αντιθέσεις στην παραπάνω κατεύθυνση, ενισχύονται τάσεις διαχωρισμού χωρών με αποτέλεσμα σε πολλά ζητήματα κράτη-μέλη να βαδίζουν “χώρια”, να συγκροτούν επιμέρους ομάδες και συμμαχίες, έως και να αποχωρούν από την ΕΕ (βλ. Βρετανία).

Οι συμμαχίες και ενώσεις των καπιταλιστών δεν απαλλάσσονται ποτέ από τον σφοδρό ανταγωνισμό ανάμεσα στα μονοπώλια και τα καπιταλιστικά κράτη, επιφυλάσσοντας στους λαούς διαρκή βάσανα έως και πολέμους, προσφυγιά. Η πραγματική διέξοδος βρίσκεται στην καθημερινή πάλη και σύγκρουση με αυτές τις ενώσεις, στην πάλη για την αποδέσμευση από αυτές, με τον λαό να έχει την εξουσία στα χέρια του, στη συνεργασία των λαών.

Δυναμώνουμε την πάλη ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο

Στην περιοχή μας διασταυρώνονται ανταγωνιστικά σχέδια των μεγαλύτερων καπιταλιστικών κρατών (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία, Κίνα) και μονοπωλίων, των γειτονικών, καθώς και του ελληνικού αστικού κράτους, για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των δρόμων μεταφοράς Ενέργειας και εμπορευμάτων. Αυτός είναι ο λόγος που κάνει

τον κίνδυνο ενός γενικευμένου ιμπεριαλιστικού πολέμου να είναι πιο ισχυρός απ' ό,τι πριν μερικά χρόνια, παρά τις προφάσεις που πάντα χρησιμοποιούν οι ιμπεριαλιστές για να "δικαιολογούν" τις επεμβάσεις τους. Τα περί «γεωστρατηγικής αναβάθμισης», που είναι ο κύριος στρατηγικός στόχος του κεφαλαίου στην Ελλάδα και η στρατηγική της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, καθώς και της ΝΔ και άλλων αστικών κομμάτων, δεν αφορούν την αναβάθμιση των συμφερόντων και την κάλυψη των αναγκών των λαών αλλά την αναβάθμιση της αστικής τάξης της Ελλάδας στον ανταγωνισμό της με τις αστικές τάξεις άλλων κρατών.

Σε γη, θάλασσα και αέρα της ελληνικής επικράτειας συγκεντρώνονται όλο και περισσότερες ΝΑΤΟϊκές και αμερικάνικες βάσεις, πολεμικά μέσα, δηλαδή ορμητήρια, αλλά και στόχοι επιθέσεων. Αυτά είναι αποτέλεσμα των επιδιώξεων της αστικής τάξης και της πολιτικής της κυβέρνησης και των αστικών κομμάτων που θέλουν η χώρα μας να παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στους επικινδύνους σχεδιασμούς των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ στην περιοχή.

Οι νέοι και οι νέες της Ελλάδας, αλλά και της ευρύτερης περιοχής, γίναμε μάρτυρες των συνεπειών της φρίκης του πολέμου, του δράματος των χιλιάδων ξεριζωμένων προσφύγων και μεταναστών. Ο πόλεμος είναι ήδη εδώ, στη γειτονιά μας, και είναι αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι όταν καίγεται το σπίτι του γείτονα, το δικό του θα παραμείνει άθιχτο.

Στο έδαφος αυτό, αναβαθμίζονται οι ευθύνες της ΚΝΕ στο πλευρό του Κόμματος σε όλους τους χώρους, όπου μορφώνεται, ζει και δουλεύει ειδικά η νέα βάρδια της εργατικής τάξης.

Η πάλη ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο βρίσκεται σε εξέλιξη σήμερα, στη μάχη που δίνουμε, στο πλάι του Κόμματος, για την αποκάλυψη και μαχητική εναντίωση στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στην περιοχή μας, στον βρώμικο ρόλο και την πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που οδηγεί τον λαό και τη νεολαία σε νέες περιπέτειες και δεινά. Στη μάχη για να σταματήσει κάθε εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς, πολεμικούς σχεδιασμούς και προετοιμασίες. Για να φύγει το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο, να μην δημιουργηθεί καμία νέα βάση ΗΠΑ-ΝΑΤΟ και να κλείσουν όσες υπάρχουν. Κανένα νέο παιδί, φαντάρος ή στέλεχος των ενόπλων δυνάμεων να μη βρεθεί εκτός συνόρων. Οι νέοι και οι νέες δεν μπορεί να συμβιβάζονται με τη στήριξη ιμπεριαλιστικών ενεργειών και πολέμων στο όνομα ότι θα έρθουν επενδύσεις.

Στην πρώτη γραμμή για την υπεράσπιση της ζωής και του μέλλοντος του λαού και του τόπου μας, θα ανοίγουμε τον δρόμο για να μην εγκλωβίζονται η εργατική τάξη και τα παιδιά της στους στόχους των εκμεταλλευτών, αλλά να θέτουν τα δικά τους ταξικά συμφέροντα και ανάγκες συνεχώς στο επίκεντρο της πάλης τους. Να μην εμπιστεύονται τους εκμεταλλευτές, τα κόμματα και τις κυβερνήσεις τους, τους φταίχτες και ενόχους της πολεμικής σφαγής, γιατί η μόνη πατρίδα που αυτοί προσκυνούν και προστατεύουν είναι αυτή των αμύθητων κερδών.

Σε αυτόν τον αγώνα θα πρωτοστατήσουμε, στο πλευρό του Κόμματός μας, για να βγουν η εργατική τάξη, ο λαός και η νεολαία νικητές απέναντι τόσο σε κάθε πιθανό ξένο εισβολέα όσο και απέναντι στην καπιταλιστική εξουσία της εκμετάλλευσης και των πολέμων ή της "ειρήνης με το πιστόλι στον κρόταφο" των λαών. Ως "έπαθλο" της πάλης αυτής ο εργαζόμενος λαός να κατακτήσει την εξουσία, να οικοδομήσει τη μόνη κοινωνία χωρίς ανεργία, κρίσεις και πολέμους, τη σοσιαλιστική – κομμουνιστική.

Το ΟΧΙ των κομμουνιστών στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο είναι μέρος της πάλης κατά των αιτιών που τον προκαλούν, κατηγορηματική καταδίκη του καπιταλισμού, που τον γεννά. Ο 20^{ος} αιώνας με δύο παγκόσμιους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και εκατοντάδες τοπικούς και περιφερειακούς και οι πρώτες δεκαετίες του 21^{ου} αιώνα προσφέρουν πολλές αποδείξεις. Το ΟΧΙ των κομμουνιστών στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο είναι

ΟΧΙ στην οικονομική, στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική κάθε αστικής κυβέρνησης και των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών σε συνθήκες “ιμπεριαλιστικής ειρήνης”, συνέχεια της οποίας είναι ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος.

Δυναμώνουμε την αντιπαράθεση με τους παράγοντες και τις ιδέες που βάζουν εμπόδια στη ριζοσπαστικοποίηση της συνείδησης των νέων.

Στον δήθεν “ρεαλισμό” της υποταγής απαντάμε με τον ρεαλισμό της ανατροπής.

Με όχημα τον δήθεν “ρεαλισμό”, το σύστημα επιχειρεί να πείθει πως εφικτό είναι μόνο αυτό που συμφέρει το κεφάλαιο και προωθεί τους στρατηγικούς στόχους του, πως είναι αναγκαίο και “ρεαλιστικό” η σημερινή γενιά να δουλεύει και να ζει με όρους χειρότερους από την προηγούμενη.

Κατακτήσεις και δικαιώματα που χτυπήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια παρουσιάζονται σήμερα ως “παθογένειες” και “υπερβολές” που μάλιστα οδήγησαν δήθεν στην κρίση. Ο ρεαλισμός τους σημαίνει ματαίωση των ονείρων της νέας γενιάς, κυριολεκτικά την καταδικάζει σε ολοένα μεγαλύτερα δεινά, την αφήνει απροετοίμαστη μπροστά σε επικίνδυνες εξελίξεις.

Οι δυνάμεις της ΚΝΕ είναι οι μόνες που μπορούν να προβάλλουν πλατιά τον ρεαλισμό της ικανοποίησης των σύγχρονων αναγκών της νεολαίας, τσαλακώνοντας τη λογική του “μικρότερου κακού”, των μειωμένων απαιτήσεων. Να προβάλλουν τον ρεαλισμό του οργανωμένου αγώνα για τη βελτίωση της ζωής μας. Όσο η νέα γενιά μαζί με το λαό αποκτά δύναμη, αποφασιστικότητα και πείρα, διαμορφώνεται σε γενιά της ανατροπής.

Το σύστημα προβάλλει ως “συγκρούσεις” αυτό που το βολεύει, για να κρύψει την πραγματική σύγκρουση που διεξάγεται.

Παρουσιάζονται ως “τομές” και “ρήξη” επιμέρους πολιτικές αλλαγές, που όχι μόνο δε θίγουν, αλλά ευνοούν την κυριαρχία του κεφαλαίου. Προβάλλονται ως “αντισυστημικές” πολιτικές δυνάμεις, θέσεις και δράση που δεν ενοχλούν την αστική εξουσία, αντίθετα συντελούν στην απομάκρυνση νέων από τον επαναστατικό αγώνα.

Σε αυτό το κάδρο εντάσσονται και οι ιδέες και ενέργειες αναρχικών και άλλων ομάδων που με “συγκρουσιακό” περιτύλιγμα ενεργούν τελείως ακίνδυνα, τελικά ωφέλιμα για το σύστημα, εχθρικά προς τον ταξικό οργανωμένο αγώνα.

Την ίδια στιγμή, τολμούν να αυτοπροσδιορίζονται ως “αντισυστημικοί”, κόντρα στο “παλιό και διεφθαρμένο κατεστημένο” η Χ.Α. και άλλες φασιστικές ομάδες, που αποτελούν τους πιο φανατισμένους οπαδούς του καπιταλισμού.

Η αντίληψη περί “αναχρονιστικής” ταξικής επαναστατικής βίας δένει με αυτήν της καταδίκης της “βίας απ’ όπου κι αν προέρχεται”, ενώ καθαγιάζεται η νόμιμη βία των αφεντικών και του κράτους τους. Επιπλέον, διαφοροποιημένα, αλλά τελικά συντονισμένα -εντονότερα κατά περιόδους- αναπαράγονται από όλο το πολιτικό φάσμα τα περί “συστημικού ΚΚΕ”.

Προβάλλουμε πλατιά πως η μοναδική και γνήσια αντισυστημική δράση, είναι η πάλη και δράση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, στην πρώτη γραμμή του αγώνα για κάθε ζήτημα, για την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, την προώθηση της κοινωνικής συμμαχίας, για να δυναμώνει η πάλη των νέων, φτάνοντας έως την εφ’ όλης της ύλης σύγκρουση με τον ταξικό αντίπαλο, την πάλη για την ανατροπή του καπιταλισμού.

Η ελευθερία για τον λαό έρχεται μαζί με την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Οι ίδιοι που στερούν από τη νέα γενιά την ελευθερία να ζήσει ανθρώπινα και να εξελιχθεί, προσπαθούν ταυτόχρονα να την πείσουν ότι στον καπιταλισμό «καθένας είναι ελεύθερος να κάνει ό,τι θέλει», αρκεί να μην αμφισβητήσει την καπιταλιστική ιδι-

οκτησία και εξουσία. Οι νέοι της εργατικής τάξης και του λαού κάθε άλλο παρά ελεύθεροι είναι να μορφωθούν ολόπλευρα, να εργαστούν με δικαιώματα, να οργανώσουν το μέλλον τους με μόνιμη και σταθερή δουλειά, να συμμετέχουν στα πολιτιστικά δρώμενα, να πάνε διακοπές κ.λπ. Όποια ελευθερία τούς αναγνωρίζει το σύστημα, σταματάει εκεί που αρχίζει η ελευθερία των καπιταλιστών να εκμεταλλεύονται, ενώ καταπατιέται και βίαια όταν τολμήσουν να αμφισβητήσουν αυτό το καθεστώς της εκμετάλλευσης.

Η ελευθερία για κάθε νέο παιδί της εργατικής τάξης και του λαού γεννιέται όταν δει καθαρά τις αιτίες και τους φταίχτες που τον κρατούν δεμένο στο καθεστώς της καταπίεσης, κατακτιέται όσο βαθύτερα γνωρίζει την άδικη κοινωνική πραγματικότητα και τον δρόμο για να την αλλάξει, στον αγώνα για την ανατροπή της τάξης των καπιταλιστών. Ο σοσιαλισμός, όπου οι ίδιοι οι εργαζόμενοι είναι κυρίαρχοι της παραγωγής και της ζωής τους, αφέντες στον τόπο τους, στον πλούτο που παράγουν, είναι το πέρας στην απελευθέρωση όλης της κοινωνίας από την καπιταλιστική σκλαβιά. Ανοίγει τον δρόμο της πραγματικής ατομικής ελευθερίας, της ολόπλευρης, ανεμπόδιστης εξέλιξης των σημερινών καταπιεσμένων.

Η αποθέωση του ατομικού δρόμου από το σύστημα κρύβει την πραγματική διαχωριστική γραμμή στην κοινωνία.

Σε συνθήκες υψηλής ανεργίας, ελαστικών μορφών και σχέσεων απασχόλησης προβάλλεται ως διέξοδος αποκλειστικά το κυνήγι της ατομικής “ευκαιρίας”, η λογική του “να κερδίσω μια θέση σε βάρος των άλλων”, “ο θάνατός σου - η ζωή μου”, η “ατομική” επιβίωση. Στην ουσία επιχειρείται κάθε νέος και νέα να στέκονται μόνοι απέναντι στη ζωή και τα προβλήματα, ατομικά και “ταξικά ουδέτερα” να προσπαθούν να αντιληφθούν και να βελτιώσουν τη θέση τους, ατομικά να παλεύουν για το μέλλον τους. Να διαμορφώσουν μια αρνητική στάση απέναντι στην ταξική οργάνωση και πάλη, τον συλλογικό αγώνα, που αποτελεί μονόδρομο για να κατακτήσει η νέα γενιά τα σύγχρονα δικαιώματά της σε συλλογικό και ατομικό επίπεδο.

Πρωθείται ένα πλέγμα αντιλήψεων, στρεβλών, αντιδραστικών, πολλαπλά χρήσιμων για το σύστημα: η αποθέωση του υποκειμενισμού, η απολυτοποίηση της ατομικής εμπειρίας ως τρόπου ορισμού της πραγματικότητας, οι εκκλήσεις των αστικών επιτελείων για “σεβασμό στη διαφορετικότητα και τον αυτοπροσδιορισμό”, που φτάνει έως και στην προβολή της τοξικοεξάρτησης σαν προϊόντος ελεύθερης επιλογής, κάθε είδους πλαστές διακρίσεις και αντιεπισημονικές θεωρίες, όπως αυτές του “κοινωνικού φύλου”, που καμιά σχέση δεν έχουν βέβαια με τη συνεπή πάλη ενάντια στα φαινόμενα ρατσισμού, bullying και περιθωριοποίησης ανθρώπων.

Με όλα τα παραπάνω θέλουν να αποπροσανατολίσουν από το κύριο, ότι η πλειοψηφία της νεολαίας αποτελεί τη νέα βάρδια της εργατικής τάξης, ότι μπορεί να διεκδικήσει το μέλλον της, τα κοινωνικά και ατομικά της δικαιώματα, μόνο αν δει ποιοι και γιατί της τα στερούν, πώς και με ποιους μπορεί να τα κατακτήσει, δηλαδή με κοινωνικούς όρους και όχι απλά ως ένα άθροισμα ατομικών προσπαθειών.

Αντιπαλεύουμε τις αναχρονιστικές αντιλήψεις και θεωρίες για τις σχέσεις των δύο φύλων, για τα αίτια της ανισοτιμίας και τη θέση της γυναίκας, τις εκφυλιστικές και αναχρονιστικές αντιλήψεις για την οικογένεια.

Η εξέλιξη της καπιταλιστικής κοινωνίας και της θέσης της γυναίκας σε αυτή, η τυπική νομική ισότητα θολώνουν σε πολλές νέες κοπέλες τις σύγχρονες πλευρές της ανισοτιμίας και των διακρίσεων με βάση το φύλο. Με το μανδύα του “προοδευτισμού”, προσπαθούν να κρύψουν ότι οι συνθήκες ζωής και εργασίας της πλειοψηφίας των γυναικών, μαζί με τους νέους μηχανισμούς χειραγώγησης και ενσωμάτωσης, ενισχύ-

ουν τις κοινωνικές διακρίσεις σε μισθούς, εργασιακές σχέσεις, σε κάθε πλευρά της οικονομικής, οικογενειακής, κοινωνικής ζωής της γυναίκας.

Στο όνομα των «ίσων ευκαιριών» για άνδρες και γυναίκες, αστικά κόμματα, ιμπεριαλιστικές ενώσεις και οργανισμοί εφαρμόζουν πολιτικές που “διαγράφουν” τις ιδιαίτερες ανάγκες της γυναίκας λόγω της μητρότητας, της θέσης της στην αναπαραγωγική διαδικασία, αυξάνουν τον βαθμό εκμετάλλευσης. Έχουν συμφέρον από την αύξηση της απασχόλησης των γυναικών, χωρίς μέτρα προστασίας του γυναικείου οργανισμού, της εργαζόμενης μητέρας, αλλά με ελαστικές εργασιακές σχέσεις, όπως η “τηλεργασία”, η μερική απασχόληση, δήθεν για να εξασφαλίσει η γυναίκα χρόνο για την οικογένεια και τα παιδιά.

Την ίδια στιγμή, για χάρη της διαχείρισης της παρατεταμένης καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, αναβίωσαν και θεωρίες για τον πρωταρχικό ρόλο της γυναίκας στην οικογένεια, ως μητέρας. Προπαγανδίζουν ότι η γυναίκα πρέπει να διακόψει την εργασία της για ένα χρονικό διάστημα μέχρι να πάνε τα παιδιά στο σχολείο.

Πρόκειται για ιδέες και πρακτικές που επηρεάζουν αρνητικά τη στάση της γυναίκας και απέναντι στην εργασία και απέναντι στη μητρότητα, πολλές φορές με την τρομοκράτηση από την εργοδοσία και την απόλυση, παρουσιάζοντας ως ζήτημα ατομικής ευθύνης και ικανότητας της νέας κοπέλας την επιλογή ανάμεσα στην «επαγγελματική ανέλιξη» ή στη δημιουργία οικογένειας.

Οι παραπάνω παράγοντες διαμορφώνουν επιπλέον εμπόδια στη συμμετοχή της νέας γυναίκας στο κίνημα, ιδιαίτερα στο Κόμμα και στην ΚΝΕ. Συνολικά ως ΚΝΕ δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για να φωτίσουμε σε ακόμα περισσότερες νεανικές συνειδήσεις ότι βάση για την κατάργηση των ανισότιμων σχέσεων μεταξύ άντρα και γυναίκας είναι η συμμετοχή της γυναίκας στην κοινωνική εργασία και προϋπόθεση για την απελευθέρωσή της από κάθε κοινωνική ανισότητα είναι η ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος.

Στην πορεία οικοδόμησης της νέας κοινωνίας, του σοσιαλισμού – κομμουνισμού, θα καταργείται κάθε κοινωνική ανισότητα, και αυτή ανάμεσα στα δύο φύλα, θα αναμορφώνονται συνολικά οι κοινωνικές σχέσεις, και αυτές ανάμεσα στη γυναίκα και στον άνδρα, θα αλλάζουν μια σειρά ζητήματα συνειδησης και συμπεριφοράς παντού, στο σχολείο, στην εργασία, στην οικογένεια.

Οι κομμουνιστές και οι κομμουνίστριες, ακόμα και στον καπιταλισμό, γίνονται πρωτοπόροι, ανοίγουν δρόμους, φέρνοντας τον νέο τύπο σχέσεων, συμπεριφοράς στη λειτουργία της ΚΝΕ, στις μαζικές οργανώσεις, στις οικογενειακές σχέσεις. Ανοίγουν μέτωπο ανάλογο σε όλα τα κινήματα. Είναι μια διαδικασία που απαιτεί και εξειδίκευση της δουλειάς μας στις κοπέλες, με ανάλογη συζήτηση στα όργανα, στις ΟΒ, με χρεώσεις στα γυναικεία στελέχη, με ανάλογη μορφωτική - διαπαιδαγωγική δουλειά, με συμμετοχή των ΚΝιτισσών στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, δηλαδή την ΟΓΕ.

Αποκαλύπτουμε τη δικτατορία του κεφαλαίου πίσω από τη βιτρίνα της αστικής δημοκρατίας.

Ο δρόμος κάλυψης των αναγκών της νέας γενιάς δεν περνάει μέσα από τους αστικούς θεσμούς και διαδικασίες, αλλά σε σύγκρουση με το αστικό κράτος ως όργανο επιβολής των συμφερόντων τους.

Όλη μας η ιδεολογική-πολιτική παρέμβαση και δράση, αυτοτελώς και στο κίνημα, συνιστά αναμέτρηση με τους αστικούς θεσμούς και τους νόμους των εκμεταλλευτών. Το κράτος σήμερα με το σύνολο των λειτουργιών του οργανώνει τη βία των εκμεταλλευτών ενάντια στους καταπιεζόμενους, προασπίζει την ατομική καπιταλιστική ιδιοκτησία και τον νόμο του κέρδους, διασφαλίζει τη διαίωνιση της εκμετάλλευσης. Μέσα

από το εκπαιδευτικό σύστημα, το αστικό πολιτικό σύστημα και μια σειρά ακόμα θεσμούς του αστικού κράτους οργανώνεται η ιδεολογική κυριαρχία της αστικής τάξης.

Με το σύνολο της παρέμβασής μας χρειάζεται να αποκαλύπτουμε:

- Το αληθινό πρόσωπο της αστικής δημοκρατίας ως μορφής της δικτατορίας του κεφαλαίου, τις αιτίες για τις οποίες οι αστικές κυβερνήσεις και το αστικό κοινοβούλιο δε θα μπορέσουν ποτέ να εκφράσουν τα συμφέροντα του λαού και των παιδιών του, γιατί είναι “ναός” της δημοκρατίας των λίγων, με “ιερό” το καπιταλιστικό κέρδος, “θρησκεία” την καπιταλιστική εκμετάλλευση.

- Τον ρόλο της αστικής δικαιοσύνης, που λειτουργεί εξαρτημένη από τις επιταγές της κυρίαρχης τάξης, σταθερά μεροληπτεί υπέρ των αφεντικών (π.χ. διώξεις, καταδίκες φοιτητών, μαθητών που αγωνίζονται, εργαζομένων, κήρυξη σχεδόν όλων των απεργιών παράνομων/καταχρηστικών κ.λπ.).

- Τον ρόλο της τοπικής και περιφερειακής διοίκησης, που βρίσκεται “πιο κοντά” στον λαό, αλλά έχει μείνει “έξω από το κάδρο” των ευθυνών για την ασκούμενη αντιλαϊκή πολιτική, αποτελώντας το “μακρύ χέρι” της κεντρικής διοίκησης (κυβέρνησης) για την προώθηση των σχεδιασμών του κεφαλαίου, αλλά και την ενσωμάτωση μέσα από παρεμβάσεις διαχείρισης της φτώχειας-ανεργίας, άλλων μεγάλων λαϊκών προβλημάτων.

Δυναμώνουμε την πάλη ενάντια στον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά.

Τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ έχουμε βάλει τη δική μας “σφραγίδα” στην πάλη ενάντια στους φασίστες και το σύστημα που τους γεννά, στην απομόνωσή τους σε όλους τους χώρους, στην ανάδειξη σε ευρύτερες μάζες νέων του βρώμικου συστημικού ρόλου τους. Η ΚΝΕ είναι η μοναδική δύναμη στην νεολαία που μπορεί με συνέπεια και σταθερότητα να χτυπήσει τον φασισμό, γιατί:

- Παλεύει ενάντια στο σύστημα που τον θρέφει. Οι φασιστικές, ρατσιστικές και εθνικιστικές δυνάμεις είναι γνήσια “παιδιά” του καπιταλισμού, τον υπηρετούν με το σύνολο των θέσεων και της δράσης τους. Δεν παρεμβαίνουν, όπως υποστηρίζουν, σε εχθρικό γι’ αυτούς έδαφος. Η κυρίαρχη, αστική ιδεολογία είναι που καρπίζει σάπιες, απάνθρωπες ιδέες, που η φασιστική-εθνικιστική ιδεολογία ενσωματώνει, όπως ο αντικομμουνισμός, η έχθρα απέναντι στο εργατικό-λαϊκό κίνημα, αλλά και ο ατομισμός, ο διαχωρισμός των ανθρώπων με βάση την “άριστη φύση ορισμένων” κ.ά.

- Παλεύει ενάντια στην κυβέρνηση και το αστικό πολιτικό σύστημα που τους “προσφέρει θαλπωρή”. Δεν είναι τυχαία εξάλλου η ανοχή που απολαμβάνουν, η συνύπαρξη αστών πολιτικών με ναζί σε εκδηλώσεις, η αντιμετώπιση της Χ.Α. ως κομματιού των διεργασιών αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού συστήματος και οι διεργασίες για μία πιο “καθώς πρέπει” Χ.Α., η πορεία της δίκης της τα τέσσερα αυτά χρόνια, η προκλητική θαλπωρή που βρίσκουν σε οργανώσεις αστικών πολιτικών δυνάμεων στο κίνημα, ιδιαίτερα σε χώρους νεολαίας. Τον φασισμό δεν μπορεί να τον αντιμετωπίσει η αστική δημοκρατία. Αυτή τον “υποθάλλει” στους κόλπους της. Η απομόνωση του φασισμού από παντού έχει τους κομμουνιστές μπροστά στην οργάνωση της πάλης και της διεκδίκησης, στη διαπάλη με εθνικιστικές και φασιστικές απόψεις, στην αποκάλυψη του ρόλου, του χαρακτήρα και των θέσεών τους.

Ο πραγματικός, αποτελεσματικός αντιφασιστικός αγώνας είναι ο αντικαπιταλιστικός αγώνας με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ, όπου έχει τη θέση του μαζί μας κάθε νέος που δε συμβιβάζεται με το φασιστικό έγκλημα. Ο αγώνας ενάντια στον φασισμό δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικός αν δε σημαδεύει την καρδιά της “μητέρας” του ναζιστικού τέρατος, τα μονοπώλια, τον ίδιο τον καπιταλισμό.

Μερίδα αστικών κομμάτων, συμπεριλαμβανομένων φασιστικών-εθνικιστικών δυνάμεων οξύνουν την κόντρα γύρω από “εθνικά θέματα” σπέρνοντας και ευθέως αλυτρωτικές θέσεις, το μίσος για τους άλλους λαούς. Από την άλλη, οι κοσμοπολίτικες

απόψεις, με κύριο εκφραστή την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, προπαγανδίζουν ότι η ειρήνη, η φιλία και συνεργασία των λαών περνούν από τον “μονόδρομο” των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ.

Οι φαινομενικά αντίθετες θέσεις του εθνικισμού και του κοσμοπολιτισμού στην πραγματικότητα αλληλοσυμπληρώνονται, αλληλοτροφοδοτούνται και συναντιούνται. Είναι οι δύο μανδύες με τους οποίους ντύνεται η αστική ιδεολογία, για να στρατεύσει τον λαό και τη νεολαία στον κεντρικό στόχο της αστικής τάξης, τη γεωστρατηγική αναβάθμισή της στα πλαίσια ευρύτερων ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών. Ακόμα και όταν οι αστοί μιλούν για φιλία και συνεργασία δεν εννοούν παρά τις λυκοφιλίες και τις μπίζνες τους, όταν μιλούν για ειρήνη εννοούν την “ειρήνη με το πιστόλι στον κρόταφο των λαών”, την ειρήνη της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης που ετοιμάζει νέους πολέμους.

Η υπεράσπιση της χώρας μας σε όφελος του λαού, όπως για αυτή παλεύει το ΚΚΕ και η ΚΝΕ, μπορεί να εκφράσει τον γνήσιο λαϊκό πατριωτισμό και τα φιλειρηνικά αισθήματα των νέων, ενισχύοντας τον προλεταριακό διεθνισμό, την κοινή πάλη των λαών της γειτονιάς μας και του κόσμου.

Το πραγματικά σύγχρονο και νέο σήμερα είναι ο αγώνας για τις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας, η πάλη για τον σοσιαλισμό, που προβάλλει επίκαιρος και αναγκαίος όσο ποτέ.

Η πραγματική απάντηση στις ανησυχίες κάθε νέου βρίσκεται στη συμμετοχή του στην πάλη για την κοινωνία που είναι η νιότη και η ομορφιά του κόσμου, την κοινωνία του σοσιαλισμού-κομμουνισμού. Παρά το ότι ο 20^{ος} αιώνας έκλεισε με τη δραματική ανατροπή του σοσιαλισμού, του μοναδικού αντίπαλου του καπιταλισμού, δεν αλλάζει ότι η εποχή μας παραμένει εποχή περάσματος από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό και αυτό θα το επιβεβαιώσει ο 21^{ος} αιώνας. Κανένα από τα κοινωνικά συστήματα που γνώρισε η ανθρωπότητα δεν επικράτησε μεμιάς. Η ιστορία προχωρά πάντα προς τα μπρος, παρά τα προσωρινά ζιγκ-ζαγκ.

Η απελευθέρωση των σύγχρονων δυνατοτήτων της κοινωνίας μπορεί να γίνει μόνο με την κατάργηση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, με την επαναστατική ανατροπή της εξουσίας της, την εδραίωση της εργατικής εξουσίας, που θα κοινωνικοποιήσει τα μέσα παραγωγής, θα οργανώσει την παραγωγή και τις κοινωνικές υπηρεσίες με τον κεντρικό σχεδιασμό, δηλαδή με τις νέες κομμουνιστικές σχέσεις παραγωγής, θα αναμορφώσει όλες τις κοινωνικές σχέσεις.

Η εργατική εξουσία και η οργάνωση της παραγωγής με σκοπό την κοινωνική ευημερία προϋποθέτει την καθολική συμμετοχή των εργαζομένων στην άσκηση της εξουσίας. Είναι ανώτερου τύπου δημοκρατία, που φέρνει τη νέα γενιά και τον λαό στο προσκήνιο της κοινωνικής - πολιτικής ζωής. Οι επαναστατικές αρχές της σοσιαλιστικής εξουσίας αφορούν τη συνέλευση στον χώρο δουλειάς και τη θέση των εκλεγμένων αντιπροσώπων ως πρωτοπόρων εργαζομένων της σοσιαλιστικής οικοδόμησης που ελέγχονται, ανακαλούνται αν δεν ανταποκρίνονται στα καθήκοντά τους και τον ενεργό ρόλο κάθε νέου και νέας στη διαμόρφωση και υλοποίηση των αποφάσεων.

Η οικοδόμηση του σοσιαλισμού - κομμουνισμού στηρίζεται σε ό,τι πιο προοδευτικό, σύγχρονο και καινοτόμο υπάρχει στην ανθρωπότητα, αξιοποιεί τα επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα με στόχο την κοινωνική ευημερία. Κάθε νέος θα μπορεί να έχει στη διάθεσή του όλα όσα χρειάζεται ώστε να διαμορφώνεται ολόπλευρα η προσωπικότητά του, να αναπτύσσονται πολύπλευρα όλες του οι ικανότητες, τα ιδιαίτερα ταλέντα και κλίσεις του, ώστε να μπορεί με την καινοτόμα σκέψη και τη δημιουργικότητά του να συμβάλει στη συνολική πρόοδο και ανάπτυξη της κοινωνίας, στην εξασφάλιση της λαϊκής ευημερίας.

Σε αυτήν την κοινωνία όπου δεν υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρω-

πο, η επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος θα γνωρίσουν πρωτοφανή ανάπτυξη απαλλαγμένες από το κίνητρο του καπιταλιστικού κέρδους. Η ανθρωπότητα θα βρεθεί μπροστά σε καινοτόμες επαναστατικές ανακαλύψεις, που θα αλλάζουν διαρκώς την ικανότητά της να παράγει, αλλά και να έχει ελεύθερο χρόνο, δυνατότητες να γνωρίσει την ιστορία, τη ζωή, τον πολιτισμό άλλων λαών, να αναπτύξει τη συνεργασία και φιλία μεταξύ διαφορετικών λαών.

Η συμμετοχή σήμερα στον οργανωμένο αγώνα διαμορφώνει σχέσεις συντροφικές, στηριγμένες στις ανώτερες αξίες της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης, του αμοιβαίου σεβασμού, της βαθιάς αγάπης προς τον εργαζόμενο άνθρωπο, που αποτελούν μία μικρή εικόνα από τον νέο κόσμο του σοσιαλισμού - κομμουνισμού, η οικοδόμηση του οποίου θα ανοίξει τον δρόμο στη ριζική αναμόρφωση των σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων συμπεριλαμβανομένων των σχέσεων ανάμεσα στα δύο φύλα, των σχέσεων ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά.

Β. ΚΝΕ ΒΑΘΙΑ ΡΙΖΩΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΜΑΖΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΟΥΝ, ΝΑ ΣΥΣΠΕΙΡΩΝΟΥΝ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ.

Τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ είναι η μαχητική δύναμη σε κάθε τμήμα νεολαίας που μπορεί να μπαίνει μπροστά και να τραβάει νεανικές δυνάμεις στην πάλη για τα σύγχρονα μορφωτικά-εργασιακά δικαιώματα της νεολαίας.

Έχουμε επίγνωση πως η πλειοψηφία των νέων βρίσκεται μακριά από τους οργανωμένους φορείς του κινήματος, δε γνωρίζει ή και υποτιμά τη δύναμη της ταξικής πάλης. Επιδρούν οι λογικές και η πρακτική των δυνάμεων του συστήματος, που δρουν και στο κίνημα, οδηγώντας στην άποψη περί κομματικοποίησης συλλόγων και σωματείων, λαμόγιων συνδικαλιστών κ.λπ., αλλά και αντικειμενικά -όχι βέβαια ανυπέρβλητα- εμπόδια όπως οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, οι εποχιακές, σε συνδυασμό με τη γενικότερη κατάσταση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, σε μια περίοδο που η κυβέρνηση και οι υπόλοιπες δυνάμεις του συστήματος κάνουν τα πάντα για να επικρατήσει “σιγή νεκροταφείου”.

Σε πανεπιστήμια, ΤΕΙ αλλά και στα σχολεία καλλιεργείται η αντιδραστική γραμμή “έξω τα κόμματα”. Πατά σε μια διαμορφωμένη κατάσταση εκφυλισμού και “πελατοκρατίας”, ειδικά στα ΑΕΙ-ΤΕΙ με ευθύνη ΔΑΠ-ΠΑΣΠ, που έχει στόχο την απαξίωση του κινήματος, να χτυπήσει το δικαίωμα στην οργάνωση, να μετατρέψει τους φοιτητικούς συλλόγους και τα μαθητικά συμβούλια σε φορείς συνεργασίας των υπουργείων και των διοικήσεων, στα “καλά παιδιά” που δεν θα αντιδρούν στις επιδιώξεις του αντιπάλου, να βάλει εμπόδια στην παρέμβαση των δυνάμεων της ΚΝΕ.

Η ΚΝΕ είναι η δύναμη στη νεολαία που με συνέπεια εναντιώνεται σε αυτούς τους σχεδιασμούς. Η έντονη ιδεολογική-πολιτική διαπάλη και η αντιμετώπιση της παρέμβασης του αντιπάλου στη νεολαία και στους μαζικούς φορείς που συμμετέχει αποτελεί όρο για να γίνονται βήματα σε ριζοσπαστική κατεύθυνση στο κίνημα. Κάτω από την δική μας δράση και παρέμβαση ξεχωρίζει μια μαχητική πρωτοπορία νέων σε χώρους δουλειάς, στα Πανεπιστήμια, ΤΕΙ, σχολεία, που από κοινού με τις δυνάμεις της ΚΝΕ ανοίγουν δρόμους διεκδίκησης, δράσης και οργάνωσης.

Η Οργάνωσή μας απευθύνεται με ταξικά κριτήρια σε νέους και νέες με διαφορετικό επίπεδο πολιτικής συνείδησης. Είναι οι νέοι που προβληματίζονται, έχουν πολιτικό κριτήριο, αλλά δεν έχουν αποφασίσει ακόμα να ενταχθούν για διάφορους λόγους στην οργανωμένη πάλη. Είναι, όμως και οι νέοι που σκέφτονται με πολύ διαφορετικό τρόπο από τον δικό μας, έχουν αντιφάσεις, δισταγμούς, πιθανόν λανθασμένες αντιλήψεις, ίσως συγχύσεις ακόμα και αδιαφορία για σημαντικά ζητήμα-

τα που καθορίζουν τη ζωή τους. Το ανέβασμα της πολιτικής και ταξικής συνειδητοποίησης αυτών των νέων είναι δική μας ευθύνη και απαιτεί να δημιουργούμε και να κρατάμε δεσμούς πιο μαζικά. Στην προσπάθεια οργάνωσης της πάλης αντιμετωπίζουμε την έλλειψη κοινωνικής πείρας, ιστορικής γνώσης και μνήμης, που σε συνδυασμό με την κατασυκοφάντηση από το σύστημα εννοιών όπως “κατάκτηση”, “αγώνας”, “δικαίωμα”, “ταξική πάλη”, μπαίνουν εμπόδιο στο να προσεγγίζονται από την πλειοψηφία των νέων.

Είναι κρίσιμο το πώς θα καταφέρουμε πιο πειστικά να δίνουμε το κίνητρο για να παλέψουν οι χιλιάδες νέοι που μπορεί σήμερα να έχουν απόσταση στον τρόπο σκέψης, αλλά αντικειμενικά είναι κοντά μας στις συνθήκες ζωής, παιδείας και δουλειάς, μας περιμένει το ίδιο παρόν και μέλλον αν δεν δράσουμε από κοινού για να το ανατρέψουμε. Είναι ένα καθήκον που πρέπει να το αντιμετωπίζουμε με σταθερότητα, επιμονή, με την αντίστοιχη επεξεργασία σχεδίου και καθοδηγητική βοήθεια.

Με όλα τα στελέχη μπροστά σε αυτή την υπόθεση, την απόκτηση άμεσης πείρας από τη μαζική πολιτική δουλειά, μπορεί να γενικεύεται η θετική πείρα, να αντιμετωπίζονται οι δυσκολίες της καθημερινής δουλειάς που σήμερα εντοπίζουμε. Η αποτελεσματικότητά μας εξαρτάται και από το αν κάθε μέλος και στέλεχος της ΚΝΕ καταξιώνεται στο χώρο του, στον περίγυρό του ως πρωτοπόρος αγωνιστής που μάχεται για το πρόγραμμα του Κόμματος, για τις θέσεις και τους στόχους της ΚΝΕ. Όχι μόνο ως προπαγανδιστής, αλλά και ως πόλος συσπείρωσης, οργάνωσης, με ικανότητα να συνδέεται με άλλους νέους. Με αυτόν τον τρόπο θα συμβάλει κάθε στέλεχος και μέλος της Οργάνωσή μας στην άνοδο του κύρους και της επιρροής του Κόμματος και της ΚΝΕ.

Ο νέος και η νέα θέλει χρόνο να σκεφτεί, να πειστεί, γι’ αυτό έχει μεγάλη σημασία τα μέλη της ΚΝΕ να γνωρίζουμε καλά τον κάθε χώρο, τα προβλήματά του, το επίπεδο συνειδησης όπου παρεμβαίνουμε και οπωσδήποτε τις θέσεις του Κόμματος και τις πιο συγκεκριμένες, εξειδικευμένες της ΚΝΕ. Είναι κρίσιμο να αποκτήσουμε αυτή την ικανότητα για εύστοχη δράση και επικοινωνία, ώστε να δίνουμε πιο δουλεμένα την πολιτική του Κόμματος, τους στόχους πάλης και προοπτικής του, που μπορούν να δώσουν απαντήσεις, λύσεις, τροφή για σκέψη και προβληματισμό στη νεολαία των εργατικών - λαϊκών στρωμάτων.

Η “στάσιμη” εικόνα που σήμερα φαίνεται να επικρατεί στο κίνημα δεν είναι δεδομένη, παγιωμένη, όπως άλλωστε έχει δείξει και η ιστορία. Γίνονται διεργασίες μέσα στις λαϊκές και νεανικές συνειδήσεις, που έχει διαμορφώσει η σταθερή, επίμονη και μαχητική παρέμβαση των δυνάμεων της ΚΝΕ στους χώρους νεολαίας. Οι περισσότερες είναι βουβές, υπόγειες, δεν εκφράζονται με αποφασιστικότητα οργάνωσης, προσωπική και μαζική συμμετοχή σε αγώνες στο κίνημα, όμως γίνονται.

Είναι ζήτημα πώς αυτές θα γενικεύονται, πώς θα εκφράζονται σε θετική κατεύθυνση σε συλλόγους, μαθητική κοινότητα, σωματεία με αύξηση της συμμετοχής νέων σε αυτούς, διεκδίκησης από περισσότερους των σύγχρονων δικαιωμάτων ενάντια στην πολιτική και τους σχεδιασμούς κυβερνήσεων-κεφαλαίου, αποκτώντας κοινή δράση και πάλη με το εργατικό κίνημα, σωματεία, το ΠΑΜΕ. Οι ίδιες οι ανάγκες των νέων είναι η βάση για την ανάπτυξη αγωνιστικών διεργασιών, που υπό προϋποθέσεις μπορούν να οδηγήσουν σε απότομα ξεσπάσματα.

Το πώς και αν θα εκφράζονται αυτές οι δυνατότητες εξαρτάται από τη δική μας δράση και παρέμβαση, που χρειάζεται να κατοχυρώνουμε πρωτοστατώντας στην πάλη και την οργάνωση του αγώνα, για να γίνουν περισσότερα βήματα στην πορεία ανασύνταξης του εργατικού κινήματος, συγκρότησης συμμαχίας κοινωνικών δυνάμεων με αντικαπιταλιστική-αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση.

Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για να συμβάλλουμε με πολλές και μαχητικές νεανικές δυνάμεις στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και τη συγκρότηση συμμαχίας κοινωνικών δυνάμεων με αντικαπιταλιστική – αντιμονοπωλική κατεύθυνση, που είναι ο πραγματικός δρόμος και η ελπίδα για τα όνειρα και τις ανάγκες της νεολαίας.

Παραμένει σημαντικό ζήτημα για την πορεία ανασύνταξης του εργατικού κινήματος η ένταξη νέων εργαζόμενων και ανέργων στο εργατικό κίνημα. Είναι δυνάμεις που μπορούν να συμβάλουν στη συνέχεια, τη ζωντάνια, τη μαχητικότητά του.

Οι νέοι και νέες εργατικής και λαϊκής καταγωγής που σήμερα μορφώνονται και αύριο θα ενταχθούν στην παραγωγή ως μισθωτοί εργαζόμενοι, επιστήμονες ή και ως αυτοαπασχολούμενοι και αγρότες στις πόλεις και στα χωριά, έχουν κάθε συμφέρον σήμερα να παλέψουν οργανωμένα, μαζικοποιώντας τα εργατικά σωματεία, τους φοιτητικούς και σπουδαστικούς συλλόγους, τη μαθητική κοινότητα, τις ενώσεις αυτοαπασχολούμενων, τους αγροτικούς συλλόγους.

Από αυτή τη σκοπιά εξετάζουμε τα καθήκοντα των στελεχών και των μελών της ΚΝΕ. Έχουμε ιδιαίτερη ευθύνη στη διαπαιδαγώγηση περισσότερων νεανικών δυνάμεων με τις αξίες του αγώνα, της συλλογικής δράσης, της αλληλεγγύης, της εμπιστοσύνης στις δυνατότητες της εργατικής τάξης. Η δουλειά μας είναι σημαντική στην τροφοδότηση του εργατικού κινήματος, του ΠΑΜΕ, με νέες μαχητικές δυνάμεις που από τα μαθητικά και φοιτητικά τους χρόνια στα πρώτα βήματα στην εργασία τους θα έχουν συνδέσει την ουσιαστική αναβάθμιση της ζωής τους και των δικαιωμάτων τους με την πορεία της ταξικής πάλης. Οι προσπάθειές μας για το δυνάμωμα του φοιτητικού και μαθητικού κινήματος και τη συμπόρευση και σύνδεσή τους με το ταξικά προσανατολισμένο συνδικαλιστικό κίνημα έχουν σημασία και από αυτή τη σκοπιά, ενώ ιδιαίτερη ευθύνη, κυρίως από το γυναικείο δυναμικό της Οργάνωσής μας, είναι η εξειδικευμένη προσπάθεια που απαιτείται στις κοπέλες, εργαζόμενες, φοιτήτριες, άνεργες που πρέπει να εκφράζεται και με τη συμμετοχή τους στους συλλόγους και τις ομάδες γυναικών της ΟΓΕ.

Η αγωνιστική ανασύνταξη του κινήματος σε όλα τα τμήματα νεολαίας θα προχωρά στο βαθμό που δυνάμεις, οι οποίες σήμερα βρίσκονται εκτός της οργανωμένης πάλης εντάσσονται σε αυτή. Σε αυτή τη βάση μας απασχολεί συχνά και σωστά η ικανότητά μας στην εκλαΐκευση και την προώθηση της γραμμής μας, έτσι ώστε να υιοθετείται από ευρύτερες δυνάμεις.

Έχουμε συμβολή στη διαμόρφωση νέων μορφών οργάνωσης, συγκροτώντας δομές εκεί που δεν υπάρχουν, εκεί που κάτω από τη χρόνια επίδραση της γραμμής των δυνάμεων του συμβιβασμού επικρατεί διαλυτική - εκφυλιστική κατάσταση, παίρνοντας πρωτοβουλίες ώστε κάθε σωματείο ή σύλλογος να πατάει καλύτερα στους χώρους όπου δραστηριοποιείται. Οι δεκάδες επιτροπές ετών σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, οι επιτροπές αγώνα σε συλλόγους που επικρατεί η διάλυση, οι πρωτοβουλίες σε γειτονίες -της Αθήνας κυρίως- για επιτροπές νέων εργαζομένων και ανέργων είναι παραδείγματα δουλειάς που αποτυπώνουν το έδαφος και την ανάγκη να ανέβει η οργάνωση των νέων στους μαζικούς φορείς.

Η κλιμάκωση του σχεδιασμού, συνδυασμένα με την αυτοτελή ιδεολογικοπολιτική δουλειά και με επεξεργασμένη τακτική στο κίνημα μπορεί να συμβάλει στην πολιτικοποίηση του αγώνα. Προσπάθεια που δεν μπορεί να γίνει μόνο με συνθήματα ή χρησιμοποιώντας με τυπικότητα την πλειοψηφία σε ένα όργανο του κινήματος, αλλά θέλει μεθοδική δουλειά που εμπλουτίζεται με τα συμπεράσματα μέσα στη δράση. Υπάρχει πείρα για το πώς, με βάση την επεξεργασμένη θέση μας για ένα ζήτημα, θα γίνεται προσπάθεια αυτή να αφομοιώνεται από τις δυνάμεις της ΚΝΕ, θα αναπτύσσεται αντίστοιχο σχέδιο δράσης και θα διαμορφώνονται πλαίσια πάλης και αιτήματα που θα συμβάλουν στην ένταση της διαπάλης, στη συσπείρωση ευρύτερων δυνάμεων.

Μέσα στους μαζικούς φορείς δρουν και άλλες πολιτικές δυνάμεις οι οποίες προσπαθούν να συσπειρώσουν κόσμο είτε σε γραμμή υπεράσπισης του συστήματος είτε σε αδιέξοδες και χωρίς προοπτική λογικές που τελικά οδηγούν στην ενσωμάτωση. Αυτές οι δυνάμεις σε πολλές περιπτώσεις έχουν τον συσχετισμό στους φορείς, στοιχείο που δυσκολεύει ακόμα περισσότερο την οργάνωση της πάλης. Εμείς πρωτοστατούμε και ηγούμαστε στον αγώνα, όχι μόνο επειδή πρώτοι πυροδοτούμε αγωνιστικές διεργασίες, χαρακτηριστικό που έχουμε κατοχυρωμένο και χρειάζεται να ενισχυθεί, αλλά γιατί η γραμμή μας συμβάλλει στο δυνάμωμα της οργάνωσης, της διεκδίκησης, της συμμετοχής στην πάλη. Αυτή η προσπάθεια ισχύει και εκεί που μπορεί συνδικαλιστικά να υπερέχουμε στον συσχετισμό. Η έντονη ιδεολογική-πολιτική αντιπαράθεση που απαιτείται να δίνουμε με τις άλλες δυνάμεις δεν μπορεί να στέκεται μόνο σε ζητήματα διεκδίκησεων και αιτημάτων -που κι αυτό έχει μεγάλη σημασία- αλλά και στην προοπτική, τον προσανατολισμό, τον σκοπό που χρειάζεται να έχει το κίνημα. Να δίνει δηλαδή απάντηση στο ερώτημα «για ποιο σκοπό να παλέψω».

Η πάλη με επίκεντρο τις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας είναι η πραγματική σύγκρουση με το σύστημα της εκμετάλλευσης.

Η επεξεργασία ειδικών αιτημάτων, αιχμών, μετώπων πάλης που απαιτούνται σε κάθε χώρο δουλειάς, σχολείο, τμήμα, σχολή, γειτονιά είναι αναγκαία για την προώθηση της γραμμής μας. Για να ανέβει η οργάνωση και η συμμετοχή στον σύλλογο, το σωματείο απαιτείται να κατανοείται αυτή η ανάγκη από την πλειοψηφία των νέων μέσα από αυτά που βλέπουν και ζουν.

Δουλεύουμε, οργανώνουμε, ζυμώνουμε διεκδικήσεις για τις σύγχρονες ανάγκες που αφορούν το σύνολο της ζωής των νέων των λαϊκών οικογενειών και του εργαζόμενου λαού. Διαμορφώνουμε, παράλληλα, το περιεχόμενο των διεκδικήσεων με αντίστοιχο σχέδιο πρωτοβουλιών που θα συμβάλλουν στη γενίκευση της πάλης και την ανάπτυξη αντικαπιταλιστικής-αντιμονοπωλιακής συνείδησης, καλλιεργώντας σταθερά την ανάγκη οι όποιες μορφές οργάνωσης προκύπτουν από αυτές τις διεργασίες να αποτελούν τμήμα των συλλόγων, σωματείων κ.λπ.

Σε κάθε χώρο αναπτύσσουμε ένα ολοκληρωμένο, πολύπλευρο, σταθερό, με κλιμάκωση σχέδιο αξιοποιώντας όλα τα κανάλια παρέμβασης, ώστε να ενθαρρύνονται δράσεις που αφορούν στην οργάνωση των νέων για όλες τις πλευρές της ζωής τους:

- **Ο αγώνας για ολοκληρωμένη, καθολική, δωρεάν μόρφωση και σπουδές για όλους χωρίς ταξικούς φραγμούς**, για το σχολείο και την ανώτατη εκπαίδευση που έχουμε ανάγκη σήμερα, την κατάκτηση όλων των “κάστρων” γνώσης για να γνωρίσουμε και να αλλάξουμε τον κόσμο, την αξιοποίηση της έρευνας, των επιστημονικών επιτευγμάτων και της τεχνολογίας για να ζήσουμε καλύτερα, ασφαλέστερα, να μειωθεί ο μόχθος των εργαζομένων είναι η απάντηση στις ανησυχίες των νέων που θέλουν να αναπτυχθούν, να γίνουν καλύτεροι, να συμβάλουν στην ανάπτυξη της κοινωνίας με το μυαλό και τη δουλειά τους. Την θέληση των νέων να μάθουν και να συμβάλουν στην ανάπτυξη της κοινωνίας δεν μπορεί να την εξασφαλίσει η αστική εκπαίδευση, το σημερινό σχολείο και το πανεπιστήμιο. Η όλο και μεγαλύτερη εναρμόνισή τους με τους στόχους και τις επιδιώξεις του κεφαλαίου οδηγεί τελικά στο χτύπημα των μορφωτικών δικαιωμάτων, των όρων σπουδών και μάθησης, μετατρέπεται την κατάκτηση της μόρφωσης και γνώσης σε προσωπική πανάκριβη υπόθεση, συνθλίβει τα αποτελέσματα της έρευνας στις συμπληγάδες των συμφερόντων των μονοπωλίων.

- **Η πάλη για σταθερή, μόνιμη δουλειά με δικαιώματα για όλους**, για να αποτελέσει το πτυχίο τη μοναδική προϋπόθεση για πλήρη πρόσβαση στο επάγγελμα που επιλέγουμε, για ΣΣΕ που θα εξασφαλίζει σύγχρονους και ανθρώπινους όρους ερ-

γασίας, για μέτρα ασφάλειας και υγιεινής στους χώρους δουλειάς, για στήριξη των ανέργων είναι βάση για να στηρίξει κάθε νέος τη ζωή του μέσα στην εργασιακή ζούγκλα που τον οδηγεί σε μία μόνιμη «προσωρινή κατάσταση», χωρίς δικαιώματα και απαιτήσεις, εύκολο θύμα για να εξασφαλίζεται και θωρακίζεται η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

● **Η μαζική καταδίκη των ιμπεριαλιστικών πολέμων, σχεδιασμών και συμμαχιών**, του NATO και της ΕΕ, η πάλη ενάντια στην εμπλοκή της χώρας σε αυτούς για να μην είναι ορμητήριο πολέμου και μια μεγάλη αμερικανονατοϊκή βάση, η αλληλεγγύη στα θύματα του ιμπεριαλιστικού πολέμου, η απομόνωση και η αντιμετώπιση του φασισμού, ρατσισμού, εθνικισμού και αλυτρωτισμού μπορούν να εμπνεύσουν κάθε νέο που θέλει να ζει ειρηνικά, αδελφωμένα με τους λαούς του κόσμου.

● **Η διεκδίκηση μαζικής, δωρεάν πρόσβασης στον αθλητισμό για όλους** με αντίστοιχο ολοκληρωμένο σχέδιο υποδομών, προσωπικού σε κάθε πόλη, γειτονιά, εκπαιδευτικό ίδρυμα, σχολική μονάδα είναι δικαίωμα, ανάσα για τους νέους που έχουν ανάγκη να δράσουν, να ξεφύγουν από τη ρουτίνα και τη μιζέρια που καλλιεργεί το σημερινό σύστημα στην καθημερινή ζωή. Ο αθλητισμός δεν είναι χόμπι για όσους προλαβαίνουν ή μπορούν να κάνουν οικονομίες για να ασχοληθούν, συμβάλλει ώστε ο άνθρωπος να γίνεται ενεργητικός, ευνοεί τη διάθεση για δράση. Ο ομαδικός αθλητισμός βοηθά στην ανάπτυξη της συλλογικής οργάνωσης, ατομικών ικανοτήτων μέσα από τη συνεργασία, αρετές που χρειάζονται για τη δραστηριοποίηση σε κοινωνική δράση. Η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, η επιχειρηματική δράση σε αυτόν οδηγούν στον αποκλεισμό νέων από την φυσική αγωγή, στην μετατροπή των αθλητών σε εργαλεία αναλώσιμα, την αξιοποίηση της αγάπης για το άθλημα από νέους για τη δημιουργία «οπαδικών στρατών» επιχειρηματικών συμφερόντων.

● **Η πρόσβαση, η δυνατότητα ενασχόλησης με τον πολιτισμό αποτελεί ανάγκη της νεολαίας** για δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου, αποτελεί στοιχείο της διασκέδασης και της ψυχαγωγίας των νέων αλλά και στοιχείο ανάπτυξης της προσωπικότητας, των “κλίσεων” τους. Στην σημερινή κοινωνία του καπιταλισμού η πρόσβαση στον πολιτισμό αποτελεί για πολλούς νέους μια πανάκριβη “πολυτέλεια”, ενώ ταυτόχρονα αυτή η ανάγκη των νέων αξιοποιείται από τους εκμεταλλευτές τους για να προβάλλουν τα πρότυπα και τις αξίες του καπιταλισμού, την αστική ιδεολογία. Η παρέμβασή μας στο μέτωπο του πολιτισμού πρέπει να βάζει στο επίκεντρό της αυτά τα ζητήματα αναδεικνύοντας την ανάγκη διεκδίκησης για δωρεάν πρόσβαση των νέων των λαϊκών οικογενειών στον πολιτισμό. Την ίδια στιγμή η δημιουργία με δική μας πρωτοβουλία, στις μαθητικές κοινότητες, σε ένα φοιτητικό σύλλογο ή σε ένα σωματείο, πολιτιστικών ομάδων θεάτρου, μουσικής, φωτογραφίας, η δημιουργία λέσχης κινηματογράφου σε μια γειτονιά, η δημιουργία κύκλων μαθημάτων για τομείς τέχνης, μπορούν και πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο της δράσης και της παρέμβασής μας. Αυτό να συμπληρώνεται με διαμόρφωση αντίστοιχων διεκδικήσεων που να αφορούν την παροχή υποδομών και χρηματοδότησης. Τα παραπάνω πρέπει να αποτελούν συστατικό στοιχείο διαμόρφωσης του διεκδικητικού πλαισίου σε κάθε χώρο.

● **Το μέτωπο απέναντι σε όλα τα ναρκωτικά** που οδηγούν στην αποξένωση του ανθρώπου από την κοινωνία επιδρώντας και αλλοιώνοντας τη συνείδηση, οδηγώντας σε καταστροφικές επιπτώσεις στην υγεία, διαμορφώνοντας όρους εξάρτησης, η επιμονή μας πως κάθε νέος έχει βαθιά δύναμη να παλέψει οργανωμένα για τη ζωή και τα όνειρά του. Αυτό μπορεί να καλλιεργεί ανυπότακτη στάση, οξυμένο κριτήριο στους νέους που ανησυχούν βλέποντας τις επιπτώσεις της τοξικοεξάρτησης στο προσωπικό, φιλικό, εργασιακό, οικογενειακό τους περιβάλλον, δίνει ώθηση να «δουν τον κόσμο και τη ζωή τους με άλλο μάτι» στους νέους που κατέφυγαν στη χρήση ψάχνοντας διέξοδο από τη βαρβαρότητα του συστήματος. Η προπαγάνδα

υπέρ της απελευθέρωσης όλων των ναρκωτικών, η νομιμοποίηση της καλλιέργειας της βιομηχανικής και της λεγόμενης “φαρμακευτικής” κάνναβης, η απελευθέρωση των ναρκωτικών σε άλλα καπιταλιστικά κράτη οδηγούν στην άμβλυνση των αντανακλαστικών της νεολαίας, στην αύξηση της χρήσης, ενώ υπονομεύει τον αγώνα για απεξάρτηση που κάνουν χιλιάδες νέοι και οι οικογένειές τους. Χρειάζεται να ενισχυθεί η συνεργασία με το ΕΣΥΝ, θεραπευτικές κοινότητες και κέντρα πρόληψης, η διεκδίκηση δομών πρόληψης και θεραπείας από σωματεία, συλλόγους και μαθητικά συμβούλια.

Παράλληλα χρειάζεται να έχουμε σταθερό μέτωπο με τον αλκοολισμό και με νέες μορφές εξάρτησης, όπως το διαδίκτυο, τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, ο τζόγος, που έχουν ενταθεί τα τελευταία χρόνια. Δεν ταυτίζονται όλα μεταξύ τους, έχουν όμως την ίδια ρίζα με την τοξικοεξάρτηση, τις καπιταλιστικές σχέσεις, επιδρούν αντιδραστικά στη σκέψη και τη στάση των νέων.

● Πάλη ενάντια στις συνέπειες της καπιταλιστικής ανάπτυξης στο περιβάλλον που έχει και άμεση επίδραση στην ίδια τη ζωή των εργατικών-λαϊκών οικογενειών (πυρκαγιά στο Μάτι, πλημμύρες στη Μάντρα), στους χώρους που ζουν οι λαϊκές οικογένειες (ζητήματα με τους ΧΥΤΑ κ.ά.).

Δυνατή ΚΝΕ στους χώρους δουλειάς, κατάρτισης, μαθητείας, στη νέα βάρδια της εργατικής τάξης

Δυναμώνουμε την προσπάθεια για την οικοδόμηση πλατιών αγωνιστικών δεσμών στους εργασιακούς κλάδους και τις επιχειρήσεις που συγκεντρώνουν χιλιάδες νέους ηλικιακά εργαζόμενους.

Ο βαθμός οργάνωσης της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα της νέας βάρδιάς της, είναι μικρός και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Το πρωτοπόρο κομμάτι των νέων εργαζομένων, που σήμερα είναι οργανωμένο στο σωματείο, συμμετέχει στις συνελεύσεις, απεργεί, συγκρούεται με την εργοδοσία, παλεύει για την αλλαγή των συσχετισμών υπέρ των ταξικών δυνάμεων με τη δική μας καθοριστική παρέμβαση μπορεί να πολλαπλασιαστεί. Τα μέλη της ΚΝΕ που έχουν αναδειχθεί σε Διοικητικά Συμβούλια σωματείων, σε παραρτήματα και επιτροπές αγώνα στους χώρους δουλειάς είναι οι κρίκοι που με την πρωτοπόρα δράση τους έχουν ευθύνη να συμβάλλουν πρωτοπόρα σε αυτό, να κατοχυρώνονται στην πράξη, να αποκτούν κύρος, να ανανεώνουν και να ισχυροποιούν τους δεσμούς του Κόμματος και της ΚΝΕ με τις νέες ηλικίες των εργαζομένων.

Στόχος μας πρέπει να είναι στις μεγάλες επιχειρήσεις, στις αλυσίδες και ιδιαίτερα στους κλάδους που συγκεντρώνουν νεολαία (για παράδειγμα στον Επισιτισμό - Τουρισμό, τις Τηλεπικοινωνίες, το Εμπόριο, αλλά και άλλους χώρους στρατηγικής σημασίας που ιεραρχεί το Κόμμα), όπου υπάρχει μέλος της ΚΝΕ να στηρίζεται και να σχεδιάζεται, μέσα από την ανάπτυξη κατάλληλης δραστηριότητας, η οικοδόμηση ΟΒ.

Χρειάζεται μέσα από την παρέμβασή μας, μέσα από τα διάφορα κανάλια επαφής που έχουμε ανοίξει με νέους εργαζόμενους, να αναδεικνύουμε τον πρωτοπόρο ρόλο της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης νεολαίας, ως της επόμενης βάρδιάς της. Η παρέμβασή μας να φωτίζει το σύνθημα «χωρίς εσένα γρανάζι δεν γυρνά, εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά». Να αναδεικνύουμε την ουσία της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, προβάλλοντας τις σύγχρονες ανάγκες και την δυνατότητα αυτές συνδυασμένα να καλυφτούν σήμερα. Σε αυτήν την βάση να αναδεικνύουμε τα αίτια της ανεργίας, της ελαστικής απασχόλησης και διαρκούς εργασιακής περιπλάνησης των νέων, αλλά και να τους φωτίζουμε το δρόμο μέσω του οποίου αυτές θα αντιμετωπιστούν, θα εξαλειφθούν.

Σε αυτήν την προσπάθεια απαιτείται να μην υπάρχει υποτίμηση της δουλειάς που γίνεται σε έναν χώρο, είτε ανυπομονησία με την πρώτη προσπάθειά μας, «αφού

έχουμε το δίκιο με το μέρος μας», να θέλουμε μονομιάς σε αυτές τις συνθήκες να τραβάμε νέες δυνάμεις.

Όρος βελτίωσης της δράσης μας στους νέους εργαζόμενους αποτελεί η εξειδικευμένη παρέμβαση των μελών μας στις νέες εργαζόμενες. Να θέσουμε ως στόχο την αύξηση της συμμετοχής νέων γυναικών στο εργατικό κίνημα.

Μπαίνουμε μπροστά για να ενταχθούν πιο σταθερά στη ζωή των σωματείων χιλιάδες νέοι και νέες που επιλέγουν να οργανωθούν μπροστά σε αγωνιστικές διαδικασίες ή τις αρχαιρεσίες. Δίνουμε το χέρι σε περισσότερους νέους να αναλάβουν δουλειά στα εργατικά σωματεία, με εμπιστοσύνη και στήριξη, πολλαπλασιάζοντας τις δυνάμεις που θα είναι τα “πόδια των σωματείων” μέσα στους χώρους δουλειάς.

Σε αυτή την προσπάθεια καθοριστικός παράγοντας είναι η σύγκρουση με τον εργοδοτικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό (ΠΑΣΟΚ-ΠΑΣΚΕ και ΝΔ-ΔΑΚΕ), που έχει διαμορφώσει στη νεολαία αρνητική στάση για την συνδικαλιστική δράση και τα σωματεία. Είναι χαρακτηριστική η άρνησή τους να γράφονται στα σωματεία εργαζόμενοι με διαφορετικές σχέσεις εργασίας, στην πλειονότητά τους νέοι που κάνουν μαθητεία. Παλεύουμε ενάντια στην πολυδιάσπαση (“παλιοί” - “νέοι”, “ορισμένου χρόνου” - “αορίστου” - “μόνιμοι”, “εργολαβικοί”, “επινοικιαζόμενοι”, “πρακτικάριοι”, “μαθητεία” κ.ά.) και στην αστική παρέμβαση να στρέφει το ένα τμήμα ανταγωνιστικά έναντι άλλων. Επιπλέον παράγοντας που δρα ανασταλτικά είναι και η παρέμβαση των διάφορων ομορποτιστικών ομάδων στους χώρους δουλειάς.

Ουσιαστική πλευρά της δουλειάς μας για μετρήσουμε βήματα στην οργάνωση των νέων εργαζομένων, στην δημιουργία αγωνιστικών διεργασιών αποτελεί η προσπάθεια να πατήσουν οι αποφάσεις και επεξεργασίες του Κόμματος στους χώρους δουλειάς όπου παρεμβαίνουμε, έχοντας στον προσανατολισμό μας όλα τα ζητήματα που αφορούν στους όρους ζωής και διαβίωσης των νέων εργαζομένων. Παίζουν σημαντικό ρόλο για την προσέλευση νέων, χωρίς πείρα στην οργανωμένη πάλη δυνάμεων, τόσο οι μορφές που κάθε φορά επιλέγουμε όσο και θέματα που απασχολούν σοβαρά τη νεολαία. Η πάλη για κατοχύρωση ΣΣΕ, για παράδειγμα, απαντά στις ανησυχίες των νέων που αφορούν στους όρους δουλειάς και που επιδρούν καταλυτικά στην προσωπική και κοινωνική τους ζωή, στο άγχος, την ανασφάλεια που αντιμετωπίζουν.

Την ίδια στιγμή παράλληλα με την πάλη για ζητήματα που αφορούν την ανεργία, την ανασφάλεια για το αύριο, τα οικονομικά προβλήματα, χρειάζεται να βάλουμε στο επίκεντρο της δράσης μας ανάγκες των νέων εργαζομένων που έχουν να κάνουν με την πρόσβαση στον αθλητισμό, τον πολιτισμό, την ψυχαγωγία, την αναψυχή. Είναι παράγοντες διαμόρφωσης κοινωνικής συνείδησης και στάσης, άρα είναι υπόβαθρο και για τη διαμόρφωση της πολιτικής συνείδησης, της αγωνιστικής δράσης. Το Εργατικό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου 5Χ5 του ΠΑΜΕ, για παράδειγμα, αποτελεί ανάσα για εκατοντάδες νέους, γι’ αυτό σταθερά μαζικοποιείται, συμβάλλοντας και με αυτόν τον τρόπο περισσότεροι νέοι να γνωρίσουν και να δεθούν με το σωματείο τους.

Το επόμενο διάστημα χρειάζεται να δουλέψουμε για τη δημιουργία και μαζικοποίηση επιτροπών νέων εργαζομένων και ανέργων, να εξειδικεύσουμε τις διεκδικήσεις με βάση την σύνθεση των κλάδων που συναντάμε στο έδαφος, να προσαρμόζουμε τη δραστηριότητά τους παίρνοντας υπόψη τον χώρο, τη σύνθεση του κόσμου, και πώς αυτά θα αναπτύξουν την οργάνωση, την διεξαγωγή και των προσανατολισμό των αγώνων. Ήδη γίνεται προσπάθεια συγκρότησης και λειτουργίας επιτροπής νέων εργαζομένων στον Δήμο της Αθήνας, η οποία όμως πρέπει να επεκταθεί και σε άλλες περιοχές. Ιδιαίτερη φροντίδα χρειάζεται να δώσουμε στην συσπείρωση των νέων που βρίσκονται σε μόνιμη περιπλάνηση από δουλειά σε δουλειά και από δουλειά σε ανεργία, των εργαζόμενων φοιτητών και σπουδαστών. Είναι νέοι εργαζόμενοι, ντελιβεράδες, σερβιτόροι, κούριερ, υπάλληλοι σουπερμάρκετ, παιδιά που δουλεύουν στα φυλλάδια, νέοι που κάνουν ιδιαίτερα σε

μαθητές, αλλά και νέοι που βρίσκονται σε προγράμματα απασχόλησης του ΟΑΕΔ, στους ΟΤΑ, ή τον ιδιωτικό τομέα, νέοι που κάνουν την πρακτική ή την μαθητεία σε κάποιον χώρο δουλειάς. Το πλαίσιο της δουλειάς αυτών των επιτροπών μπορεί και πρέπει να περιλαμβάνει αιτήματα που αφορούν όχι μόνο τα εργασιακά, αλλά και τους όρους ζωής στη συνοικία, να έχουν ένα αυτοτελές πρόγραμμα δραστηριοτήτων αλλά και να βρίσκονται σε σύνδεση με τον κλάδο, πράγμα που απαιτεί και συντρόφους που θα είναι χρεωμένοι σε αυτή τη δουλειά.

Πρωτοστατούμε στη δημιουργία Στεκιών Εργαζομένων και Νεολαίας παντού, με σχέδιο και καλό συντονισμό, αλλά και στη βελτίωση της λειτουργίας τους εκεί όπου ήδη υπάρχουν. Πρέπει να πολλαπλασιαστούν σε όλη την Ελλάδα να γίνουν τα “σπίτια” των σωματείων στις λαϊκές συνοικίες. Η δραστηριότητα που αναπτύσσεται όπου υπάρχουν (λαϊκά φροντιστήρια, μαθήματα ελληνικής γλώσσας σε πρόσφυγες και μετανάστες, πολιτιστικές και αθλητικές ομάδες, έμπρακτη έκφραση αλληλεγγύης σε Έλληνες και μετανάστες, σε πρόσφυγες) έχει συμβάλει στον εμπλουτισμό της δράσης των παραρτημάτων των σωματείων, Σωματειακών Επιτροπών και επιτροπών ανέργων, αλλά και στη συσπείρωση και δράση δυνάμεων στη συνοικία. Τα όργανα έχουν ευθύνη στο πώς σε κάθε γειτονιά που διαθέτει τέτοια υποδομή αυτή αξιοποιείται για τη μαζική παρέμβαση στους εργαζομένους και τους άνεργους, τους νέους από τα ΑΕΙ, ΤΕΙ, ΙΕΚ, ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ.

Πρωτοστατούμε στην αλληλεγγύη, στην ανάπτυξη κοινών αγώνων με τους νέους μετανάστες και πρόσφυγες ενάντια στο σύστημα των πολέμων και της προσφυγιάς, ενάντια στα ακόμα περισσότερα εμπόδια που πρέπει να ξεπεράσουν αυτοί οι νέοι για να μορφωθούν, να δουλέψουν, να επιβιώσουν. Σηκώνουμε ασπίδα προστασίας ενάντια στη δράση ναζιστικών και φασιστικών συμμοριών που στοχοποιούν και επιτίθενται σε μετανάστες εργάτες.

Να μετρήσουμε βήματα στην παρέμβαση στις σχολές επαγγελματικής εκπαίδευσης, κατάρτισης, στη μαθητεία, στις ΑΕΝ.

Ο χώρος της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης είναι χώρος πολυπληθής, με παιδιά εργαζομένων, ανέργων, αυτοαπασχολούμενων και μικρών ΕΒΕ, μεταναστών και προσφύγων, που για να στηρίξουν την οικογένεια και τις ανάγκες τους αναγκάζονται να βγουν γρήγορα στη δουλειά.

Μπορούμε να περάσουμε σε νέα φάση, πιο ποιοτικής και μαζικής παρέμβασης σε αυτούς τους χώρους, με στόχο να οικοδομήσουμε γερές ΟΒ σε κάθε σχολή επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, στις σχολές των ΕΠΑΣ του ΟΑΕΔ, τα Δημόσια ΙΕΚ (Υπ. Παιδείας, ΟΑΕΔ, Υπ. Υγείας, Υπ. Τουρισμού κ.ά.), τα Ιδιωτικά ΙΕΚ, τα νυχτερινά σχολεία και χρειάζεται να δούμε κατάλληλη παρέμβαση στα διετή προγράμματα σπουδών των Πανεπιστημίων. Αφενός η πρωτοπόρα δράση των μελών και των φίλων της ΚΝΕ σε αυτούς τους χώρους, είναι προϋπόθεση για την αγωνιστική στάση απέναντι στα μαθήματα της εργοδοσίας, αφετέρου το μεγαλύτερο μέρος αυτών των νέων είναι το αυριανό εργατικό δυναμικό και μάλιστα σε κλάδους στρατηγικής σημασίας για την κομματική οικοδόμηση.

Η δράση της ΚΝΕ πρέπει να έχει επίκεντρο τη σχολή, τον χώρο μαθητείας και την ανάπτυξη αγωνιστικής δράσης και διεκδίκησης μπροστά σε οξυμένα προβλήματα που είναι μεγάλα. Οι δυσκολίες εντοπίζονται στην απουσία Συλλόγων σε αρκετές σχολές, εκεί όπου δεν έχουν ακόμα πατήσει γερά οι δομές οργάνωσης του αγώνα. Η ανάγκη οργάνωσης μέσα στην κάθε σχολή, προκύπτει από την ανάγκη για επίλυση των οξυμένων προβλημάτων που υπάρχουν από την πρώτη μέρα και διογκώνονται μέχρι την ολοκλήρωση της σχολικής περιόδου. Τέτοια ζητήματα αποτελούν, για παράδειγμα, το μεγάλο κόστος στα αναλώσιμα υλικά που χρειάζονται πολλές ειδικότητες για την πραγματοποίηση των εργαστηρίων, το κόστος μετακίνησης, η απουσία για μεγάλο διάστημα καθηγητών, η απουσία βιβλίων, τα προβλήματα που

αντιμετωπίζουν με τις απουσίες, το ζήτημα με τις εξετάσεις πιστοποίησης, αλλά και οι απαράδεκτοι όροι απλήρωτης πρακτικής άσκησης. Στη βάση αυτή μπορεί να γίνεται προσπάθεια μέσα από συνελεύσεις μέσα στις σχολές να συζητήσουν οι σπουδαστές συλλογικά για τα προβλήματα, να καταλήγουν στις αγωνιστικές πρωτοβουλίες που θα πάρουν, αλλά και να συγκροτούν επιτροπές αγώνα μέσα στις σχολές.

Ξεχωριστή πνοή μπορούν να δώσουν οι δραστηριότητες των ταξικών σωματείων και του ΠΑΜΕ, που στο βαθμό που προετοιμάζονται και προσαρμόζονται στους νέους αυτών των χώρων, θα εμπλουτίζουν τη συζήτηση, θα ανεβάζουν το ενδιαφέρον μέσα στη σχολή, θα βοηθούν στο να γνωρίζουν τα Σωματεία νέους από τους κλάδους ευθύνης τους. Τα σωματεία και τα Εργατικά Κέντρα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ έχουν κύρος και χαίρουν εκτίμησης, γιατί ως ένα βαθμό έχουν επεξεργαστεί πλαίσιο διεκδίκησεων για τους νέους από αυτές τις σχολές, τους δίνουν το δικαίωμα να γίνουν μέλη των σωματείων, παλεύουν για να έχουν ισότιμα δικαιώματα οι νέοι από αυτούς τους χώρους στις επιχειρήσεις σε αντίθεση με το σύνολο του εργοδοτικού-κυβερνητικού συνδικαλισμού της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή η αγωνιστική δραστηριότητα με επίκεντρο τη σχολή και την οργάνωση των σπουδαστών μπορεί να δώσει δυναμική στη λειτουργία και διεκδίκηση των Συλλόγων Σπουδαστών.

Από τα καθοδηγητικά όργανα της ΚΝΕ χρειάζεται να αναβαθμιστεί η στήριξη των μελών που δρουν αγωνιστικά μέσα από τους Συλλόγους Σπουδαστών Δημοσίων ΙΕΚ, Ιδιωτικών Σχολών και τα 7μελή και 3μελή στις ΕΠΑΣ του ΟΑΕΔ, έτσι ώστε να γίνουν φορείς μαζικής οργάνωσης και διεκδίκησης των σπουδαστών στις σχολές. Να επιμένουμε στην επεξεργασία αιτημάτων και πλαισίων. Παράλληλα, τα μέλη της ΚΝΕ που δρουν στα σωματεία πρέπει να συμβάλουν στον προσανατολισμό τους για ανάπτυξη δράσης και διεκδίκησης στους νέους της κατάρτισης και της μαθητείας, με βάση την ειδικότητα και τον κλάδο.

Χρειάζεται να εξασφαλίζουμε τον ολοκληρωμένο σχεδιασμό και συζήτηση μέσα στην ΟΒ με σκοπό την αναβάθμιση της ικανότητας των μελών μας να σταθούν μπροστά στην παρέμβαση διεύθυνσης, των επιχειρήσεων και άλλων δυνάμεων που στην πορεία θα εμφανίζονται. Είναι σημαντικό να διασφαλίζεται η συνέχεια στην δυναμική που εκφράζεται μέσα από την πολύτιμη δραστηριότητά μας, με εναλλαγή μορφών πάλης, με την απαραίτητη προσαρμογή για να αντιμετωπίζεται το σχέδιο του αντιπάλου. Χρειάζεται να μεγαλώσει η ικανότητά μας να ηγηθούμε στην ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση, αλλά και να επεξεργαστούμε ένα κατάλληλο και εύστοχο με βάση τους στόχους μας προγραμματισμό, ώστε να σταθεροποιηθεί η δουλειά μας και να αναπτυχθεί στις σχολές μαθητείας και κατάρτισης. Αυτό εξασφαλίζεται από τα καθοδηγητικά όργανα της Οργάνωσης και κύρια το Κεντρικό Συμβούλιο και τα Γραφεία Περιοχής, διατάσσοντας και στηρίζοντας στελέχη, έχοντας στο μπροστινό μέρος του μυαλού μας πού θέλουμε να φτάσουμε, στην οικοδόμηση Οργάνωσης Βάσης σε κάθε ΙΕΚ και όχι στη συντήρηση των χαμηλών ρυθμών ανανέωσης. Δουλειά που μπορεί να ενισχυθεί με συντονισμό και συνδυασμένη παρέμβαση των εδαφικών Οργανώσεων.

Αντίστοιχα ξεχωρίζει η ευθύνη της ΚΝΕ για την οικοδόμηση γερών Οργανώσεων με όρους προοπτικής στις ΑΕΝ, με δεσμούς που θα κρατιούνται και μετά το πέρας της σχολής, όποιο επαγγελματικό δρόμο και αν ακολουθήσουν. Η δυνατότητα που έχουμε σε αυτούς τους χώρους, το μεγάλο κύρος του Κόμματος και των ταξικών σωματείων στον κλάδο, ιδιαίτερα στους μηχανικούς, είναι αποτέλεσμα της μακροχρόνιας πρωτοπόρας παρέμβασης του ΚΚΕ.

Η καθοδηγητική στήριξη από το ΚΣ πρέπει να εξασφαλίζει την ιδεολογική και πολιτική στήριξη των δυνάμεών μας, την προετοιμασία τους για την περίοδο του εκπαιδευτικού ταξιδιού, αλλά και της ζωής τους συνολικότερα στη στεριά και τη θάλασσα, προκειμένου να αντεπεξέρχονται στη σκληρή αντιπαράθεση εφ' όλης της ύλης με το

εφοπλιστικό κεφάλαιο που παρεμβαίνει ωμά και πολύμορφα στο μπάρκο, στις ίδιες τις ΑΕΝ, ακόμα και στα ναυτικά ΕΠΑΛ. Βοηθάει η επεξεργασία της θέσης μας για τη ναυτική εκπαίδευση και μπορεί να αξιοποιηθεί περισσότερο. Η παρέμβαση και ο καλός συντονισμός με την ΠΕΜΕΝ μας ανοίγει δρόμους, ιδιαίτερα στην προσέγγιση, οργάνωση και δράση με τους νέους του κλάδου.

Δυνατή ΚΝΕ στα σχολεία σημαίνει δυνατοί και μαχητικοί μαθητικοί αγώνες

Η θετική πείρα από την αποφασιστική παρέμβασή μας στα σχολεία αποτελεί τη βάση για ορμητική ανάπτυξη των δυνάμεών μας.

Στόχος μας είναι ενιαία να ξεδιπλώσουμε μια πολύμορφη, συνεχή, αγωνιστική - ιδεολογική - μορφωτική - πολιτιστική - ιστορική δραστηριότητα, να προβάλλουμε μαχητικά τις θέσεις και τις αξίες μας, να συσπειρώνουμε περισσότερους μαθητές γύρω από τη δραστηριότητα των μαθητικών ΟΒ και όλα αυτά να αποκρυσταλλώνονται στην ανάπτυξη και οικοδόμηση στα σχολεία.

Χωρίς εφησυχασμό χρειάζεται να κατοχυρώσουμε τα θετικά στοιχεία, που, αν και όχι ομοιόμορφα, αποτυπώνονται στη δουλειά μας. Τον καλύτερο προσανατολισμό των καθοδηγητικών οργάνων και την πιο ενιαία προσπάθεια προσαρμογής των γενικών κατευθύνσεων της Οργάνωσης στους μαθητές. Τη μελέτη και υλοποίηση ενός πιο στοχευμένου σχεδίου οικοδόμησης και ανάπτυξης στα σχολεία λαμβάνοντας υπόψη περισσότερα ζητήματα που επιδρούν, απασχολούν και προβληματίζουν. Την πιο μαζική κατοχύρωση των δυνάμεών μας στο μαθητικό κίνημα. Την πρωτοβουλία των κινήσεων σε αυτό σε σχέση με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Την πιο πλατιά συζήτηση και ζύμωση της πρότασής μας για το σχολείο των σύγχρονων αναγκών και δυνατοτήτων.

Η ανάγκη να γίνουμε πιο ικανοί στη μάχη των ιδεών είναι πρώτα και κύρια καθήκον των καθοδηγητικών οργάνων, των μαθητικών καθοδηγητών και των ΟΒ που πρέπει να συζητάνε και να σχεδιάζουν την παρέμβαση στα σχολεία και τις τάξεις των συντρόφων, τη βοήθεια σε κάθε σύντροφο λαμβάνοντας υπόψη όσα οι μαθητές διδάσκονται, όσα ακούνε μέσα και έξω από τα σχολεία.

Η πολύμορφη δράση πρέπει να αποτελεί συνέχεια της πλούσιας εσωοργανωτικής συζήτησης μέσα στη μαθητική ΟΒ. Εκεί να μαθαίνουν και οι δικές μας δυνάμεις για να ατσαλώνονται απέναντι στην κυρίαρχη ιδεολογία και να ετοιμάζονται για να ανοίγουν αποφασιστικά τη συζήτηση στις παρέες τους, στα σχολεία τους, μέσα στο μάθημα.

Έχουν γίνει βήματα σε αυτή την κατεύθυνση που μπορούν να αναπτυχθούν περισσότερο με την πιο σταθερή αξιοποίηση του “Οδηγητή”, των ειδικών στηλών για όλες τις ηλικίες των μαθητών, των επεξεργασιών της Οργάνωσης, των εκδόσεων της “Σύγχρονης Εποχής”, που μπορούν να γίνουν με μεγαλύτερη σταθερότητα “οδηγοί” δράσης των μαθητικών ΟΒ. Έτσι, μπορεί να ανοίγει ο προβληματισμός και η αμφισβήτηση σε αντιπαράθεση με τον ρόλο και το περιεχόμενο του αστικού σχολείου, στο οποίο είναι ενσωματωμένα όλα τα σύγχρονα αστικά ιδεολογήματα.

Δίπλα στη συζήτηση και τη δράση με το παραπάνω περιεχόμενο **να στηριχτούν πιο ολοκληρωμένα οι μαθητικές ΟΒ και ο κάθε σύντροφος μαθητής για να ανοίξει πιο πλατιά και στέρεα η συζήτηση και η αγωνιστική δράση για τις σύγχρονες ανάγκες των μαθητών στη μόρφωση και τη ζωή με όρους κλιμάκωσης στο μαθητικό κίνημα.** Για να αναδεικνύονται στα μάτια περισσότερων μαθητών οι πραγματικοί υπεύθυνοι για όσα αντιμετωπίζουν οι μαθητές και οι οικογένειές τους σήμερα αλλά και στο μέλλον με την ανασφάλεια, τις ακριβές σπουδές, την ανεργία και την περιπλάνηση. Να μπαίνουν, δηλαδή, στο στόχαστρο περισσότερων μαθητών το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις και οι ενώσεις του, όπως η ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Θέλουμε να γίνει βήμα στο πώς η λειτουργία και το περιεχόμενο των μαθητικών ΟΒ συμβάλλουν ουσιαστικά ώστε μέσα από αυτή τη διαδικασία να ετοιμάζονται πρώτα και κύρια οι σύντροφοι για να ανοίξουν τη συζήτηση και τη δράση στο μάθημα, στο σχολείο, στις παρέες τους. Η βελτίωση της λειτουργίας

των ΟΒ μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στο ιδεολογικό - πολιτικό ατσάλωμα των συντρόφων, με όρους συνεχούς τροφοδότησης και επικαιροποίησης της επιχειρηματολογίας μας, πάνω και στο έδαφος της διαπάλης που θα οξύνεται. Η ουσιαστική συζήτηση και ο έλεγχος του σχεδιασμού μας ώστε να γενικεύεται η πείρα και παράλληλα να παίρνονται διορθωτικά μέτρα όσο αυτός θα εξελίσσεται, με στόχο οι δυνάμεις μας να πρωτοστατούν για το ζωντάνεμα και τη διεκδίκηση σε όλο το φάσμα της ζωής των μαθητικών κοινοτήτων. Η εξατομικευμένη καθοδήγηση σε κάθε σύντροφο μαθητή και ακόμα περισσότερο στις περιπτώσεις που οι δυνάμεις μας είναι σκορπισμένες σε πολλά σχολεία. Αυτή η δουλειά δεν είναι αντιπαραθετική με τη λειτουργία των ΟΒ αντίθετα μπορεί ουσιαστικά να την ενισχύει.

Πιο συγκεκριμένα:

- Σε μαθητές των Γυμνασίων πρωταρχικό καθήκον είναι να μπουν οι βάσεις για διαμόρφωση κριτηρίου, στάσης ζωής, έτσι ώστε να υπερασπίζονται την εργατική τάξη και τον λαό, τους συμμαθητές τους, ανεξάρτητα από χρώμα και θρησκεία, να μπαίνουν οι βάσεις για να διαμορφώνεται και να καλλιεργείται ταξικό κριτήριο, να μαθαίνουν να λειτουργούν συλλογικά, να έρχονται σε επαφή με τις αξίες και τα ιδανικά του Κόμματος και της ΚΝΕ, να σφυρηλατούνται στοιχεία της προσωπικότητάς τους, η διαπαιδαγώγησή τους για την υπεράσπιση του δίκιου, την τιμιότητα, το θάρρος, την ειλικρίνεια, την τόλμη, την υπευθυνότητα, το αίσθημα πρωτοβουλίας. Η δράση μας στα Γυμνάσια μπορεί να στηρίζεται στο τρίπτυχο “Συλλογικότητα - Γνώση - Δράση” αξιοποιώντας ποικιλία θεμάτων και μορφών.

- Στα ΓΕΛ, δίπλα στη δουλειά της διαπαιδαγώγησης που είναι καθοριστική, σε αυτές τις ηλικίες πρέπει να στηρίζουμε ακόμα καλύτερα, με πιο αναβαθμισμένο περιεχόμενο, το στοιχείο της γνώσης. Οι μαθητές Λυκείου έρχονται αντιμέτωποι με την επεξεργασμένη ιδεολογική επίθεση από το αστικό κράτος, την ΕΕ, το ΝΑΤΟ, τις άλλες πολιτικές δυνάμεις που παρεμβαίνουν στη συνείδησή τους αξιοποιώντας τις βάσεις που έχουν θέσει νωρίτερα. Αντίστοιχα, έχει διαμορφωθεί περισσότερο απ’ ό,τι στους μικρότερους μαθητές ένας τρόπος, μια μεθοδολογία σκέψης, που βασίζεται στην αποσπασματικότητα, τον ανορθολογισμό, την παπαγαλία. Το βλέμμα των μαθητών του Λυκείου είναι πιο έντονα στραμμένο στο μέλλον, τι θα κάνουν μετά το Λύκειο.

- Η δουλειά στον χώρο των ΕΠΑΛ είναι κρίσιμη μιας και η νεολαία αυτού του χώρου βγαίνει πιο νωρίς στην παραγωγική διαδικασία (ήδη από τις πρώτες τάξεις των ΕΠΑΛ εργάζεται σε διάφορους κλάδους και τελειώνοντας την Γ’ Λυκείου μπαίνει στην παραγωγή ή στη μαθητεία). Χρειάζεται να προσαρμόζουμε και να σταθεροποιούμε ένα πιο συγκεκριμένο σχέδιο παρέμβασης, αλλά και εσωοργανωτικής συζήτησης στα ΕΠΑΛ, για να μην υπάρχει στασιμότητα στη στρατολογία σ’ έναν κρίσιμο χώρο που ιεραρχούμε. Αυτή η ευθύνη αφορά πρώτα και κύρια το ΚΣ. Η αναβάθμιση της παρέμβασής μας στα ΕΠΑΛ ξεκινά από τη στήριξη των καθοδηγητικών οργάνων λαμβάνοντας υπόψη και εντείνοντας την αντιπαράθεση με ζητήματα και αντιλήψεις που “ζυμώνει” ο αντίπαλος, όπως ότι «οι μαθητές των ΕΠΑΛ δεν παίρνουν τα γράμματα», πως «η άγρια εκμετάλλευση -που στον καπιταλισμό βαφτίζεται μαθητεία- αποτελεί ευκαιρία για τους μαθητές». Η ίδια η δράση μας επιβεβαιώνει πως βοηθάνε στην παρέμβασή μας στα ΕΠΑΛ η ανάδειξη των εξελίξεων στους κλάδους που αντιστοιχούν στις ειδικότητες και τους τομείς των ΕΠΑΛ, μέσα και από ένα οργανωμένο σχέδιο παρέμβασης και δράσης με τα αντίστοιχα σωματεία, η αντιπαράθεση με το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων, η ανάδειξη της ανάγκης για ολόπλευρη μόρφωση που συνδέεται με την ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Τα Μαθητικά Φεστιβάλ αποτελούν βασικό σταθμό στη δράση μας στους μαθητές, συνένωση και κορύφωση όλων των προσπαθειών συζήτησης, οργάνωσης, αντιπαράθεσης στο επίπεδο της πόλης και της γειτονιάς. Χρειάζεται όμως να γίνει αποφασιστικό βήμα στην παραπέρα αναβάθμισή τους με πιο πλούσια δραστηριότητα που θα προηγείται και θα έπεται της ολοκλήρωσής τους.

Η συμβολή της ΚΝΕ στην ανάπτυξη του μαθητικού κινήματος

Όλο το προηγούμενο διάστημα μέχρι και σήμερα οι δυνάμεις μας παίζουν πρωτοπόρο ρόλο στην οργάνωση και πραγματοποίηση των μαθητικών αγώνων, στην προσπάθεια ζωντανέματος των μαθητικών κοινοτήτων με επίκεντρο τη συλλογική συζήτηση και την πολύμορφη δράση για όλα όσα απασχολούν τη ζωή των μαθητών στο σχολείο και έξω από αυτό.

Τα βήματα που έγιναν στην ανάπτυξη αγώνων στους μαθητές δεν αντιστρέφουν τη γενική χρόνια κατάσταση που υπάρχει στο μαθητικό κίνημα, με την πλειοψηφία των μαθητικών συμβουλίων και των Γενικών Συνελεύσεων τάξεων και σχολείων να μη συνεδριάζουν και το περιεχόμενο της δράσης τους σε πολλές περιπτώσεις να είναι υπό τις κατευθύνσεις του υπουργείου και διευθυντών.

Στο βαθμό όμως που επεξεργαζόμαστε τη γραμμή και την επιχειρηματολογία μας στα σχολεία, που συντονίζουμε τις κομματικές και ΚΝίτικες δυνάμεις, που στηρίζουμε τους συντρόφους και τις μαθητικές ΟΒ και επεξεργαζόμαστε ζητήματα της προπαγάνδας, εναλλάσσοντας μορφές, διαμορφώνουμε και επιδρούμε καθοριστικά στο κλίμα που υπάρχει.

Τα καθοδηγητικά όργανα, οι καθοδηγητές των μαθητικών ΟΒ χρειάζεται το επόμενο διάστημα να αποκτήσουμε μεγαλύτερη ικανότητα, σταθερή μέριμνα, πρωτοβουλία και ετοιμότητα ώστε:

- **Να συμβάλουν τα μέλη της ΚΝΕ ακόμα πιο αποφασιστικά και ενιαία στο βήμα που έχει γίνει στο μαθητικό κίνημα με την ίδρυση πολλών Συντονιστικών Επιτροπών μαθητών σε πόλεις και γειτονιές της χώρας.** Είναι βέβαιο πως το επόμενο διάστημα θα ενταθεί η προσπάθεια στοχοποίησής τους. Παράλληλα, η ύπαρξη και το δυνάμωμά τους, η ίδρυση και νέων Συντονιστικών Επιτροπών -εκεί όπου δεν υπάρχουν- μπορεί να συμβάλει σημαντικά στη συνέχεια και την κλιμάκωση των αγώνων του μαθητικού κινήματος. Γι' αυτό παίρνει ακόμα πιο επείγοντα χαρακτήρα η στήριξη των ΚΝίτικων δυνάμεων στα σχολεία ώστε μέσα από την πρωτοπόρα δράση τους να συμβάλλουν με όρους ακόμα πιο έντονης διαπάλης ώστε να ενοποιούνται μαθητικές δράσεις, να φτάνουν οι δίκαιες διεκδικήσεις των μαθητών σε περισσότερους, να ενισχύεται ο κατά τόπους σχεδιασμός και να αγκαλιάζει περισσότερα μαθητικά συμβούλια και σχολεία, ανεβάζοντας το κύρος και την απήχηση των Συντονιστικών Επιτροπών και τον πανελλαδικό συντονισμό τους, που μετρούν τα πρώτα τους βήματα με τις πανελλαδικές συναντήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί τα 2 τελευταία χρόνια.

- **Να δώσουμε μεγάλη πνοή στους μαθητικούς αγώνες, στο συντονισμό τους, μέσα από το δυνάμωμα και τη ζωντάνια της μαθητικής κοινότητας, με τα 5μελή και 15μελή συμβούλια και νέες μορφές οργάνωσης.** Να κατοχυρωθεί και να διευρυνθεί ενιαία ο προσανατολισμός για ανάπτυξη πολύμορφης δραστηριότητας στη μαθητική κοινότητα, για πολλά θέματα που απασχολούν και επιδρούν στη συνείδηση και τη στάση των μαθητών. Τέτοια ζητήματα αποτελούν οι διεκδικήσεις για το σχολείο, το να ανοίξει ο προβληματισμός και η δράση για τον ρόλο και τον χαρακτήρα του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, για την "μήτρα" που γεννά τον φασισμό και την ανάγκη να απομονώνονται οι φασίστες και το ρατσιστικό τους δηλητήριο στα σχολεία, για την ανάγκη των μαθητών στη δημιουργία, στην πρόσβαση στον πολιτισμό και τον αθλητισμό με αντίστοιχου περιεχομένου δράσεις και διεκδικήσεις. Το επόμενο διάστημα στοχεύουμε οι δυνάμεις μας να μπουν ακόμα πιο αποφασιστικά μπροστά για να δοθεί μεγαλύτερη πνοή στη ζωή της μαθητικής κοινότητας. Να συμβάλλουν με τη δράση τους στη λειτουργία ή τη δημιουργία όπου δεν υπάρχουν, πολιτιστικών και αθλητικών ομάδων, στην έκδοση εφημερίδων που θα δίνουν βήμα στις ανησυχίες και τα ενδιαφέροντα μαθητών, στη συζήτηση για τις αιτίες που γεννούν κοινωνικά προβλήματα που είτε οι ίδιοι οι μαθητές βιώνουν είτε τα βλέπουν γύρω τους όπως π.χ. το πρόβλημα των ναρκωτικών κ.ά.

Ιδιαίτερα αναγκαίο είναι να βελτιωθεί και η σταθερή στήριξη των συντρόφων και του μαθητικού μας περίγυρου που είναι εκλεγμένοι σε μαθητικά συμβούλια, που έχουν συγκεκριμένες ευθύνες μέσα στις Συντονιστικές Επιτροπές για την κοινή και συντονισμένη δράση των σχολείων κάθε περιοχής, αλλά και πανελλαδικά.

Η παρέμβαση της ΚΝΕ στις μικρότερες ηλικίες της νεολαίας.

Η ΚΝΕ έχει ευθύνη να οργανώνει σχέδιο παρέμβασης με περιεχόμενο και μορφές που απαντάνε στην πολύμορφη και επεξεργασμένη διαπαιδαγώγηση που κάνει η αστική τάξη με το κράτος και τους μηχανισμούς της από τις πιο μικρές ηλικίες, με μεγάλη πολυμορφία και γύρω από τις αστικές αξίες ζωής. Ιδιαίτερα στις ηλικίες πριν την ένταξη στην ΚΝΕ, που τα παιδιά αρχίζουν να αποκτούν κριτήρια για την κοινωνία, να διαμορφώνουν πολιτικές αντιλήψεις, χρειάζεται να αναπτυχθεί μια πλούσια διαπαιδαγωγική δουλειά.

Τα θετικά βήματα που έχουν γίνει στη δουλειά μας με τις μικρότερες ηλικίες της νεολαίας πρέπει να σταθεροποιηθούν και να ενισχυθούν. Σε αυτό μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά η διακίνηση του περιοδικού για παιδιά, του “Κόκκινου Αερόστατου”, η καθιέρωση της παιδικής κατασκήνωσης στα πλαίσια των Αντιιμπεριαλιστικών Διημέρων της ΚΝΕ, ο δικός τους χώρος στο Φεστιβάλ και οι επισκέψεις σε θεατρικές παραστάσεις, αλλά και άλλες πολιτιστικές – αθλητικές δραστηριότητες.

Η παρέμβασή μας σε αυτές τις ηλικίες είναι καθοριστική και για την ανάπτυξη της ΚΝΕ. Είναι πολύ ουσιαστικό, ειδικά για τους μαθητές της Α΄ Γυμνασίου, η γνωριμία και επαφή με την αντίστοιχη μαθητική ΟΒ, τον μαθητικό καθοδηγητή, η ανάπτυξη προσαρμοσμένης δραστηριότητας της ΟΒ, αλλά και κατάλληλες αποστολές που μπορούν να αναλαμβάνουν στα πλαίσια της ΟΒ. Όλα αυτά θα συμβάλλουν στο δέσιμο με τη μαθητική ΟΒ, στο να καλλιεργηθεί η εμπιστοσύνη, η συλλογικότητα. Μέσα από την προσωποποιημένη δουλειά και συζήτηση που απαιτείται με αυτά τα παιδιά, μπορούμε πιο αποφασιστικά να μετρήσουμε βήματα στην ένταξή τους στην ΚΝΕ, πλευρά που θα συμβάλλει καθοριστικά στην ανάπτυξη της ΚΝΕ στα Γυμνάσια, στους μαθητές.

Από τις ομάδες που έχουν συγκροτηθεί φαίνεται η δυνατότητα να “αγκαλιάσουν” κι άλλα παιδιά, ενώ κι εκεί που δεν έχουμε ομάδες, υπάρχει η δυνατότητα να συγκροτηθούν. Η καταγραφή που υπάρχει είναι “μαγιά” που μπορεί να αξιοποιηθεί, ενώ μπορεί να εμπλουτιστεί από όλες τις Οργανώσεις της ΚΝΕ, να αξιοποιηθούν τα στέκια της ΚΝΕ, ιδιαίτερα για μαθητές Γυμνασίου.

Πλευρές της παρέμβασης των εδαφικών ΟΒ

Πέρα από τη συμβολή των εδαφικών Οργανώσεων Βάσης στους μαθητές, στην κλαδική δουλειά, στον Κομματικό σχεδιασμό, στη γενική πολιτική δουλειά, τόσο στα μεγάλα αστικά κέντρα όσο και στην ύπαιθρο, χρειάζεται πιο αποφασιστικά να δυνάμωσει η πολύμορφη παρέμβαση στη γειτονιά, τόσο της ΚΝΕ αυτοτελώς όσο και του μαζικού κινήματος.

Ιδιαίτερη πλευρά είναι η παρέμβαση στις πολιτιστικές και αθλητικές ομάδες συλλόγων γειτονιάς κ.ά. με τη διάταξη κατάλληλων και με μεράκι συντρόφων, με καθοδηγητική στήριξη της παρέμβασής τους ώστε να αποτελέσουν χώρο όπου θα γνωρίσουμε πολύ νέο κόσμο, θα επιδρούμε και θα διευρύνουμε τον κύκλο επιρροής μας. Είναι δουλειά που εντάσσεται στο συνολικό σχέδιο και επιδιώκουμε μέσα από αυτό το «κανάλι» να αντλήσουμε νέες δυνάμεις και να τις εντάξουμε στα σωματεία και τις επιτροπές, στην πάλη στο κίνημα, παίρνοντας υπόψη την παρέμβαση των άλλων δυνάμεων για να την αντιμετωπίσουμε. Υπάρχουν μέλη μας που ήδη συμμετέχουν και έχουν κύκλο, αλλά αυτή η δουλειά δεν είναι μέλημα των οργάνων να μορφοποιηθεί, να καθοδηγηθεί και να συνδυαστεί με την προσπάθεια συσπείρωσης και διεύρυνσης του περίγυρου της ΟΒ. Αντίστοιχα αυτό αφορά και την παρέμβαση σε αθλητικά σωματεία και συλλόγους.

Παράλληλα, μπορούν να δυναμώνουν οι πρωτοβουλίες της ΚΝΕ, αλλά και μαζικών φορέων με πολιτιστικό και αθλητικό περιεχόμενο, που να συνδυάζονται με θέματα που απασχολούν τη νεολαία, όπως τα ναρκωτικά αλλά και διεκδικήσεις στις γειτονιές για χώρους άθλησης, ψυχαγωγίας, πολιτισμού. Για παράδειγμα, θεατρικές παραστάσεις, σινεμά, βιβλιοπαρουσιάσεις, συναυλίες, αθλητικά τουρνουά κ.λπ.

Με βάση τα παραπάνω πρέπει να επιμείνουμε στη **διαμόρφωση χώρων δραστηριοτήτων νεολαίας στις γειτονιές**, να φέρουμε σε επαφή νέους εργαζόμενους και ανέργους, μαθητές και σπουδαστές σχολών κατάρτισης, φοιτητές κ.λπ. με τη συλλογική δράση και την αγωνιστική στάση ζωής, την προοδευτική δημιουργία, την ποιοτική ψυχαγωγία. Να έρθουν σε επαφή και μέσα από αυτό το κανάλι με τα σωματεία και τα συνδικάτα, τους σπουδαστικούς συλλόγους, τα μαθητικά συμβούλια, τις λαϊκές επιτροπές. Να αποτελέσει η δραστηριότητα αυτή έναυσμα οργάνωσης και συσπείρωσης στις δομές τους εργατικού και λαϊκού κινήματος. Επιδιώκουμε οι δυνάμεις του Κόμματος και της ΚΝΕ που θα δραστηριοποιούνται να διαμορφώσουν αγωνιστικούς δεσμούς με μεγαλύτερο τμήμα νεολαίας στις γειτονιές, πάνω στο οποίο να επιδράσουμε και να διεισδύσουμε, να το φέρουμε πιο κοντά στην πολιτική του Κόμματος. Αυτή η προσπάθεια μπορεί να αποτελέσει πλευρά του περιεχόμενου της δράσης των εδαφικών ΟΒ.

Στους χώρους αυτούς θέλουμε να αναπτυχθεί ζωντανός προβληματισμός και συζητήσεις με ευρύτερα τμήματα των νέων σε κάθε γειτονιά γύρω από ζητήματα που απασχολούν, όπως η ανεργία, το εργασιακό μέλλον, ο πολιτισμός, το δικαίωμα στη δωρεάν άθληση, ο πόλεμος και η προσφυγιά, η πάλη ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, οι νέοι μετανάστες, τα δικαιώματα των νέων γυναικών και των νέων ζευγαριών, ο ελεύθερος χρόνος, η ψυχαγωγία, η συλλογική πάλη για τα σύγχρονα δικαιώματα της νεολαίας, κατά κλάδο ή τμήμα νεολαίας. Και αυτά όλα με πολλές μορφές, όπως οι συζητήσεις, οι βιβλιοπαρουσιάσεις λογοτεχνικού βιβλίου, οι προβολές ταινιών, τα μουσικά αφιερώματα, τα θεατρικά, οι ιστορικοί περίπατοι.

Να αναπτύξουμε μέσα από αυτούς τους χώρους πολύπλευρη δραστηριότητα γύρω από τα ζητήματα του πολιτισμού, του αθλητισμού και της ψυχαγωγίας. Να τραβήξουμε νέους γύρω από αυτές τις δραστηριότητες. Τέτοιες μπορεί να είναι η συγκρότηση θεατρικών ομάδων, που μπορούν να παρουσιάσουν με διάφορες αφορμές το έργο τους, ο σχηματισμός ή η προσέλκυση νεανικών μουσικών συγκροτημάτων, τα μαθήματα λαϊκών φροντιστηρίων, τα μαθήματα αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, άλλου είδους έκφραση πολιτιστικών, τοπικών και αθλητικών συλλόγων της γειτονιάς, χορευτικά τμήματα, αθλητικές δραστηριότητες κ.λπ. Να αποτελέσουν χώρο όπου η νεολαία της γειτονιάς να μπορεί να βρει ποιοτική διέξοδο για την ψυχαγωγία και την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου, να γίνει πραγματικό στέκι συνάντησης.

Ακόμα, οι εδαφικές ΟΒ μπορούν πραγματικά να αναβαθμίσουν **τη συμβολή των μελών της ΚΝΕ στους συλλόγους και τις ομάδες της ΟΓΕ** και στην προσπάθεια να οργανωθούν νέες γυναίκες και να συμμετέχουν στην αγωνιστική δράση. Εδώ υπάρχει δυνατότητα με βάση τις επεξεργασίες και τις κατευθύνσεις του Κόμματος να ανοίξουμε μέτωπα διεκδικήσεων για νέες κοπέλες και νέα ζευγάρια, να υπάρχει πρόγραμμα δράσης και διεκδίκησης για τις εργαζόμενες, τις άνεργες, τις νεαρές μητέρες για άδειες, επιδόματα, χώρους ψυχαγωγίας, παιδικούς σταθμούς. Οι σύλλογοι και ομάδες γυναικών μπορούν να μαζικοποιηθούν με νέες γυναίκες, να αποτελέσουν χώρο συσπείρωσης και ριζοσπαστικοποίησης δυνάμεων.

Σε ορισμένες εδαφικές οργανώσεις να δούμε, σε συνδυασμό με τις μαθητικές και κλαδικές οργανώσεις, την ενίσχυση πιο επεξεργασμένα της παρέμβασής μας σε τμήματα νεολαίας λαϊκών στρωμάτων με ιδιαίτερη καταγωγή και πολιτιστική ταυτότητα.

Για τη δράση μας στους φοιτητές και σπουδαστές

Επιμένουμε στη μαζικοποίηση των συλλόγων, στην προώθηση της αντικαπιταλιστικής-αντιμονοπωλιακής γραμμής πάλης στο κίνημα, την ισχυροποίηση του ΜΑΣ.

Χρειάζεται να πρωτοστατήσουμε για να αλλάξει η κατάσταση στο φοιτητικό και σπουδαστικό κίνημα, που εξακολουθεί να βρίσκεται σε βαθιά κρίση και υποχώρηση. Αυτό εκφράζεται σε φαινόμενα εκφυλισμού και στην αποχή από τις συλλογικές διαδικασίες, όπως και από τις φοιτητικές εκλογές. Η ένταξη στους συλλόγους νέων δυνάμεων, που σήμερα απέχουν, διστάζουν ή δεν έχουν εμπιστοσύνη σε αυτούς, είναι ευθύνη των δυνάμεων της ΚΝΕ. Δεν έχουμε εξαντλήσει τις δυνατότητες που έχουμε, πολλές φορές τις υποτιμούμε θεωρώντας την κατάσταση σε κάποιους συλλόγους παγιωμένη.

Καθοριστικό σε αυτό είναι να καταφέρουμε ο κάθε ΚΝίτης ξεχωριστά αλλά και συνολικά η ΟΒ να δρα πραγματικά πρωτοπόρα μέσα στον χώρο δράσης της, να καταξιώνεται σαν αγωνιστής που δεν συμβιβάζεται με τη σημερινή κατάσταση και παλεύει ανιδιοτελώς και αταλάντευτα να την αλλάξει.

Πρωτοστατούμε στην βελτίωση του αρνητικού συσχετισμού που παραμένει στους συλλόγους, αντιμετωπίζοντας την πολύμορφη παρέμβαση του αντιπάλου, μέσα από διάφορα κανάλια, καθώς και την δράση και παρέμβαση των διάφορων φοιτητικών παρατάξεων, κυρίως των ΔΑΠ και ΠΑΣΠ, που έχουν την πλειοψηφία στα όργανα των συλλόγων, και των δυνάμεων του ομορτοουνισμού, που παρότι μετρούν σταθερά μείωση, αθροιστικά είναι ακόμα υπολογίσιμη δύναμη. Υπερασπιζόμαστε το άσυλο από τη συντονισμένη προσπάθεια της εκάστοτε κυβέρνησης και των άλλων αστικών κομμάτων για την κατάργησή του στους χώρους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Παίρνουμε πάνω μας την αντιμετώπιση των φαινομένων εκφυλισμού, νοθείας, μηχανισμών που επικρατούν στους συλλόγους από τις πολιτικές δυνάμεις ΔΑΠ-ΠΑΣΠ και διάφορων ανεξάρτητων με τις διοικήσεις και μερίδα καθηγητών. Αντιμετωπίζουμε την παρέμβαση διάφορων αυτοαποκαλούμενων “αντιεξουσιαστικών” ομάδων.

Ξεχωρίζουμε την ευθύνη μας για τους συλλόγους όπου η Πανσπουδαστική ΚΣ είναι 1^η δύναμη, ώστε να γίνονται βήματα στη συμμετοχή και οργάνωση των φοιτητών. Παίρνοντας μέτρα για τη στήριξη των Γενικών Συνελεύσεων και τη λειτουργία των Διοικητικών Συμβουλίων, τη δημιουργία επιτροπών ετών, τμημάτων με αντίστοιχες συνελεύσεις, την κοινή δράση και συντονισμό συλλόγων σε επίπεδο πόλης, ιδρύματος και πανελλαδικών πρωτοβουλιών. Να πολλαπλασιαστούν τα παραδείγματα συλλόγων, που ακόμα είναι λίγα, όπου είμαστε 1^η δύναμη και υπάρχει μια αύξηση στην οργάνωση και συμμετοχή των φοιτητών σε αυτούς που στηρίχτηκε στην πολύπλευρη και πολύμορφη δράση, στην επεξεργασία ειδικών αιτημάτων και αιχμών, συγκεκριμένου σχεδίου και πρωτοβουλιών.

Οι σύλλογοι που συσπειρώνονται στο ΜΑΣ χρειάζεται να μετρούν συγκεκριμένα βήματα στην προβολή, ζύμωση, διαπάλη μέσα από οργανωμένο σχέδιο συσκέψεων, ενημέρωσης, δράσης, εκδηλώσεων ώστε όλο και περισσότεροι φοιτητές να υιοθετούν τη λογική, τον προσανατολισμό και τις διεκδικήσεις του συνεκτικού πλαισίου πάλης του ΜΑΣ.

Δυναμώνουμε τις προσπάθειες για μαζικοποίηση του πανελλαδικού συντονιστικού οικότροφου φοιτητών από περισσότερους συλλόγους και την πολύμορφη δράση που μπορεί να αναπτύξει. Η δημιουργία του αποτέλεσε ώριμη ανάγκη για την ενίσχυση της οργάνωσης, της αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση, την αντιμετώπιση των πολύ οξυμένων ζητημάτων που αντιμετωπίζουν οι οικότροφοι φοιτητές. Το συντονιστικό μπορεί να γίνει βάση για τη δημιουργία συλλόγων, όπου δεν υπάρχουν, την επαναλειτουργία άλλων, την αλλαγή συσχετισμών.

Στους συλλόγους όπου παραμένουν αρνητικοί συσχετισμοί στο ΔΣ, είναι σημαντικό οι δυνάμεις μας να δρουν πραγματικά πρωτοπόρα να μην κολλάνε στον αρνητικό συ-

σχετισμό, να νιώθουν υπεροχή ότι μπορούν να συγκρουστούν και να πείσουν, να έχουν πείσμα να αλλάξουν την κατάσταση που επικρατεί μέσα στον σύλλογό τους. Σε αυτή τη βάση να μας απασχολήσει η χαμηλή συμμετοχή και δράση των επιτροπών αγώνα που αποτυπώνει τη χαμηλή προσπάθεια σε αυτούς τους συλλόγους και για αλλαγή συσχετισμών. Σε αυτούς τους χώρους με την απουσία κάθε συλλογικής διεκδίκησης, κάθε μορφής οργάνωσης των φοιτητών σε αγωνιστική κατεύθυνση επιδιώκουμε να συγκροτήσουμε παντού επιτροπές αγώνα, να πρωτοστατήσουμε σε συνελεύσεις και επιτροπές σε έτη ή τμήματα ιεραρχώντας εκεί όπου έχουμε δυνάμεις. Να γίνουμε πιο αποδεικτικοί στο ποια είναι η αξία του αγώνα και της οργάνωσης, γιατί ο σύλλογος χρειάζεται να ακολουθήσει αγωνιστική κατεύθυνση, πώς θα το κάνουμε αυτό. Να γίνει πιο σαφές το αγωνιστικό σχέδιο που αναπτύσσουν οι δυνάμεις μας ώστε να γίνονται διεργασίες με επίκεντρο το έτος, εξηγώντας και αποκαλύπτοντας σταθερά με όρους αντιπαράθεσης γιατί ο συσχετισμός πρέπει να αλλάξει σε αυτό το σύλλογο, παίρνοντας σταθερά πρωτοβουλίες ώστε να συμμετέχουν φοιτητές στις συλλογικές δραστηριότητες όπου πρωτοστατούμε. Από αυτή την πορεία να επιμείνουμε στη δημιουργία μιας επιτροπής ή ομάδας φοιτητών πρωτοπόρων ή έστω δραστήριων που είναι όρος για να έχει αποτελέσματα η δουλειά μας. Όσο αυτή η ομάδα συζητά, αναλαμβάνει ευθύνες, πρωτοστατεί στην αντιμετώπιση προβλημάτων, παίρνει πρωτοβουλίες, ανοίγει τη διαπάλη με τις πλειοψηφίες των ΔΣ, τόσο περισσότεροι φοιτητές θα αρχίσουν να ενδιαφέρονται και να συμμετέχουν. Σε αντίθετη περίπτωση δεν δίνουμε τη δυνατότητα σε νέους που προβληματίζονται να ακουμπήσουν κάπου, να ενταχθούν στη δράση μαζί μας.

Χρειάζεται να επιμείνουμε πολύ περισσότερο στην οργάνωση συνελεύσεων ετών και τμημάτων. Σε αυτή την προσπάθεια ξεχωρίζουν φοιτητές που έχουν όρεξη να παλέψουν είτε επειδή αναγνωρίστηκαν οι δυνάμεις μας στο έτος είτε επειδή η στάση των άλλων δυνάμεων συνέβαλε στην αντιπαράθεση και στο να αποκαλυφθούν. Είναι δική μας ευθύνη να προχωρήσει η οργάνωση στο έτος, για να μπορέσουν να μαζικοποιηθούν οι σύλλογοι, να μπουν νέες δυνάμεις στις διαδικασίες των συλλόγων. Χρειάζεται να δώσουμε “περιθώριο” σε φοιτητές να πάρουν πάνω τους την οργάνωση της πάλης, να ανοίξουμε τη συζήτηση για το περιεχόμενο, τις διεκδικήσεις, τη λειτουργία του συλλόγου.

Διαμορφώνουμε σχέδιο για την ανάδειξη και διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών των φοιτητών και σπουδαστών.

Επιμένουμε στην ανάδειξη μετώπων δράσης και πάλης που αφορούν όλα τα ζητήματα σπουδών, μόρφωσης, πτυχίου, επαγγελματικής προοπτικής, όρων σπουδών, επιστήμης - έρευνας, ψυχαγωγίας, αθλητισμού, πολιτισμού. Δηλαδή:

- Ζητήματα που αφορούν το κόστος σπουδών, την υποχρηματοδότηση, τη φοιτητική μέριμνα, συνολικά τα εμπόδια για την ολοκλήρωση των σπουδών.

- Δίνουμε προτεραιότητα στην αντιστοίχιση σχολής με κλάδο. Η ενημέρωση, η εξήγηση, η αποκάλυψη για το τι επικρατεί μετά το πτυχίο προετοιμάζει τους φοιτητές, ώστε με ψηλά το κεφάλι να αντιμετωπίσουν την κατάσταση που επικρατεί. Στην προσπάθεια εξειδίκευσης χρειάζεται να υπολογίσουμε πως η αναρχία και η ανισομετρία, που αντικειμενικά υπάρχουν στην καπιταλιστική οικονομία, δημιουργούν διαφοροποιήσεις μεταξύ των κλάδων, στοιχείο που έχει αποτύπωση στις προσδοκίες και την αντίστοιχη αντίληψη που διαμορφώνεται στους φοιτητές, χωρίς βέβαια να αναιρείται η βασική τάση που είναι η ένταση της εκμετάλλευσης. Να συνεχίσουμε την προσπάθεια με τις ανακοινώσεις της ΚΝΕ που αφορούν πιο εξειδικευμένα στο μέλλον του αποφοίτου σε συγκεκριμένες σχολές, που μας βοηθούν να ανοίξουμε πιο αποδεικτικά και διεισδυτικά μέτωπο με τον αντίπαλο. Την ίδια επιμονή πρέπει να δείξουμε στο να συνεχιστούν πρωτοβουλίες του ΜΑΣ, όπως αυτή με τίτλο “Μετά το πτυχίο, τι;”, που αγκαλιάστηκε με ενδιαφέρον από χιλιάδες φοιτητές. Μπορεί αυτή η δουλειά να αναβαθμιστεί σημαντικά μέσα από ένα οργανωμένο, πολύμορφο σχέδιο με τις αντίστοιχες κλαδικές Οργανώσεις και σωματεία.

- Μας απασχολεί τι και πώς διδάσκονται οι φοιτητές, ο προσανατολισμός και ο χαρακτήρας της έρευνας, που σήμερα είναι υποταγμένα στα μονοπώλια και έρχονται σε σύγκρουση με τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Ο ιδεολογικός αγώνας θα είναι πιο αποτελεσματικός στο βαθμό που αντιμετωπίζει ιδεολογικά ζητήματα και ζητήματα περιεχομένου σπουδών, πόσο μάλλον σε σχολές που χαρακτηρίζονται για τον ειδικό ρόλο που έχουν στην παραγωγή αστικών θεωριών και ιδεολογημάτων, ανορθολογικών και αντιεπιστημονικών θεωριών και στην αντικομμουνιστική δουλειά.

- Ανοίγουμε σταθερά μέτωπο με τις συνεργασίες ιδρυμάτων-επιχειρήσεων που αποτελούν μέσο ιδεολογικής χειραγώγησης των φοιτητών, μέσο συναίνεσης στην περικοπή μορφωτικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

- Το μέτωπο που έχουμε ανοίξει με τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς ΝΑΤΟ-ΕΕ και τη σχέση τους με τα ιδρύματα έχει αφήσει αποτύπωμα και μπορεί να αναβαθμιστεί αντιμετωπίζοντας την άγνοια και την ανοχή που φαίνεται να υπάρχει.

Η παρέμβασή μας χρειάζεται να αναδεικνύει την ανάγκη για ολόπλευρη, καθολική, επιστημονική, σε βάθος μόρφωση. Αυτή η δουλειά μπορεί να δώσει περαιτέρω κριτήρια στις δυνάμεις της ΚΝΕ που θέλουν να κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές, έτσι ώστε να υπηρετήσουν και από την επιστημονική τους ειδικότητα τις ανάγκες του κινήματος. Οι μεταπτυχιακές σπουδές αποτελούν ένα γεγονός για τους περισσότερους φοιτητές που ανεβάζει τις απαιτήσεις για την επεξεργασία της παρέμβασής μας, από κοινού με το Κόμμα, σε αυτόν τον χώρο.

Η μελέτη και η προβολή της πρότασης του Κόμματος για την ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση στη σοσιαλιστική κοινωνία μπορεί να αναβαθμίσει συνολικά την παρέμβασή μας, να δώσει απαντήσεις στις αγωνίες των νέων. Μπορεί να αποτελέσει βάση ζύμωσης, δημιουργίας συνολικότερου κριτηρίου για το τι είναι σύγχρονο, αναγκαίο και νέο, να αναδείξει την υπεροχή των κομμουνιστικών σχέσεων παραγωγής στον τομέα της έρευνας, της εργασιακής αποκατάστασης των αποφοίτων, της γενικότερης μορφωτικής και πολιτιστικής δραστηριότητας των νέων. Η θέση μας μπορεί να αποτελέσει βάση διεκδίκησης σήμερα φωτίζοντας την ανάγκη για συνολικότερη σύγκρουση με το σημερινό σύστημα, την ανάγκη να τεθούν σε άλλη βάση και σκοπό η έρευνα, η επιστήμη προκειμένου να εξασφαλιστούν οι διευρυμένες λαϊκές ανάγκες.

Επιμένουμε στην οικοδόμηση, την αύξηση ρυθμών στρατολογίας.

Μέχρι το επόμενο Συνέδριο είναι κρίσιμο για όλη την πορεία της ΚΝΕ να μετρήσουμε σημαντική οργανωτική ανάπτυξη στους φοιτητές, οικοδομώντας ΟΒ σε κάθε α' και β' έτος, ΟΒ σε κάθε τμήμα, όπου δεν υπάρχει.

Βασικά στοιχεία για αυτό είναι ο απόλυτος προσανατολισμός στη γνωριμία, επαφή, κοινή δράση και στρατολογία ιδιαίτερα σε κάθε α' έτος, με αντίστοιχα μέτρα. Η οικοδόμηση ΟΒ σε κάποιους χώρους όπου δεν υπάρχει, χωρίς να θεωρούμε μια τέτοια κατάσταση δεδομένη. Ο ουσιαστικός έλεγχος ώστε στα διάφορα κανάλια επικοινωνίας και δράσης που ανοίγονται να αξιοποιούμε κάθε δυνατότητα με σκοπό να εντάσσονται νέες δυνάμεις στην ΚΝΕ. Να συγκρουστούμε με την ύπαρξη διάφορων υποκειμενικών κριτηρίων για την πορεία ένταξης νέων στην ΚΝΕ που τελικά υποτιμούν την ικανότητα ή τις απαιτήσεις για την αφομοίωση στην ΚΝΕ ως σχολείο νέων κομμουνιστών.

Ο τρόπος που θα αναπτύξουμε κοινή δράση με τα παιδιά που προβληματίζονται πιο έντονα πολιτικά αλλά δεν έχουν καταλήξει να οργανωθούν στην ΚΝΕ για διάφορους λόγους είναι θέμα που χρειάζεται να μας απασχολεί πιο ειδικά με σκοπό να τα κερδίσουμε.

Ο προσανατολισμός στη δουλειά μας σε Πανεπιστήμια και ΤΕΙ τα τελευταία χρόνια δεν έχει αντιστρέψει ακόμα τους χαμηλούς ρυθμούς στρατολογίας που έχουμε

εντοπίσει. Παρά τις προσπάθειες, δεν έχει ξεπεραστεί από το σύνολο του στελεχικού δυναμικού, ιδιαίτερα σε ορισμένες Οργανώσεις, ο συμβιβασμός με τους χαμηλούς ρυθμούς στρατολογίας.

Υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν πως μπορούμε να βελτιώσουμε σημαντικά τους ρυθμούς στρατολογίας σε όλες τις Οργανώσεις, όπως τα αποτελέσματα από την αύξηση των μαθητικών μας δυνάμεων που οδηγούν πιο πολλοί πρωτοετείς να γνωρίζουν και να εμπιστεύονται τη ΚΝΕ, και η δημιουργία ενός τμήματος φοιτητών, που κάτω από την επίμονη και καθοριστική μας προσπάθεια να αναδείξουμε τον ρόλο του NATO και την εμπλοκή της χώρας μας στους σχεδιασμούς του, έχει βγάλει συμπεράσματα, έχει αυξήσει το πολιτικό του κριτήριο και προβληματισμό.

Τα δικαιώματα των στρατευμένων δε σταματάνε στις πύλες των στρατοπέδων.

Στα στρατόπεδα όλης της χώρας συγκεντρώνονται χιλιάδες νέοι, στην πλειοψηφία τους παιδιά εργατικών-λαϊκών οικογενειών. Η θητεία για έναν νέο εντάσσεται και επιδρά στη ζωή του και αντίστοιχα η ζωή συνολικότερα ενός νέου και της οικογένειάς του επιδρά στην περίοδο της θητείας του. Αντικειμενικά δεν μπορεί να βρει έδαφος η λογική που λέει «κάνε αυτό που σου λένε εδώ μέσα και τα άλλα άφησέ τα για μετά τη θητεία».

Η πολύμορφη δράση και διεκδίκηση της ΚΝΕ έχει συμβάλει στο να κατοχυρωθεί στην πράξη ότι τα δικαιώματα των νέων στρατευμένων δεν σταματάνε στις πύλες των στρατοπέδων. Ξεχωρίζει η διεκδίκηση αξιοπρεπών συνθηκών διαβίωσης και η ενημέρωση με όλους τους τρόπους για τις εξελίξεις που αφορούν τη θητεία τους, αλλά και συνολικότερα τη ζωή τους. Είναι δίκαιες οι διαμαρτυρίες που κάνουν στρατιώτες από διάφορες μονάδες όλης της χώρας καταγγέλλοντας τις κοινές ασκήσεις και συνεκπαιδεύσεις των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων με τους μακελάρηδες των λαών, όπως το NATO και άλλες δυνάμεις, όπως το κράτος-δολοφόνος του Ισραήλ, οι ΗΠΑ κ.ά., αλλά και την καταδίκη εθνικιστικών κηρυγμάτων μίσους που αναπαράγονται από μερίδα στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων που δρουν ανενόχλητοι με ευθύνη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και επιχειρούν να στείρουν το δηλητήριο του εθνικισμού σε νέους ανθρώπους. Είναι απαράδεκτη η ενέργεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να τιμωρεί στρατιώτες επειδή εκφράζουν δίκαιες διαμαρτυρίες ή συμμετέχουν σε αντιιμπεριαλιστικά αντιπολεμικά συλλαλητήρια.

Οι θέσεις του ΚΚΕ όλο το προηγούμενο διάστημα βρήκαν σημαντική απήχηση σε νέους στρατευμένους, αλλά και νέους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς.

Χρειάζεται να αποτελεί μόνιμο στοιχείο στον προσανατολισμό των μαζικών φορέων της νεολαίας και του εργατικού κινήματος η ενασχόληση, διεκδίκηση και υπεράσπιση των δικαιωμάτων των νέων που υπηρετούν τη θητεία τους.

Ξεχωριστή πλευρά στην παρέμβασή μας είναι οι νέοι μετανάστες σε όλα τα τμήματα νεολαίας

Η δουλειά μας στους νέους μετανάστες από εργατικές - λαϊκές οικογένειες, η ένταξή τους στο κίνημα σε όλα τα τμήματα νεολαίας, η αντίστοιχη παρέμβαση στους πρόσφυγες αποτελεί βασικό στοιχείο της ιεράρχησής μας. Πρόκειται για νέους που εγκατέλειψαν τη χώρα τους λόγω της άσχημης οικονομικής κατάστασης εκεί ή των ιμπεριαλιστικών πολέμων και έχουν υποστεί στην Ελλάδα την καπιταλιστική εκμετάλλευση, όπως και οι εργαζόμενοι της Ελλάδας. Κοινωνικοταξικά μπορούμε να πούμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία από αυτά τα παιδιά έχει συμφέρον από την πάλη ενάντια στον καπιταλισμό, γι' αυτό και θέλουμε πολλά τέτοια παιδιά το επόμενο διάστημα να γίνουν μέλη της ΚΝΕ. Φυσικά πρέπει να έχουμε κατά νου ότι τα παραπάνω δε σημαίνουν σε καμία περίπτωση ότι είναι «ευκολότερη» η δουλειά μας σε αυτό το κομμάτι των νέων, ίσα-ίσα σε αυτά τα παιδιά, πέρα από τους όρους ζωής και τις ιδιαίτερες δυσκολίες στην καθημερινότητά τους στην Ελλάδα,

επιδρούν και άλλοι παράγοντες, όπως η χρόνια υποδαύλιση των εθνικισμών στα Βαλκάνια ή η παρέμβαση άλλων μηχανισμών, όπως οι εκκλησίες, οι πρεσβείες, αλλά και κυκλώματα που τους εκμεταλλεύονται ή τους εμπλέκουν και σε εγκληματικές δραστηριότητες.

Υπάρχουν σοβαρές δυνατότητες να στρατολογήσουμε τέτοια παιδιά. Η δουλειά στο έδαφος των κοινών προβλημάτων, τα ζητήματα της αλληλεγγύης, μπορούν να αποτελέσουν την αρχή για συζήτηση και προβληματισμό. Φάνηκε ότι χρειάζεται να αφιερωθεί χρόνος ώστε να μας εμπιστευτούν, να καταλάβουμε τι σκέφτονται, να γνωρίσουμε τις οικογένειές τους, να μάθουμε και να εντάξουμε διεκδικήσεις που θα πατάνε στα ειδικά προβλήματα που αυτοί οι νέοι αντιμετωπίζουν. **Ακόμη όμως δεν αποτελεί οργανικό κομμάτι της παρέμβασής μας, παρά τα όποια βήματα έχουν γίνει.** Ένα από τα εμπόδια που έχουμε και μπορούμε να ξεπεράσουμε, είναι το γεγονός ότι δουλειά σε περισσότερα μεταναστώπουλα θα κάνουμε και με περισσότερα μεταναστώπουλα στις γραμμές μας. Ένα πράγμα που μας βοηθά στους μαθητές είναι το γεγονός ότι σε ορισμένες περιοχές τις ίδιες σχολικές αίθουσες μοιράζονται Έλληνες και μετανάστες, καθώς περνούν ώρες στο ίδιο θρανίο, στις ίδιες ομάδες κ.λπ. Σε αυτήν την υπόθεση αξιοποιούμε και τα Λαϊκά Φροντιστήρια.

Να δυναμώσει η παρέμβαση των Οργανώσεων της ΚΝΕ στο εξωτερικό στους νέους που έχουν μεταναστεύσει ειδικά τα τελευταία χρόνια

Η καπιταλιστική οικονομική κρίση τα προηγούμενα χρόνια, το τσάκισμα των δικαιωμάτων των νέων και η τεράστια ανεργία δυνάμωσαν το ρεύμα των νέων ανθρώπων που φεύγει στο εξωτερικό προς αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης, ιδιαίτερα σε χώρες της Ευρώπης όπως η Γερμανία κ.ά. (με βάση τα στοιχεία 350.000 Έλληνες ζουν στη Γερμανία, περίπου 60.000 στις ηλικίες που παρεμβαίνει η ΚΝΕ). Η τάση αυτή αφορά πολλούς νέους επιστήμονες-αποφοίτους πανεπιστημίων που παίρνουν μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους, ώστε να δουλέψουν με σχετικά καλύτερους όρους ως μισθωτοί στο εξωτερικό (αυτό που στις αστικές αναλύσεις ονομάζεται brain-drain). Ταυτόχρονα είναι πολλές χιλιάδες νέων, ιδιαίτερα από την βόρεια Ελλάδα, αλλά και από άλλες περιοχές, που φεύγουν για να δουλέψουν σε κλάδους της βιομηχανίας, στις κατασκευές ακόμα και στον επισιτισμό και ενσωματώνονται στο πιο σκληρά εκμεταλλεόμενο τμήμα της εργατικής τάξης των χωρών αυτών.

Η κατάσταση αυτή θέτει νέα καθήκοντα στις Οργανώσεις Εξωτερικού της ΚΝΕ, αναβαθμίζει τις απαιτήσεις για την καθοδηγητική στήριξη της παρέμβασής μας στο εξωτερικό από το ΚΣ της ΚΝΕ. Οι Οργανώσεις μας στο εξωτερικό δεν μπορούν να έχουν χαρακτήρα συντήρησης δυνάμεων έως ότου επιστρέψουν στην Ελλάδα. Έτσι και αλλιώς οι περισσότεροι παραμένουν πολλά χρόνια. Αντίθετα, μια ορισμένη πείρα, μικρή ακόμα, δείχνει πως υπάρχουν μεγάλα περιθώρια δράσης και συσπείρωσης με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ στους χιλιάδες νέους Έλληνες του εξωτερικού. Σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να δυναμώσει η πρακτική πολιτική δράση με ιδιαίτερο στόχο την οικοδόμηση στα ελληνικά σχολεία στις πόλεις όπου υπάρχουν, στα στέκια και στις γειτονιές όπου συγκεντρώνονται οι Έλληνες, στους νέους επιστήμονες σε πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα, στις ελληνικές κοινότητες και στους πολιτιστικούς - εθνικοτοπικούς συλλόγους όπου δραστηριοποιούνται πολλοί νέοι. Η δουλειά αυτή είναι απαιτητική αφού εκτός από την ιδεολογική-πολιτική διαπάλη στην Ελλάδα που φτάνει στους νέους, χρειάζεται να παίρνουμε υπόψη και την κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα των χωρών, το έδαφος στο οποίο δρούμε και αντικειμενικά επηρεάζει τη σκέψη και τη στάση των νέων εκεί. Εκτιμάμε πως με την καθοριστική στήριξη των αντίστοιχων ΚΟ του εξωτερικού μπορούμε να κάνουμε σημαντικά βήματα τα επόμενα χρόνια.

Γ. ΔΥΝΑΤΗ ΚΝΕ! ΠΙΟ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΙ ΠΙΟ ΙΚΑΝΟΙ, ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ!

Η δημιουργία μορφωτικού και πολιτιστικού ρεύματος, όρος για την ανεβασμένη συμμετοχή στον αγώνα.

Η πρωτοπόρα μαχητική κατάκτηση της γνώσης των δυνατοτήτων που υπάρχουν στη σημερινή κοινωνία, η κριτική αφομοίωση των γνώσεων της αστικής εκπαίδευσης, η γνώση των νόμων που έχει η πάλη της ανατροπής του καπιταλισμού είναι όρος και προϋπόθεση για να δυναμώσει αυτός ο αγώνας.

Στοιχείο για κάθε καθοδηγητικό όργανο και ΟΒ είναι η βελτίωση της σχέσης κάθε ΚΝίτη και ΚΝίτισσας με τον “Ριζοσπάστη”, τον “Οδηγητή”, την ΚΟΜΕΠ, το μαρξιστικό και προοδευτικό λογοτεχνικό βιβλίο. Είναι στόχοι που σχετίζονται άμεσα με τη βελτίωση της ικανότητάς μας να πείθουμε για την πρόταση του ΚΚΕ. Η μελέτη και η αξιοποίηση του κομματικού Τύπου είναι δείκτης συγκρότησης των ΟΒ, δείκτης πορείας και εξέλιξης των στελεχών.

Κάθε μέλος της ΚΝΕ είναι “αναγκασμένο” να αξιοποιεί και να κατανέμει τον χρόνο του, προκειμένου -με τη βοήθεια της γνώσης, αλλά και της πείρας από την άμεση συμμετοχή στο κίνημα- να συμβάλει όσο γίνεται πιο πλατιά νέοι από την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα να βλέπουν ταξικά την αντικειμενική πραγματικότητα, χωρίς όλο τον ιδεολογικό “βούρκο”. Αυτό είναι θέμα της καθοδηγητικής βοήθειας, του καταμερισμού δουλειάς, αλλά και του ίδιου του μέλους της ΚΝΕ.

Η ιδεολογικοπολιτική δουλειά στην ΚΝΕ.

Η ιδεολογική δουλειά στις γραμμές μας αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στο στόχο να γίνουμε περισσότεροι, να γινόμαστε ικανότεροι στην αντιπαράθεση με την αστική ιδεολογία και πολιτική, να αναπτύσσουμε νέους δρόμους προσέγγισης με νέους της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, να τους κερδίζουμε στην οργανωμένη πάλη. Αποτελεί καθοριστικό παράγοντα και για την καθημερινή προσπάθεια που κάνουμε τα μέλη και τα στελέχη της ΚΝΕ σε κάθε χώρο για να οργανωθεί ο αγώνας της νεολαίας. Είναι απαραίτητο στοιχείο για την αντοχή που χρειάζεται στον αγώνα, στη βαθιά συνειδητή πεποίθηση για την αξία του ρόλου του, ακόμα και σε συνθήκες που δεν υπάρχουν άμεσα αποτελέσματα.

Το βασικό ζήτημα είναι το πώς θα αποτελέσει η ιδεολογική δουλειά βασική πλευρά του συγκεκριμένου σχεδίου που διαμορφώνει κάθε Οργάνωση και καθοδηγητικό όργανο της ΚΝΕ, κατανοώντας ότι αποτελεί αναγκαίο στοιχείο προετοιμασίας, διεξαγωγής και συνέχισης της μάχης, αξιοποιούμε τις εξελίξεις για να φωτίζουμε την αναγκαιότητα της πολιτικής πρότασης του Κόμματος, σε αντιπαράθεση με τον πραγματικό αντίπαλο, για να παρεμβαίνουμε σε νέους με μικρή κοινωνική και πολιτική πείρα. Η εύστοχη και επιθετική αντιπαράθεση με ζητήματα που ανοίγει ο αντίπαλος και εξετάσαμε στις Θέσεις, όπως τα ζητήματα «ατομικών - κοινωνικών δικαιωμάτων», τον «ρεαλισμό της υποταγής», την προβολή του ποια είναι σήμερα η πραγματική αντισυστημική δύναμη, το τι σημαίνει σύγκρουση, η αντιμετώπιση του φασισμού κόντρα στις διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ για «αντιφασιστικά - προοδευτικά μέτωπα», περνά μέσα από την αναβάθμιση του ρόλου της ιδεολογικής δουλειάς στην καθημερινή λειτουργία, δράση και παρέμβαση της Οργάνωσης.

Χρειάζεται περισσότερη αποφασιστικότητα ώστε οι διαλέξεις, τα μαθήματα, η συζήτηση άρθρων να πάρουν μόνιμα χαρακτηριστικά στα πλαίσια της Οργάνωσης. Βέβαια και αυτά πρέπει να αποκτούν μαχητικά χαρακτηριστικά, να μην αποτελούν μια γενική συζήτηση. Να συνδυάζονται με την παρέμβαση της ΟΒ, το τι συναντάει, να βοηθάει να ανοίξουν οι ορίζοντες των μελών της ΚΝΕ, να αποκτούν κριτήριο, να μπορούν με βάση αυτά να αναβαθμίσουν την παρέμβασή τους.

Η μόνιμη ιεράρχηση της ιδεολογικής δουλειάς είναι προσανατολισμός ο οποίος πρέπει να δοθεί κύρια από τα όργανα, από το ΚΣ και το Γραφείο του μέχρι και τα ΤΣ. Τα όργανα πρέπει να θέτουν μετρήσιμους στόχους, να ελέγχουν δημιουργικά την πορεία υλοποίησης των κεντρικών κατευθύνσεων για την ιδεολογική δουλειά, να διαμορφώνουν ρεύμα μαρξιστικής μόρφωσης με μαθήματα, βιβλιοπαρουσιάσεις, θεματικές συζητήσεις, σεμινάρια, σχολές κ.λπ.

Βασικά στοιχεία ενίσχυσης της ιδεολογικής δουλειάς πρέπει είναι:

1. Η συγκρότηση των ιδεολογικών επιτροπών των Οργανώσεων Περιοχής, με αντίστοιχο καταμερισμό και επικεφαλής που δεν θα έχει άλλες χρεώσεις.

2. Η αναβάθμιση και ολοκλήρωση των εσωοργανωτικών συστημάτων μόρφωσης. Ιδιαίτερο καθήκον το να προχωρήσουν και να ολοκληρωθούν οι σχολές των Νέων Μελών σε κάθε Οργάνωση Περιοχής.

3. Η ενίσχυση της εξειδίκευσης της διαπάλης στα διάφορα τμήματα νεολαίας σε κάθε περιοχή. Αυτό σημαίνει την αξιοποίηση με προσαρμογή κεντρικών επεξεργασιών για τη διαπάλη (π.χ. αρθρογραφία ΚΟΜΕΠ), τη συμβολή σε ειδικά θέματα που οι Οργανώσεις ανοίγουν ανά περιοχή και τμήμα νεολαίας και την παρακολούθηση της δράσης των άλλων δυνάμεων.

4. Η αξιοποίηση του Ριζοσπάστη, της ΚΟΜΕΠ, του Οδηγητή και του πολιτικού βιβλίου. Ιδιαίτερη πλευρά αποτελεί η συνέχιση της εκδοτικής δραστηριότητας της Οργάνωσης τόσο σε κεντρικό επίπεδο (εκδόσεις ΚΣ, Ιδεολογικής Επιτροπής και άλλων Επιτροπών του ΚΣ) όσο και να προχωρήσει η θετική προσπάθεια που έγινε από ορισμένες Οργανώσεις Περιοχής.

Το επόμενο διάστημα τα μέλη και τα στελέχη της Οργάνωσης πρέπει να προμηθευτούν και να μελετήσουν το Δοκίμιο Ιστορίας του Κόμματος για την περίοδο 1918-1949, να ενταχθεί στα συστήματα εσωοργανωτικής μόρφωσης, καθώς και να αξιοποιηθούν όλες οι επεξεργασίες για την Ιστορία, που θα προχωρήσουν έως και το επόμενο Συνέδριο της ΚΝΕ. Είναι όπλα που θα βοηθήσουν τόσο στην αντιπαράθεση που θα αντιμετωπίσουμε με αφορμή μια σειρά επετείους το επόμενο διάστημα όσο και στο να φωτιστεί καλύτερα η σημερινή πάλη.

Τέλος, χρειάζεται να δούμε το πώς θα επιμείνουμε σε καθοριστικής σημασίας επεξεργασίες για την πείρα και τα συμπεράσματα από τη σοσιαλιστική οικοδόμηση με βάση και τις αποφάσεις του 18^{ου} Συνεδρίου του ΚΚΕ, αλλά και πώς η ιδεολογική δουλειά στις γραμμές μας θα διαμορφώνει στελέχη που θα μπορούν να συμβάλλουν στην επεξεργασία ζητημάτων της σοσιαλιστικής οικοδόμησης κατά τον 20^ο αιώνα, ιδιαίτερα για το εποικοδόμημα ή ζητήματα που αφορούν τη διαμόρφωση της στρατηγικής της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

Ο “Οδηγητής” αναντικατάστατο όπλο στη δράση μας.

Έχουμε μετρήσει βήματα στην ουσιαστική βελτίωση του περιεχομένου και της μορφής του “Οδηγητή”, που χρειάζεται να εκφραστούν σε αντίστοιχη βελτίωση της αξιοποίησης και στην αύξηση της διακίνησής του. Η πείρα της Οργάνωσης δείχνει ότι η αναβάθμιση στο περιεχόμενό του αποτελεί όπλο για την παρέμβασή στους χώρους που ιεραρχούμε, όπως για παράδειγμα στα σχολεία που ο “Οδηγητής” είναι οργανικά ενταγμένος στην παρέμβαση των μαθητικών μας δυνάμεων.

Ο πυρήνας του προβλήματος με το οποίο πρέπει να αναμετρηθούμε είναι η πολύ αδύνατη σχέση του μέλους της ΚΝΕ τόσο με τη διακίνηση όσο και με την αξιοποίησή του, τη μελέτη του. Είναι κρίσιμο το πώς σταθεροποιούνται στην Οργάνωση όλα τα μέτρα που αφορούν στη διακίνηση του “Οδηγητή”, όπως αντίστοιχα ισχύει και για τον “Ριζοσπάστη”, αλλά και την αξιοποίησή του “Οδηγητή” τόσο εσωοργανωτικά όσο και στους χώρους όπου παρεμβαίνει κάθε ΟΒ της ΚΝΕ. Έχουν φανεί στην πράξη οι αναξιοποίητες, μεγάλες δυνατότητες που έχουμε να φτάνει ο “Οδηγητής” σε ακόμα περισσότερους νέους στα σχολεία και στους χώρους κατάρτισης, στα ΑΕΙ και τους

χώρους δουλειάς. Γι' αυτό χρειάζεται να απασχολήσει περισσότερο τα καθοδηγητικά όργανα μέχρι και τα γραφεία των ΟΒ το πώς οργανώνεται η διακίνηση του “Οδηγητή”, πώς γίνεται υπόθεση όλο και περισσότερων φίλων της ΚΝΕ, πώς σταθεροποιείται γύρω από κάθε ΟΒ ένα δίκτυο φίλων της ΚΝΕ που προμηθεύεται, αλλά και διακινεί τον “Οδηγητή”. Τα καθοδηγητικά όργανα να εξετάσουν επίσης πώς θα τροφοδοτούν τον “Οδηγητή” με ανταποκρίσεις από όλη την Ελλάδα.

Μελετάμε τις εξελίξεις στο διαδίκτυο, αξιοποιούμε κάθε νέα δυνατότητα που προσφέρει η τεχνολογία, παρεμβαίνουμε οργανωμένα και με πολυμορφία.

Αντιμετωπίζουμε την πληροφορική και τις εφαρμογές της ως ένα εργαλείο που έχει δημιουργήσει τεράστιες νέες δυνατότητες στην παραγωγή, την επικοινωνία, την εκπαίδευση κ.λπ. Αυτές οι δυνατότητες θα απελευθερωθούν και θα υπηρετήσουν τον εργαζόμενο άνθρωπο όταν πάψει π.χ. το διαδίκτυο να αναπτύσσεται με βάση τις ανάγκες των σημερινών ιδιοκτητών του, που είναι οι μονοπωλιακοί όμιλοι.

Αυτοτελές ζήτημα αποτελούν τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης (ΜΚΔ) τα οποία έχουν γνωρίσει ευρεία διάδοση με τα μεγαλύτερα ποσοστά χρήσης να καταγράφονται στη νεολαία.

Η θέση μας για συλλογική και όχι ατομική χρήση αυτών των εφαρμογών μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση της οργανωμένης παρέμβασης, αποτελεί πλεονέκτημα που μόνο η ΚΝΕ μπορεί να έχει. Η παρέμβαση της ΚΝΕ στο διαδίκτυο και τα ΜΚΔ γίνεται με οργανωμένο τρόπο και καταμερισμό, όπως και στα υπόλοιπα ΜΜΕ. Απαιτεί σχεδιασμό, κλιμάκωση, πολυμορφία. Δεν είναι ατομική ευθύνη κάθε μέλους και στελέχους. Μπορούμε να βελτιώσουμε την προπαγάνδα μας στη μορφή και στο περιεχόμενο, ιδιαίτερα να αναβαθμίσουμε την ιστοσελίδα της Οργάνωσης και του “Οδηγητή”. Η παρέμβασή μας είναι σήμερα πίσω από τις ανάγκες.

Υποστηρίζουμε την ανάγκη πολύμορφης παρέμβασης στο διαδίκτυο φορέων του κινήματος με στόχο την ενίσχυση της οργάνωσης εκεί όπου ζει, σπουδάζει και δουλεύει η νεολαία και όχι στην υποκατάστασή της. Η διεθνής εμπειρία έχει δείξει ότι σε κρίσιμες φάσεις της ταξικής πάλης η αξιοποίηση τέτοιων μορφών δεν θα είναι δυνατή.

Για το Φεστιβάλ ΚΝΕ - Οδηγητή.

Οι εκδηλώσεις του Φεστιβάλ σε όλη την Ελλάδα αποτέλεσαν τον βασικό δρόμο συμβολής της ΚΝΕ στον εορτασμό για τα 100 χρόνια του Κόμματος και τα 50 χρόνια της ΚΝΕ. Έγιναν σημαντικά βήματα στην αξιοποίηση νέων μέσων και μορφών. Οι εκδηλώσεις του αγκαλιάστηκαν από πολλούς καλλιτέχνες, νέα σχήματα, ερασιτεχνικά μαθητικά και φοιτητικά συγκροτήματα. Συνέβαλε στην ανανέωση των δεσμών μας με πολιτιστικές, αθλητικές ομάδες, κοινότητες απεξάρτησης, μαζικούς φορείς. Χιλιάδες νέοι και νέες πέρασαν από τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, γνώρισαν την ΚΝΕ, ήρθαν σε επαφή με την πολιτική πρόταση του ΚΚΕ.

Το Φεστιβάλ της ΚΝΕ και του “Οδηγητή” παραμένει η μεγαλύτερη πολιτιστική – πολιτική δραστηριότητα της Οργάνωσης, το μεγαλύτερο πολιτικό – πολιτιστικό γεγονός στη νεολαία. Χρειάζεται παρ' όλα αυτά σε μια σειρά πόλεις και εκδηλώσεις των Φεστιβάλ, μικρότερες από τις κεντρικές, να μετρήσουμε βήματα στην επεξεργασία του περιεχομένου τους καθώς και στη συμμετοχή νεολαίας σε αυτές.

Για την ΚΝΕ η ενασχόληση με τον πολιτισμό, ιδιαίτερα η γνωριμία με το έργο καλλιτεχνών που συνδέθηκαν με την ιστορική πορεία του ΚΚΕ και τους αγώνες του λαού μας, επιδιώκουμε να είναι αναπόσπαστο στοιχείο της συνολικής λειτουργίας και δράσης μας. Η προοδευτική Τέχνη και ειδικά η στρατευμένη στην υπόθεσή μας συμβάλλει στην ολόπλευρη διαμόρφωση των νέων κομμουνιστών, στην προσπάθεια αφομοίωσης, ωρίμανσης και διαπαιδαγώγησης των μελών της ΚΝΕ. Την ίδια στιγμή, η Τέχνη αποτελεί έναν ακόμα δρόμο για να αφομοιωθούν βαθύτερα πλευρές

της στρατηγικής και του Προγράμματος του Κόμματος. Παράλληλα βοηθά στο να ανεβαίνει η ικανότητά μας να δημιουργούμε δεσμούς με τον κόσμο, να γινόμαστε ικανότεροι στο να πείθουμε, να κερδίζουμε συνειδήσεις. Η στρατευμένη Τέχνη μπορεί να αποτελέσει και στοιχείο των δεσμών ενός νέου με την επαναστατική πάλη, καθώς μπορεί να συνεγείρει και να εμπνεύσει στον αγώνα για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Σημαντικός σταθμός είναι η δημιουργία των Στεκιών Πολιτισμού σε Αθήνα, Πάτρα και Καλαμάτα. Το Στέκι Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας, που δημιουργήθηκε στην Αθήνα, βοήθησε να γίνουμε πιο ικανοί στην πολιτική - πολιτιστική παρέμβασή μας, στην ανάπτυξη μιας πολύμορφης δραστηριότητας με συνέχεια όλη τη χρονιά.

Χρειάζεται το επόμενο διάστημα η πείρα των Στεκιών να επεκταθεί με τη δημιουργία τους και σε άλλες πόλεις.

Αντιστοιχίζουμε τη λειτουργία και τη ζωή της Οργάνωσης με τις μεγάλες απαιτήσεις του αγώνα. Στόχος το να περάσουμε σε πορεία οργανωτικής ανάπτυξης της ΚΝΕ σε όλους τους χώρους.

Το καθήκον να περάσουμε σε φάση σημαντικής ανόδου των οργανωμένων μας δυνάμεων είναι όρος για να ανταποκρίνεται η ΚΝΕ στον ρόλο της, να διευρύνεται η επίδραση των επαναστατικών ιδεών στη νεολαία, να δυναμώνει η αγωνιστική και ανυπότακτη στάση των νέων απέναντι στο σύστημα της εκμετάλλευσης, να ενισχυθεί ο αντικαπιταλιστικός, αντιμονοπωλιακός προσανατολισμός των αγώνων της νεολαίας.

Αυτά τα χρόνια η Οργάνωσή μας ανταποκρίθηκε στον ρόλο της ως βασικού αιμοδότη του Κόμματος με νέα μέλη και στελέχη, ως σχολείου κομμουνιστικής διαπαιδαγώγησης χιλιάδων νέων μελών της ΚΝΕ. Εκατοντάδες μέλη και στελέχη της ΚΝΕ περνάνε και αξιοποιούνται κάθε χρόνο αποκλειστικά στο Κόμμα, τροφοδοτώντας κλαδικές κι εδαφικές κομματικές οργανώσεις βάσης αλλά και σε θέσεις στελεχικής ευθύνης στα καθοδηγητικά όργανα του Κόμματος. Βάζουμε στόχο να ανέβει ο ρυθμός ανανέωσης των γραμμών της ΚΝΕ για να φέρνουμε σε πέρας αυτό το σημαντικό καθήκον.

Φτάσαμε στο 12^ο Συνέδριο της Οργάνωσής μας μετρώντας μικρή οργανωτική ανάπτυξη. Το κύριο είναι ότι παραμένουν χαμηλοί οι ρυθμοί στρατολογίας σε όλα τα τμήματα νεολαίας, παρά την προσπάθεια και τα θετικά αποτελέσματα που είχαμε στην ανάπτυξη των μαθητικών μας δυνάμεων με μία σταθερότητα όλα τα προηγούμενα χρόνια και αφού τέθηκε ως στοιχείο καθοριστικό για την πορεία όλης της ΚΝΕ τα επόμενα χρόνια.

Το θέμα της οργανωτικής ανάπτυξης της ΚΝΕ μπήκε στο επίκεντρο της καθοδηγητικής δουλειάς, συγκέντρωσε την προσοχή των καθοδηγητικών οργάνων, των στελεχών και μελών μας. Ξεχωρίζει η πραγματοποίηση της διευρυμένης συνόδου του Κεντρικού Συμβουλίου για τα 50 χρόνια της ΚΝΕ, καθώς και οι προσπάθειες των Οργανώσεων στην άμιλλα που προκηρύχτηκε προς τιμήν αυτής της σημαντικής ιστορικής επετείου για την Οργάνωσή μας, αλλά και βάζοντας υψηλούς στόχους μπροστά στο 12^ο Συνέδριο.

Όλη αυτή η συζήτηση επιβεβαιώνει ότι μπορούμε να περάσουμε σε μία νέα περίοδο μεγάλης ανάπτυξης της ΚΝΕ σε όλη την Ελλάδα, με προτεραιότητα στα μεγάλα αστικά κέντρα, όπου είναι συγκεντρωμένη η εργατική τάξη, αλλά και προετοιμάζοντας πλήρως για το ΚΚΕ πολύ μεγαλύτερο ποσοστό των μελών της ΚΝΕ.

Το ζήτημα της ανάπτυξης της ΚΝΕ δεν είναι ένα ακόμη καθήκον, αλλά ο πυρήνας όλης της δράσης μας, το καταστάλαγμα που επιδιώκουμε, οι υποδομές και η προετοιμασία που θα χτίσουμε για όλο το επόμενο διάστημα. Ο σωστός προσανατολισμός που υπάρχει χρειάζεται να εκφραστεί άμεσα σε μετρήσιμα αποτελέσματα σε

κάθε Οργάνωση. Είναι το βασικό κριτήριο επιτυχίας κάθε ενέργειας, κάθε δραστηριότητας που κάνουμε, να μπαίνουν νέες οργανωμένες δυνάμεις στην ΚΝΕ, να απλώνει ο περίγυρος της Οργάνωσης, να ανεβαίνει η ικανότητα της Οργάνωσης να διεξάγει την ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση με βάση τις θέσεις και την πολιτική του Κόμματος σε κατεύθυνση σχεδιασμένης και συστηματικής επικοινωνίας με χιλιάδες νέους, αξιοποίηση δυνάμεων που ξεχωρίζουν, πολύμορφη προετοιμασία τους για να οργανωθούν στην ΚΝΕ. Αυτή η παρέμβαση να είναι στο επίκεντρο κάθε μέλους της ΚΝΕ.

Η στέρηση ανάπτυξης και οικοδόμηση προϋποθέτει εκτός από την στρατολογία και την αφομοίωση και διαπαιδαγώγηση των μελών της ΚΝΕ. Μέσα από την οργανωμένη ζωή και δράση, την εσωοργανωτική λειτουργία και το περιεχόμενο των ΟΒ πρέπει να υπηρετείται ο σκοπός: Κάθε μέλος να αποκτά την πεποίθηση ότι η επιλογή της ένταξης στην ΚΝΕ είναι μια περήφανη επιλογή στις σημερινές συνθήκες, σε κάθε φάση της ζωής του, στο σχολείο, στο Πανεπιστήμιο, στον στρατό, στη δημιουργία οικογένειας κ.λπ.

Έχει γίνει προσπάθεια στην αφομοίωση συντρόφων που είχαν απομακρυνθεί για διάφορους λόγους από την Οργάνωση. Στην πλειοψηφία τους είναι σύντροφοι που δεν διαφωνούν με το Κόμμα, που το αγαπούν, αλλά που μια σειρά προβλήματα και δυσκολίες στη ζωή, που η ίδια η πραγματικότητα τους βγάζει πιο νωρίς πιθανά σε πιο σημαντικές υποχρεώσεις, όπως το μεροκάματο, η στήριξη των οικονομικών της οικογένειας, ενώ άλλους που τα γενικότερα ενδιαφέροντά τους (αθλητισμός, πολιτισμός) και η αδυναμία μας ορισμένες φορές να τους στηρίξουμε καθοδηγητικά τους απομακρύνουν από τη ζωή της ΟΒ. Από την προσπάθειά μας αποδεικνύεται ότι χρειάζεται να έχει η καθοδηγητική μας δουλειά διεισδυτικότητα στα προβλήματα, στις προσωπικές δυσκολίες, συνολικά στη ζωή των μελών μας.

Ο γραμματέας και το γραφείο της ΟΒ βρίσκονται σε άμεση καθημερινή επαφή με όλα τα μέλη της, συμβουλευούν και βοηθούν παλιότερα και νεότερα μέλη σε όλα τα καθημερινά προβλήματα και τις νέες προκλήσεις στη δράση και τη ζωή τους, τροφοδοτούν με επιχειρήματα και εξοπλίζουν πολιτικά την ΟΒ. Το προσωπικό παράδειγμα των στελεχών αξιολογείται καθημερινά. Έχουν την πρώτη ευθύνη για το σχέδιο της ΟΒ στους χώρους όπου παρεμβαίνει, για την προώθηση των αποφάσεων των παραπάνω καθοδηγητικών οργάνων, για τη διάταξη των μελών της ΟΒ και την αξιοποίηση του περιγυρού της.

Υπαρκτές αντικειμενικές δυσκολίες στους όρους ζωής δεν μπορούν να είναι δικαιολογία για μία επαναστατική Οργάνωση για το ότι δεν καταφέραμε να αφομοιώσουμε νέους μαχητές που κάτω από τη δράση μας έκαναν το βήμα να ενταχθούν στην ΚΝΕ. Τα μέτρα βοήθειας πρέπει έγκαιρα να παίρνονται, πριν να διαμορφωθεί στάση υποχώρησης.

Η δημιουργία προσωπικών συντροφικών δεσμών με όλα τα μέλη της ΟΒ, τον γραμματέα και τον καθοδηγητή της, το πώς οργανώνεται η εκλογαπολογιστική διαδικασία (ως και το Συνέδριο) και άρα πώς εκλέγονται τα καθοδηγητικά όργανα, η μελέτη σημαντικών ντοκουμέντων και η από νωρίς παρότρυνση για διάβασμα, η ανάλυση σε σχέση με τις τρέχουσες πολιτικές εξελίξεις και την ιδεολογική πολιτική διαπάλη που διεξάγεται, η συστηματική προσπάθεια γνωριμίας με την προοδευτική Τέχνη, με τις μεγάλες στιγμές της ιστορίας του κομμουνιστικού κινήματος στη χώρα μας και διεθνώς, είναι πλευρές που δεν πρέπει να υποτιμώνται, όπως δείχνει η ως τώρα θετική και αρνητική μας πείρα στο ζήτημα της αφομοίωσης.

Αυτό που χρειάζεται να έχουμε στο μυαλό μας είναι ότι η αφομοίωση των μελών της Οργάνωσης είναι μια απαιτητική και συνεχής διαδικασία. Χτίζεται με την αφομοίωση του επαναστατικού Προγράμματος και της ιστορίας του Κόμματος. Ακόμα με το χτίσιμο της συντροφικής αλληλεγγύης στις γραμμές μας.

Καθοδηγητικά όργανα – επιτελεία μάχης

Για να ανταποκριθούμε στις σημερινές απαιτήσεις της πιο πλατιάς και πιο εύστοχης παρέμβασης της ΚΝΕ απαιτείται πρώτα-πρώτα να βελτιώσουμε τη δική μας δουλειά. Να αντιμετωπίσουμε τις δικές μας ελλείψεις και αδυναμίες που παραμένουν και βαραίνουν αρνητικά στον σχεδιασμό του πολιτικού ανοίγματος, στον ιδεολογικό και πολιτικό εξοπλισμό, στη λειτουργία των ΟΒ και των οργάνων.

Γι' αυτό χρειαζόμαστε όργανα-επιτελεία μάχης που πρωτοστατώντας στον καθημερινό αγώνα καθοδηγούν, επιμένοντας στην επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων που τίθενται ανά χώρο και υπηρετούν τα συνολικά μας καθήκοντα ως κομμάτι του σχεδίου της ΚΝΕ και του ΚΚΕ. Γνωρίζουμε ότι η προώθησή τους είναι δύσκολη υπόθεση παίρνοντας υπόψη το επίπεδο συνείδησης και οργάνωσης των νέων, γενικά την τάση αποσπασματικότητας και στρεβλής ιεράρχησης και των στρεβλών κριτηρίων που καλλιεργεί το σύστημα. Το δικό μας όπλο είναι η ανάπτυξη του θεωρητικού πολιτικού υπόβαθρου μέσα στην ΚΝΕ, η παρουσία μας εκεί όπου ζει η νεολαία, το “βασάνισμα” και η συλλογική συζήτηση και πείρα για το πώς αναπτύσσουμε εστίες αντίστασης και δράσης, πώς αυτές θα συνενώνονται σε ένα ρεύμα που πολιτικοποιεί, προωθεί την αντικαπιταλιστική συνείδηση και στάση.

Ανεβάζουμε τον πήχη των καθοδηγητικών μας ευθυνών, στηρίζουμε ολόπλευρα τη λειτουργία των Τομεακών Συμβουλίων (ΤΣ). Η συζήτηση, η λειτουργία, η ικανότητα των ΤΣ να αντεπεξέλθουν στα σύνθετα καθήκοντά τους είναι η αντανάκλαση της καθοδηγητικής μας δουλειάς με πρώτο το Κεντρικό Συμβούλιο. Έτσι θα αντιμετωπίζεται η κοινωνική και πολιτική απειρία, η γρήγορη ανανέωση των στελεχών της ΚΝΕ.

Σε κάθε όργανο της ΚΝΕ, από το ΚΣ μέχρι και την ΟΒ, χρειάζεται να οργανώνεται σε κάθε φάση, στο έδαφος των πολιτικών και γενικότερων εξελίξεων σχέδιο παρέμβασης που να καλύπτει όλες τις πλευρές της ζωής της νεολαίας των εργατικών λαϊκών οικογενειών. Είναι δουλειά απαιτητική, σύνθετη που χρειάζεται να πάρει σταθερά, επίμονα χαρακτηριστικά στην εσωοργανωτική μας ζωή. Η εύστοχη δράση και επικοινωνία που μπορούμε να αποκτήσουμε ώστε να δίνουμε δουλεμένα την πολιτική του Κόμματος, τους στόχους πάλης και προοπτικής του απαιτεί εκτός των άλλων παιδεμα των οργάνων στην καθημερινή έντονη ιδεολογικοπολιτική αντιπαράθεση, τη διαμόρφωση επιχειρημάτων, την αποκάλυψη του αντιπάλου και των οργανωμένων δυνάμεών του στους χώρους νεολαίας, την ανάπτυξη έντονης προπαγάνδας και προβολής των θέσεων του Κόμματος και της ΚΝΕ.

Η ικανότητα στην εκλαϊκευση, στην επεξεργασία της αντιπαράθεσης και των επιχειρημάτων απαιτεί γνώση του χώρου λαμβάνοντας υπόψη μία σειρά από παράγοντες (κοινωνική σύνθεση, βιοτικό επίπεδο, αντιλήψεις που επικρατούν), παρακολούθηση της ιδεολογικής πολιτικής διαπάλης και των εξελίξεων, αφομοίωση και κατανόηση των θέσεων και της πολιτικής του Κόμματος. Στοιχεία που δεν κατακτιούνται αυθόρμητα, αλλά με την επιμονή των καθοδηγητικών οργάνων, έτσι ώστε να αναπτύσσεται το κριτήριο και η μέθοδος της δουλειάς.

Η αποσπασματικότητα που συχνά συναντάμε στις καθημερινές μας προσπάθειες μπορεί να αντιμετωπιστεί στο βαθμό που στηρίζουμε τις Οργανώσεις να ελέγχουν και να προσανατολίζουν τη δουλειά με βάση τους γενικούς και ειδικούς στόχους που έχουμε θέσει. Να μη χάνεται μέσα “στα πολλά” το κύριο, πώς δηλαδή η ΚΝΕ δυνάμει μέσα από την πιο πλατιά και εύστοχη παρέμβαση που αναπτύσσει για την προσέλκυση περισσότερων νέων στον αγώνα, στην κοινή δράση με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ. Ενισχύοντας την ανάγκη για διαρκή μελέτη των αποφάσεων και ντοκουμέντων του Κόμματος, ώστε με δημιουργικό τρόπο να μεταφέρεται και να γίνεται κτήμα η συλλογική πείρα στο στελεχικό δυναμικό της ΚΝΕ που διαρκώς ανανεώνεται. Αυτή η δουλειά χτίζεται μέσα από τις αναγκαίες προσπάθειες να βγαίνουν συμπεράσματα, εκτιμήσεις, πείρα από τη δράση που αναπτύσσει η Οργάνωση σε κάθε χώρο.

Σημαντική πλευρά της καθοδηγητικής μας δουλειάς είναι η ενίσχυση του κλίματος

πρωτοβουλίας στα πλαίσια της κεντρικής κατεύθυνσης, η αντικειμενική εκτίμηση του αντίκτυπου των ενεργειών μας σε κάθε χώρο, εκτιμώντας κάθε φορά τις υποδομές που αφήνουμε και πώς θα συνεχίσουμε. Έτσι, θα αναβαθμίζεται η συζήτηση και λειτουργία των ΤΣ και Γραφείων, ώστε να γενικεύουν τα θετικά και αρνητικά παραδείγματα που μπορούν να συμβάλουν στο να διευρύνεται η πείρα όλων των μελών, σε όλες τις ΟΒ. Στη διαδικασία εξέτασης της συλλογικής και ατομικής δουλειάς στην ΟΒ και τα όργανα να ενισχυθεί το πνεύμα εποικοδομητικής κριτικής και ειλικρινούς αυτοκριτικής σε όλα τα επίπεδα της νεολαίας του ΚΚΕ ως συστατικά και αναντικατάστατα στοιχεία της λειτουργίας μας με γνώμονα το ξεπέρασμα αδυναμιών, κενών και ελλείψεων στη δουλειά μας και με κορύφωση την εκλογοαπολογιστική διαδικασία. Όλη η λειτουργία μας είναι άλλωστε μια συνεχής προσπάθεια για το ξεπέρασμα κενών και αδυναμιών στη δουλειά μας, τόσο συλλογικά όσο και ατομικά.

Για τις βοηθητικές επιτροπές του Κεντρικού Συμβουλίου και των Οργάνων της ΚΝΕ.

Υπάρχει ανάγκη για πιο σταθερή και ομοιόμορφη βοήθεια των επιτροπών του ΚΣ τόσο στο περιεχόμενο όσο και στην απαραίτητη στελέχωσή τους, να μην υπάρχουν συνεχείς εναλλαγές γιατί λόγω και του χαρακτήρα τους δε βοηθάει να βαθαίνουμε στα συγκεκριμένα μέτωπα και τις απαιτήσεις που έχει αυτή η δουλειά. Τα μέλη των επιτροπών πρέπει να έχουν μια ορισμένη δοκιμασμένη πρακτική πείρα, να μην αποσπώνται από αυτήν λόγω της χρέωσής τους σε μία κεντρική δουλειά, να την ανανεώνουν και να την χρησιμοποιούν.

Μπορεί να γίνει πιο εύστοχη η ανάδειξη με βάση τις ειδικές απαιτήσεις που έχει η δουλειά των επιτροπών, η ανάγκη καταμερισμού, μελέτης, ιδεολογικών μετώπων, παρακολούθησης της διαπάλης συνολικά και πιο ειδικά στο κίνημα, προκειμένου να εμπλουτίζεται η καθοδηγητική ικανότητα του ΚΣ αλλά και όλων των Οργάνων της ΚΝΕ. Στην ανάδειξη στελεχών πρέπει να παίρνεται υπόψη η διαμόρφωση ισχυρών βοηθητικών επιτελείων δίπλα στο ΚΣ.

Στο βαθμό που γινόμαστε ικανοί σε αυτό καταφέρνουμε να εμπλουτίζουμε το περιεχόμενο και την πολυμορφία της παρέμβασής μας, αλλά και να διευρύνουμε την επιρροή της Οργάνωσης, των ιδεών μας. Πρέπει να συνεχίσουμε τη θετική προσπάθεια των επιτροπών για την εκλαΐκευση και διάδοση ειδικών επεξεργασιών για σημαντικά θέματα για νεότερες ηλικίες, την εκπαίδευση δυναμικού των επιτροπών για αυτή τη δουλειά, που δημιουργεί υποδομή για την ΚΝΕ και το Κόμμα.

Δυναμώνουμε την καθοδηγητική βοήθεια με επίκεντρο τη βελτίωση της λειτουργίας και της δράσης ΟΒ.

Η βελτίωση και σταθεροποίηση της επεξεργασμένης βοήθειας σε όλα τα μέλη της ΚΝΕ, έτσι ώστε ολόπλευρα να αφομοιώνονται στην οργανωμένη ζωή και δράση, είναι κρίσιμο ζήτημα συνολικά για την πορεία ανάπτυξης της ΚΝΕ, είναι σημαντική πλευρά της οικοδόμησης. Έχουμε ευθύνη ώστε τα νέα μέλη της ΚΝΕ να εντάσσονται ομαλά στην Οργάνωση. Σε αυτήν την πορεία δεν υπάρχουν αυτονόητα. Ο πήχης της απαίτησης είναι υψηλός. Αυτό σημαίνει και αντιστοίχιση της καθοδηγητικής μέριμνας συνυπολογίζοντας την αφετηρία του κάθε νέου που οργανώνεται στην ΚΝΕ.

Σήμερα, δεν αρκεί απλώς η συνεδρίαση της ΟΒ πριν από τους κεντρικούς σταθμούς της παρέμβασης της ΚΝΕ. Βεβαίως, η συνεδρίαση όλων των ΟΒ για αυτά είναι αναντικατάστατη και πρέπει να θεωρείται δεδομένη, μαζί και η εκτίμηση που πρέπει να ακολουθεί, με ορισμένα βασικά συμπεράσματα (δυνατότητες, αδυναμίες κ.λπ.) και πώς αυτά αποτυπώνονται συγκεκριμένα στο σχέδιο της επόμενης μέρας.

Όμως, αυτή η δεδομένη θεματολογία δεν μπορεί να ανταποκριθεί στη σημερινή απαίτηση για έναν πιο πλούσιο σχεδιασμό της αυτοτελούς παρέμβασης της ΚΝΕ και της παρέμβασης των μελών και στελεχών μας στις μαζικές οργανώσεις όπου ο

καθένας συμμετέχει. Αυτή η προσπάθεια προϋποθέτει καλή και σταθερά προσανατολισμένη εσωοργανωτική ζωή, αφομοίωση της στρατηγικής του Κόμματος, καθοδηγητική βοήθεια. Με το σχεδιασμένο, σταθερό, πολύμορφο πρόγραμμα δράσης, σε βάθος μελέτη του τι επιδρά στη συνείδηση συνολικά, την πρόβλεψη και προετοιμασία, την επεξεργασία αντίστοιχου σχεδίου ιδεολογικής, πολιτικής αντεπίθεσης. Αυτή ακριβώς η συζήτηση για το σχέδιο είναι που μπορεί να “ζωντανεύει” τη λειτουργία Οργάνων και ΟΒ.

Παραμένει πρόβλημα να μην είναι στην οπτική μας το σύνολο των οργανωμένων δυνάμεων της ΟΒ, τόσο για τη συνέλευση όσο και για τον καθημερινό σχεδιασμό. Υπάρχει σταθερά ένα τμήμα που δεν αντιμετωπίζεται με τους ίδιους όρους, κύρια στην βοήθεια που πρέπει να δοθεί, στις πιο συγκεκριμένες και ορισμένες φορές και πιο απαιτητικές καθοδηγητικές ευθύνες. Για την αντιστροφή αυτής της κατάστασης είναι κρίκος η στήριξη του γραμματέα της ΟΒ και η αναβάθμιση της λειτουργίας του γραφείου της, η σταθερή και προετοιμασμένη συνεδρίασή τους, η απαραίτητη βοήθεια που πρέπει να δίνεται στους νέους καθοδηγητές που αναδεικνύονται στα γραφεία των ΟΒ.

Βασικό ζήτημα παραμένει ο ισχυρός δεσμός του μέλους της ΚΝΕ με την επαναστατική στρατηγική του ΚΚΕ, με τα μεγάλα μας ιδανικά και την υπόθεση της εργατικής τάξης. Όμως, παίρνοντας υπόψη τη φυσική ηλικία και τη μεταβατική περίοδο της ζωής, που το νέο μέλος της ΚΝΕ διανύει, χρειάζεται και η αντίστοιχη πρακτική βοήθεια για να αντεπεξέρχεται όπου κι αν δρα.

Ο σχεδιασμός κάθε ΟΒ πρέπει να παίρνει υπόψη του τις συγκεκριμένες δυνατότητες όλων των μελών της, προκειμένου όλοι να προσφέρουν το μέγιστο με βάση τις δυνατότητές τους. Κάθε μέλος της ΚΝΕ πρέπει να αναλαμβάνει κατά διαστήματα την ιδιαίτερη αποστολή του, είτε αυτό αφορά τις εσωτερικές ανάγκες λειτουργίας της ΚΝΕ είτε την παρέμβασή μας, σύμφωνα με τις δυνατότητες και ικανότητές του, τον χώρο ευθύνης του, τα ενδιαφέροντά του, τις ανάγκες που υπάρχουν σε κάθε ΟΒ και σε κάθε χώρο, με κριτήριο όλα τα μέλη να συμβάλλουν το μέγιστο με βάση αυτό που μπορούν και διαρκώς να βελτιώνονται. Είναι ευθύνη του Τομεακού Συμβουλίου το κάθε μέλος της ΚΝΕ να μην “βαλτώνει” στη ρουτίνα, αλλά να αναλαμβάνει συνεχώς νέα καθήκοντα, να δοκιμάζεται σε τρόπους και μορφές δράσης, σταθερά να μελετάει βιβλία, να γίνεται όλο και καλύτερος. Τα όργανα, μέχρι και το γραφείο της ΟΒ, καθοδηγούν με πυξίδα το γεγονός ότι η ΟΒ χρειάζεται να δρα ενιαία και αποφασιστικά σαν ένας άνθρωπος, αλλά απαρτίζεται από ξεχωριστές μοναδικές προσωπικότητες, που η καθεμία συμβάλλει στη συλλογικότητα, σύμφωνα με τις ικανότητές της.

Κάθε μέλος της ΚΝΕ καθοδηγείται όχι γενικά, αλλά για να γίνεται πιο ικανός καθοδηγητής των νέων γύρω του, να προβληματίζεται και να συσπειρώνει με τις πρωτοπόρες ιδέες. Στο βαθμό που θα ξεπερνάμε στα όργανα και κατ’ επέκταση στις ΟΒ ασάφειες, θολούρα και γενικότητες στον σχεδιασμό, θα βοηθιέται η ΟΒ να επικεντρώνεται στους στόχους που αποφασίζουμε, στην υλοποίησή τους, στον δημιουργικό έλεγχο αποφάσεων και δράσεων.

Ο δρόμος για να προσεγγίζεται ο στόχος μας όλοι οι νέοι που εντάσσονται στην ΚΝΕ να γίνονται μέλη του Κόμματος, περνάει μέσα από τη βελτίωση της καθοδηγητικής βοήθειας, έτσι ώστε να διαμορφώνει και να ενισχύει το συντροφικό κλίμα αλληλεγγύης και συλλογικότητας, να δυναμώνει την πίστη ότι η δεμένη ομάδα των επαναστατών που παλεύει να αλλάξει τον κόσμο ξεπερνάει σαν μια γροθιά κάθε εμπόδιο που εμφανίζεται, εντάσσοντας κάθε μέλος της ΟΒ στον σχεδιασμό και στην προσπάθεια αφομοίωσης της στρατηγικής του Κόμματος.

Χρειάζεται ισορροπία στην καθοδηγητική βοήθεια ιδιαίτερα των εδαφικών ΟΒ λόγω του ότι απαρτίζονται από μέλη της ΚΝΕ όλων των ηλικιών και σε διαφορετικές φάσεις ζωής, σε σχέση με την οργάνωση της συλλογικής συζήτησης, το συνδυασμό προσωποποιημένης και μαζικής δουλειάς, στην κατάρτιση προγράμματος δράσης. Το να είναι η ΟΒ μόνο ομάδα εξόρμησης ή μόνο ομάδα που τα μέλη της δρουν ατομικά, ο καθένας στον χώρο του και στον προσωπικό του κύκλο, δεν μπορούν να μας πάνε μακριά. Από τη μια οι μαζικές πρωτοβουλίες της εδαφικής Τομεακής Οργάνωσης και ΟΒ χρειάζεται να γίνονται γεγονός και να προκαλούν εντύπωση σε όλους τους νέους της περιοχής, από την άλλη δε γίνεται όλες οι πρωτοβουλίες μας να είναι τέτοιου είδους. Την ατομική παρέμβαση των μελών της εδαφικής ΟΒ στον χώρο τους μπορεί να συμπληρώνει ένα πρόγραμμα δράσης που συνενώνει αρμονικά την παρέμβαση της εδαφικής ΟΒ στους χώρους που ιεραρχούμε (σχολεία, κατάρτιση, χώροι δουλειάς), μαζί με την οργάνωση μικρών εκδηλώσεων και συσκέψεων στη γειτονιά, με κορυφώσεις τις πιο κεντρικές παρεμβάσεις και εκδηλώσεις μας.

Ταυτόχρονα τα εδαφικά Τομεακά Συμβούλια πρέπει να αναμετρηθούν και με ορισμένα ζητήματα που εκφράζονται πιο έντονα στις εδαφικές ΟΒ. Εκεί συγκεντρώνονται τα μεγαλύτερα ηλικιακά μέλη της ΚΝΕ και άρα χρειάζονται μέτρα ενίσχυσης, έτσι ώστε να ανταποκριθούμε στο βασικό μας καθήκον της τροφοδότησης του ΚΚΕ. Εκεί συγκεντρώνονται τα νέα ζευγάρια που συγκατοικούν και σχεδιάζουν το μέλλον τους και απαιτείται ιδιαίτερη, έμπρακτη στήριξη. Εκεί συνδέονται τα περισσότερα μέλη της ΚΝΕ μετά τις σπουδές τους με πείρα από τις Οργανώσεις των ΑΕΙ-ΤΕΙ. Απαιτείται να κατακτήσουμε μέθοδο στήριξης και προσαρμογής τους σε νέα καθήκοντα και διαφορετικά ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι εδαφικές ΟΒ. Εκεί πέφτει το βάρος του συντονισμού των μελών της ΚΝΕ από κλαδικές και φοιτητικές οργανώσεις για την παρέμβαση σε έναν χώρο, τη διακίνηση του “ΡΙζοσπάστη” κ.ά.

Όργανα που σχεδιάζουν με προοπτική την έγκαιρη ανάδειξη νέων στελεχών, την κομμουνιστική διαπαιδαγώγησή τους, τη διάταξη δυνάμεων σύμφωνα με τις ανάγκες και τις ιεραρχήσεις μας.

Η παρακολούθηση από τα Όργανα της πορείας ενός μέλους ή στελέχους της ΚΝΕ και ο σχεδιασμός για την ανάδειξή του ή τον καταμερισμό του σε μια νέα χρέωση απαιτεί καλύτερη, έγκαιρη εξέταση και μέτρα. Δεν αρκεί μια γενική ματιά σε σχέση με το ποιος τώρα ανταποκρίνεται και πρωτοστατεί στη δουλειά, ποιος έχει ή δεν έχει ελεύθερο χρόνο, όπως λέγεται συχνά.

Στα πλαίσια των οργάνων χρειάζεται πιο θαρρετά περισσότεροι σύντροφοι και συντρόφισσες να εναλλάσσονται σε διάφορα καθήκοντα (καταμερισμός μετώπων και καθοδηγητική ευθύνη), ώστε να μην αποκτούν μονομέρεια, αλλά και για να γενικεύεται η πείρα και να μην συσσωρεύεται σε λίγα στελέχη.

Δεδομένης της συχνής ανανέωσης του στελεχικού δυναμικού, ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός και η έγκαιρη προετοιμασία ανάδειξης νέων στελεχών, ιδιαίτερα με εργατική καταγωγή και από την εργαζόμενη νεολαία, χρειάζεται να είναι μόνιμα στον προσανατολισμό των Οργάνων της ΚΝΕ.

Αυτό προϋποθέτει μεταξύ άλλων την έγκαιρη σύνδεση μελών και στελεχών που αλλάζουν χώρο ευθύνης, στο σχολείο, στο πανεπιστήμιο, στην κατάρτιση, σε χώρους δουλειάς, σε άλλη εδαφική Οργάνωση ώστε να σχεδιάζεται σε όλες τις Οργανώσεις η αξιοποίηση και διάταξη των διαθέσιμων δυνάμεων της ΚΝΕ. Δεν έχουμε ξεπεράσει ακόμα ορισμένες αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στη σύνδεση συντρόφων από και

προς τις νέες τους Οργανώσεις, θέμα που αφορά βασικά το ΚΣ, και δημιουργεί ουσιαστικά προβλήματα στην καθοδηγητική δουλειά και την ομαλή λειτουργία των ΟΒ και των Οργάνων.

Οι άξονες του προσανατολισμού μας στην ανάδειξη στελεχών μπορούν ενιαία να εξασφαλίζονται μέσω της συλλογικής συζήτησης και της πρωτοπόρας δράσης σε κάθε χώρο, της καθημερινής μας λειτουργίας και της αναντικατάστατης βοήθειας του Κόμματος.

Η φροντίδα για την ιδεολογική-πολιτική επάρκεια με το πέρασμα από κύκλους εσωοργανωτικής μόρφωσης, αλλά και την καλλιέργεια της προσπάθειας στην ατομική μελέτη, στον εμπλουτισμό της μαρξιστικής βιβλιοθήκης πρέπει να είναι μία αδιαμφισβήτητη βάση για κάθε υποψήφιο στέλεχος της ΚΝΕ.

Η δημιουργία στενού αδιάρρηκτου δεσμού με τον “Ριζοσπάστη” και τον “Οδηγητή” και η διαμόρφωση καθημερινής συνήθειας με βάση αυτό, που κατακτιέται στην καθημερινότητα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ο κατάλληλος χρόνος.

Η διεύρυνση του προσωπικού του περίγυρου και η πρωτοπόρα δράση για το τράβηγμα νέων στον οργανωμένο αγώνα, την επαναστατική πάλη.

Η έγνοια για τις ιδιαίτερες εξελίξεις στον χώρο παρέμβασης που απασχολούν τη νεολαία ή που χρειάζεται να παρθούν υπόψη στον σχεδιασμό.

Η έγνοια για τη συνολική πορεία ανάπτυξης της ΟΒ και της δράσης της, η δημιουργία κλίματος συντροφικότητας και κομμουνιστικής αλληλεγγύης μεταξύ όλων των μελών της ΚΝΕ, πρώτα απ’ όλα με το προσωπικό παράδειγμα.

Η καλλιέργεια κλίματος που ενισχύει την αντοχή και τη συνειδητή πειθαρχία, την πίστη στα μεγάλα ιδανικά μας και στον επαναστατικό σκοπό. Το χτίσιμο σεμνού και σταθερού χαρακτήρα, η ανιδιοτέλεια και η αταλάντευτη στάση στις δυσκολίες, προσωπικές και άλλες.

Η επαγρύπνηση για τους διάφορους μηχανισμούς του αντιπάλου στον χώρο παρέμβασής μας και τον σχεδιασμό του.

Η τήρηση του καταστατικού της ΚΝΕ και των αρχών λειτουργίας της ως νεολαίας του ΚΚΕ, η καταπολέμηση της γενικότητας και της ασάφειας, της απόστασης λόγων και έργων.

Η βελτίωση των Οικονομικών της Οργάνωσης, υλική δύναμη στον αγώνα.

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ δρουν, δρούσαν και θα δρουν πάντα στηριζόμενα στις συνδρομές και τις εισφορές των μελών και των φίλων. Η μηνιαία και έγκαιρη απόδοση της συνδρομής από όλα τα μέλη της ΚΝΕ είναι όρος και προϋπόθεση για την υλοποίηση των αποφάσεων της Οργάνωσης. Για να μπορεί η ΚΝΕ να έχει επαγγελματικά στελέχη, να μπορεί να φτάνει η καθοδήγηση σε όλους τους συντρόφους μας και στο πιο απομακρυσμένο χωρίο ή νησί, να μπορούμε να διακινούμε προπαγανδιστικά διαφωτιστικά υλικά, να εκδίδουμε βιβλία, να οργανώνουμε πολύμορφες πολιτικές εκδηλώσεις, να λειτουργούμε Στέκια Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας.

Χρειάζεται να είμαστε σε ετοιμότητα για όξυνση του αντικομμουνισμού, της επίθεσης της αστικής τάξης και του κράτους της, με επίκεντρο τα οικονομικά του Κόμματος, όχι μόνο σε ιδεολογικό επίπεδο, αλλά και πρακτικά με την υλοποίηση των αντιδραστικών μέτρων που θέλουν ονομαστικοποίηση των ενισχυτών των κομμάτων. Το Κόμμα έχει δηλώσει ξεκάθαρα ότι δε θα πειθαρχήσει, αλλά αυτό χρειάζεται και αντίστοιχη βελτίωση της δουλειάς μας, ώστε το Κόμμα να έχει οικονομική αυτοτέλεια στις σημερινές, αλλά και σε πιο σύνθετες συνθήκες.

Έχει ιδιαίτερη σημασία τα μέλη της ΚΝΕ, από τα πρώτα βήματα της οργανωμένης τους ζωής, να “εκπαιδεύονται” να διαμορφώνουν ένα δίκτυο σταθερών ενισχυτών

από τους νέους και τις νέες που δίνουμε μαζί καθημερινά μικρές και μεγάλες μάχες. Να διαπαιδαγωγούνται να απευθύνονται με θάρρος, όπου κι αν βρίσκονται για την οικονομική ενίσχυση του Κόμματος.

Η ΚΝΕ έχει αποκτήσει πείρα να δίνει με επιτυχία τη μάχη της δίμηνης Οικονομικής Εξόρμησης, να υπερκαλύπτει τα πλάνα της. Έχει κατακτήσει να διοργανώνει μεγάλες – πολύμορφες εκδηλώσεις, με κορύφωση τα Φεστιβάλ, που απαιτούν σημαντική δουλειά οικονομικής ενίσχυσης, αλλά και οικονομικού σχεδιασμού. Σε αυτήν την πείρα και τη δυνατότητα μπορούμε να στηριχτούμε για να πετύχουμε άνοδο της σταθερής οικονομικής δουλειάς, αύξηση των εσόδων.

Με πρώτη ευθύνη του νέου Κεντρικού Συμβουλίου να κάνουμε ένα αποφασιστικό βήμα στην πιο συστηματική και μελετημένη ενασχόληση όλων των Οργάνων με τα οικονομικά της Οργάνωσης με επίκεντρο την ΟΒ, τη συνδρομή και την οικονομική δουλειά από όλα τα μέλη της ΚΝΕ. Η συγκρότηση και λειτουργία Επιτροπής Οικονομικών του ΚΣ βοήθησε σε αυτήν την κατεύθυνση. Οι Επιτροπές Οικονομικού Ελέγχου, με τακτικούς και διαρκείς διαχειριστικούς ελέγχους, μπορούν και οφείλουν να συμβάλλουν αποφασιστικά στο καλύτερο νοικοκύρεμα των οικονομικών μας.

Η διεθνής δράση της ΚΝΕ.

Τα καθήκοντα της ΚΝΕ στο διεθνές κίνημα απορρέουν από τον διεθνή χαρακτήρα της ταξικής πάλης και υπηρετούν τον στόχο της ισχυροποίησης των Κομμουνιστικών Νεολαίων (ΚΝ) και τον συντονισμό της δράσης τους, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα ρεύμα που θα συμβάλλει στον αγώνα για τα δικαιώματα της νεολαίας και στην αναζωογόνηση του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος με νέες δυνάμεις. Σε αυτήν την κατεύθυνση και στο έδαφος των σύνθετων διεθνών εξελίξεων και της όξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, η ΚΝΕ χρειάζεται να δουλέψει με σταθερότητα και αποφασιστικότητα για το δυνάμωμα και την διεύρυνση των διμερών της σχέσεων με άλλες ΚΝ, την ισχυροποίηση των μορφών συντονισμού και κοινής δράσης των ΚΝ. Σε αυτά τα πλαίσια μπορεί να ισχυροποιηθεί και η δράση της ΠΟΔΝ ώστε να συμβάλει στην κινητοποίηση δυνάμεων, οργανώσεων, ενάντια στις πολιτικές του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων και των ενώσεών τους, τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους.

Το επόμενο διάστημα η ΚΝΕ με την καθοδηγητική συμβολή του ΚΚΕ χρειάζεται να ισχυροποιήσει ακόμα περισσότερο την παρέμβαση και τη δράση της στο διεθνές κίνημα. Βασικοί άξονες αυτής της παρέμβασης χρειάζεται να είναι:

- Η υπεράσπιση της αναγκαιότητας και της επικαιρότητας του σοσιαλισμού, των αρχών της σοσιαλιστικής επανάστασης και των νομοτελειών της σοσιαλιστικής οικοδόμησης σε αντιπαράθεση με θέσεις που καλλιεργούνται στη νεολαία και προβάλλουν ως σοσιαλισμό διάφορες εκδοχές καπιταλιστικής διαχείρισης όπως “σοσιαλισμός του 21^{ου} αιώνα”, “σοσιαλισμός με αγορά” κ.ά. Την αποκάλυψη επιλογών που εισάγουν στη νεολαία αντιλήψεις περί στήριξης αστικών κυβερνήσεων και κοινοβουλευτικού δρόμου προς τον σοσιαλισμό κ.ά.

- Η υπεράσπιση της ιστορίας και των αξιών του κομμουνιστικού κινήματος, την προσφορά του στην πάλη των λαών σε αντιπαράθεση με τον αντικομμουνισμό και τη συκοφάντηση του σοσιαλισμού από τις επιθέσεις και διαστρεβλώσεις αστικών και οπορτουνιστικών δυνάμεων.

- Την ενίσχυση της συντονισμένης πάλης των ΚΝ και της νεολαίας κατά των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και πολέμων, την όξυνση της αντιπαράθεσης με τις αστικές τάξεις και κυβερνήσεις σε κάθε χώρα, την ένταση του αγώνα κατά του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, κατά των στρατιωτικών βάσεων.

- Η συμβολή της ΚΝΕ στην πάλη των νέων κομμουνιστών για την ενίσχυση και ανασύνταξη του εργατικού-λαϊκού κινήματος σε διεθνές επίπεδο.

- Η καταπολέμηση του διαβρωτικού ρόλου του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ΚΕΑ) και παρόμοιων ομπορτουνιστικών οργανώσεων με τις οποίες συνεργάζεται. Να αποκρουστεί η προσπάθειά τους να διεισδύουν στη νεολαία, να υπονομεύσουν ριζοσπαστικά σκιρτήματα και να χειραγωγήσουν την πάλη της.

- Η στήριξη των προσπαθειών του ΚΚΕ για τη “Διεθνή Κομμουνιστική Επιθεώρηση” (ΔΚΕ) και την “Ευρωπαϊκή Κομμουνιστική Πρωτοβουλία” για τη δημιουργία των όρων για τη συγκρότηση μαρξιστικού-λενινιστικού πόλου στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα με στόχο την επαναστατική του ανασυγκρότηση.

ΤΟ 12^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΠΙΣΗΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

- Το νέο ΚΣ να στηρίξει πιο σταθερά και πιο ολοκληρωμένα τις προσπάθειες για οργανωτική ανάπτυξη και οικοδόμηση στους χώρους που ιεραρχούμε. Να πραγματοποιηθεί Διευρυμένη Σύνοδος του Κεντρικού Συμβουλίου για να εξετάσει τα ζητήματα οικοδόμησης και στρατολογίας.

- Να προχωρήσει η μελέτη, η επεξεργασία θέσεων για να διαμορφωθεί ολοκληρωμένο σχέδιο παρέμβασης στις σχολές μαθητείας και κατάρτισης. Το νέο ΚΣ να εξετάσει το ζήτημα αυτό σε ειδική σύνοδο.

- Να εξεταστεί η παρέμβασή μας σε σχολεία βλέποντας ιδιαίτερα ζητήματα των μορφών οργάνωσης του μαθητικού κινήματος.

- Να εκτιμήσουμε την πορεία της παρέμβασής μας σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, καθώς και πλευρές που αφορούν την δραστηριότητα των φοιτητικών και σπουδαστικών συλλόγων, την ανάπτυξη και τον προσανατολισμό των αγώνων, την ενίσχυση του ΜΑΣ.

- Το νέο ΚΣ να συζητήσει συγκεκριμένο απολογισμό και προγραμματισμό της ιδεολογικής δουλειάς στις γραμμές μας, δίνοντας βάρος στην πραγματοποίηση των σχολών νέων μελών και την αναβάθμιση των συστημάτων μόρφωσης. Ιδιαίτερα να εξετασθεί το θέμα του ιδεολογικού μετώπου και της διαπάλης με τον αντίπαλο.

- Αποφασιστική στήριξη των Επιτροπών του ΚΣ για την ενίσχυση της παρέμβασής μας στα μέτωπα του αθλητισμού και του πολιτισμού, όπως και στην πάλη ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά. Ιδιαίτερα να εξεταστεί η πείρα από τα Στέκια Πολιτισμού σε Αθήνα, Πάτρα και Καλαμάτα και να προχωρήσει η προσπάθεια δημιουργίας τους και σε άλλες πόλεις.

- Να προχωρήσει η μελέτη της πείρας και η επεξεργασία του τρόπου παρέμβασής μας στον τόπο κατοικίας, τόσο από τις εδαφικές Οργανώσεις, όσο και από τις κλαδικές, των τόπων δουλειάς και τις Οργανώσεις της σπουδάζουσας.

**15 – 17 Φλεβάρη 2019
Το 12^ο Συνέδριο της ΚΚΕ**

ΦΛΕΒΑΡΗΣ 2019